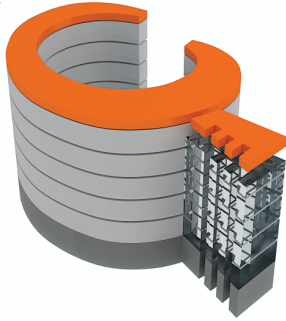

Çakıroğlu İnşaat

güvenli yaşam

since 1974...

Cumhuriyet, İnşaat ve Çakıroğulları
Haluk Çakıroğlu

Proje Yönetmeni: Samet Baysal

Editör: Burcu Karadağ

Kapak Tasarımı: Sümeyye Celep

Sayfa Tasarımı: Bahar Düzen

Baskı-Cilt: Matsis Matbaa A. Ş.
Tevfikbey Mah. Dr. Ali Demircan Cad. No:51
Sefaköy Küçükçekmece / İstanbul

Sertifika No: 75309

Çakıroğlu Beton İnşaat Gayrimenkul San. Tic. A.Ş.
Kavaklı Mah. Hürriyet Cad. No: 4, Gölcük, Kocaeli
Tel: 0262 414 44 55
E-Posta: iletisim@cakirogluyapiinsaat.com.tr

Bu çalışma Banliyö Ajans iş birliği ile hazırlanmıştır.
www.banliyo.com.tr

Hediye amaçlı üretilmiştir. Para ile satılamaz.

Cumhuriyet, İnşaat ve Çakıroğulları

HALUK ÇAKIROĞLU

İçindekiler

İçindekiler

İçindekiler

İçindekiler

ÖN SÖZ

Yüzüncü yılını kutladığımız Türkiye Cumhuriyeti, bir milletin yeniden doğuşunu tüm dünyaya ispat ederek kurulmuştur. Dünyanın dört bir yanında baş gösteren savaşlar, sınırları aşarak başta Avrupa olmak üzere birçok yerde kan dökülmesine neden olmuş, gerek Avrupa gerekse dünya tarihi açısından en kanlı dönemlerin yaşandığı bu süreçte, düşman işgali altındaki topraklarımız başta Gazi Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşları olmak üzere; milletimizin her ferdinin canını dişine takarak, adeta ölümün üzerine koşarak verdiği mücadeleyle kurtarılmış ve Türkiye Cumhuriyeti kurulmuştur.

Cumhuriyetin ilanına kadar geçen süreçte milletçe büyük fedakarlıklar verilmiştir. Sadece bu süreç değil; Cumhuriyet'in ilanından sonra da, yine bu vatanın evlatları bizlere huzurlu ve refah içerisinde bir ülke armağan edebilmek için gece gündüz demeden çalışmışlardır.

Bizlere düşen en büyük görev ise; bize emanet bırakılan Cumhuriyet'i, yarınlarımıza daha da güçlendirerek aktarmaktır. Bu görev, her Türk evladının geçmişine ve geleceğine olan ortak borcudur. Ve unutulmamalıdır ki; geçmişini bilmeyen milletler, geleceğe asla bir miras bırakamazlar.

Çakıroğlu İnşaat olarak bu çalışmadaki amacımız, başta Merhum Amcam Cengiz Çakıroğlu ve tüm aile büyüklerimin bana kattığı birikim ve

imkanlar doğrultusunda, geçmişimize ve geleceğimize olan borcumuzu ödeme yolunda bir çakıl taşı olabilmektir. Çalışmamız, Cumhuriyet'i daha iyi kavrayabilmek adına Osmanlı Devleti'nin son döneminde dünya tarihi ile başlayacak, milli mücadele dönemi ve Cumhuriyet'i kapsayacaktır.

Çalışmamızın devamında ise gerek Osmanlı Devleti döneminde gerekse Cumhuriyet döneminde vatanına ve milletine hizmet etmekten hiçbir zaman geri durmamış Çakıroğlu ailesinin soy kütüklerine yer verilecek ve ortak mirasımıza katkı sunulmaya çalışılacaktır.

Keyifli okumalar dileriz.

Haluk Çakıroğlu
Çakıroğlu İnşaat A. Ş.

OSMANLI DEVLETİ'NİN SON DÖNEMİNDE DÜNYA TARİHİ

Osmanlı Devleti'nin son dönemleri 19. ve 20. yüzyıl zamanlarını kapsamaktadır. Bu dönem, dünya sahnesinde devrim niteliğindeki birçok olayı içinde barındırdı. Osmanlı Devleti de son dönemlerinde dünya tarihi açısından unutulmayacak olaylara tanıklık etmişti. Bunların başında sanayi devrimi geliyordu.

Sanayi devrimi, 18. yüzyılda Avrupa'da ortaya çıkmıştı. Endüstriyel tasarım alanında çok parlak bir dönem geçirildi. Üretim alanında da yeniliklere imza atıldı ve hızla büyüdü. Ekonomik anlamda da çok güçlü olan ülkeler bu süreci iyi yönetirken, maalesef ki Osmanlı Devleti, içinde yaşadığı buhrandan dolayı sanayi devrimini yakalamakta çok zorlanmıştı.

Osmanlı Devleti'ni etkileyen Sanayi Devrimi ile büyük değişimler yaşandı. Özellikle ekonomik ve sosyal anlamdaki bu yeniliklere uyum sağlamak için fabrikaların kurulmasını teşvik etmişti.

Özellikle tekstil konusunda üretim yapabilmek adına tesisler açıldı. Fakat bu fabrikalar iyi yönetilemedikleri için kısa süre içinde faaliyetlerine ara vermek zorunda kaldı. Bazıları ise tamamen durduruldu.

Osmanlı Devleti'nin Sanayi Devrimi için yaptığı dönüşüm çalışmalarından en önemlisi demiryolu yatırımları olmuştur. Modernleşmek için atılan bu adım olumlu sonuçlar vermişti. Özellikle de 19. yüzyılın ikinci yarısından sonra taşımacılık ve ulaşım alanında çok büyük gelişmeler yaşandı.

Sanayi Devrimi denilince akla ilk gelen konulardan biri de ticaretin geliştirilmesiydi. Avrupa ülkeleri ticaret yapabilmek için ticari ilişkilerini düzenlemişti. Tarım üretimini ithalata döndürmek için çalışmalar yapıyordu.

Sanayi Devrimi'nden sonra Napolyon Savaşları dünya tarihindeki önemli gelişmelerden biriydi. Fransız Devrimi'nden sonra ortaya çıkan bu savaşlardan Osmanlı Devleti de çok etkilendi. Birçok toprak bu savaşların etkisiyle kaybedildi. Sadece Osmanlı Devleti'nde değil, Avrupa'da da toprak kaybetme ve siyasal güç dengelerinin yitirilmesi konusunda zor zamanlar yaşıyordu.

1799-1815 yılları arasında yaşanan bu dönem, Avrupa haritasını siyasal anlamda değiştirmişti. Bu savaşlar, Napolyon Bonapart liderliğinde yapıldığı için Napolyon Savaşları olarak anılıyordu. Fransızlar, Avrupa'ya hâkim olacaklarını düşünerek harekete geçmişlerdi. Topraklarını genişletmek ve diğer ülkelerce üzerlerine kurulan hegemonyayı kırmak istiyorlardı.

Osmanlı Devleti Fransa'yla doğrudan bir savaşa girmedi. Napolyon, Osmanlı Devleti'nin egemenliğindeki Mısır'ı ele geçirmek için sefer düzenledi. 1798-1801 yılları arasındaki bu sefere Osmanlı kuvvetleri güçlü bir direniş gösterdi. Fransızlar mecburen geri çekilmek zorunda kaldılar.

Osmanlı Devleti de bunun üzerine Avrupa devletlerinin Fransa'ya karşı olan direnişine destek verdi. Özellikle Rusya ile ittifak yaparak Fransa'nın Avrupa'daki genişleme politikasını kırmak istediler.

Savaşlar sürerken Osmanlı Devleti için bir başka sorun Balkanlar'da varlığını gösterdi. Osmanlı Devleti zaman içerisinde Balkanlar'daki topraklarının kontrol gücünü yitirmeye başladı.

Napolyon yenilgiden sonra 1814 ve 1815 yılları arasında Viyana'da bir kongre düzenledi. Avrupa'daki siyasi dengelerin tekrar oluşturulması hedeflendi. Bu kongreye Osmanlı Devleti de katıldı ve kendi konumunu güvence altına almak için antlaşmalar imzaladı.

1853 ile 1856 yılları arasında meydana gelen Kırım savaşı, dünyaya yören başka bir önemli gelişmeydi. Bu savaş, Osmanlı Devleti ile Rusya arasında gerçekleşti. Doğal olarak dengelerin değişmesine de neden oldu. Yeni kurulan dengede Birleşik Krallık ve Fransa Ruslara karşı Osmanlı Devleti'nin yanında yer almışlardı.

Osmanlı Devleti için bu savaş Avrupa'nın siyasi yaşantısına dahil olması açısından önemli bir adımdı. Avrupa devletleri arasında statüsünü korumuştur. Fakat buna karşın iç çatışmaların yaşanmasına da beraberinde getirmişti. Çünkü savaşta önemli ölçüde ekonomik kaynakların tükenmesi ve alınan dış borçlar, Osmanlı coğrafyasında sosyal ve ekonomik sorunları doğurmuş ve en nihayetinde Osmanlı Devleti'nin Avrupalı devletlerin mali denetimi altına girmesine neden olmuştur.

Bu savaşta en önemli dinamiklerden biri, dini ve etnik anlamındaki farklılıklarıdır. Ruslar, Balkanlar'a destek vererek Osmanlı Devleti'nin toprak bütünlüğünü zedeleyici adımlar atmış, Balkanlar ve Kafkasya'daki Slav halkını destekleyerek Panslavizm politikasını izlemişti.

Osmanlı Devleti'ni Kırım Savaşı'nda etkileyen önemli olay Sinop Baskınıydı. Ruslar 30 Kasım 1853 yılında Karadeniz'deki Sinop limanına yanaştılar ve Batum'a yardım götürmek için Osmanlı Donanmasını batırdılar. Böylelikle Karadeniz'de üstünlüğü ele geçirdiler.

20 Eylül 1854 yılında ise Kırım yarımadasında bulunan Alma nehri üzerinde Ruslar Osmanlı'nın da destek verdiği Fransız-Britanya ittifakı tarafından yenilgiye uğradı. 1855 yılının şubat ayına gelindiğinde ise Sivastopol kuşatması başladı ve şehir müttefik kuvvetler tarafından ele geçirildi.

30 Mart 1856 yılında Paris antlaşmasını imzalayarak savaşa son verildi. Osmanlı Devleti toprak kaybetmemişti ama bazı tavizler vermek zorunda kalmıştı. Yapılacak reformları da bu şekilde kabul etmiş oldu.

Balkan Savaşları, Osmanlı Devleti'nin en fazla toprak kaybettiği zamanlarda yaşandı. Balkan ülkeleri birleşerek Osmanlı Devleti'ne savaş açtılar. Bu saldırılara dayanamayan Osmanlı Devleti, değerli birçok toprağını bu savaşta verdi. Osmanlı Devleti'nin gücünü zayıflatmak isteyen rekabetçi güçler, bu savaşla ön plana çıktılar.

İlk Balkan savaşı, 1912 ve 1913 yılları arasında yaşandı. Bulgaristan, Karadağ, Sırbistan ve Yunanistan gibi Balkan ülkeleri Osmanlı'ya saldırarak bağımsızlık istediler. Toprak savaşları perspektifinde yaşanan bu gelişmeyle birlikte Osmanlı Devleti'nin gücü giderek zayıflamıştı.

Franz Roubaund'un yağlı boya tablosu Sivastopol Kuşatması (1904)

Balkanlar'da yaşanan egemenlik kaybından sonra ikinci bir savaş meydana geldi. O da İkinci Balkan Savaşı'ydı. 1913 yılında daha önceki savaşın izleri silinmeden Bulgaristan ve diğer Balkan devletleri arasında anlaşmazlıklar yaşandı. Balkan devletleri Bulgaristan'a savaş açtılar ve savaşın neticesinde başarılı oldular. Bulgaristan savunmak için birçok askerini geri çekmek zorunda kalmadı. Osmanlı Devleti de bu süreçte kaybettiği Edirne, Kırklareli ve Dimetiko'yu geri aldı.

Balkan Savaşları, Osmanlı Devleti için ciddi sonuçlar doğurmuştu. Toprak bütünlüğü bozulmuş ve bazı etnik gruplar da kendini göstermeye başlamıştı. Bu durum ise milliyetçiliğin hızlanmasıyla birlikte Birinci Dünya Savaşı'na giden yolun ilk adımlarını oluşturdu.

Balkan Savaşları yüzünden imparatorluk sınırları daralınca içerideki gruplar arasında tartışmalar başlamıştı. Ortaya çıkan iç karışıklık Avrupa devletlerinin ilgisini çekti. Aradıkları fırsatı bulan Avrupa Devletleri Osmanlı Devleti'nin tamamen dağılması için harekete geçtiler ve I. Dünya Savaşı sürecine girildi.

Dünya tarihine yön veren I. Dünya Savaşı, 1914 ve 1918 yılları arasında yaşanmıştı. Osmanlı Devleti bu savaş sırasında Almanya'nın yanında oldu. Beraber girilen bu savaş kaybedildi. Toprakların büyük bir kısmı işgal edildi. Akabinde gelişen süreçte ise Osmanlı Devleti'nin çöküş süreci başlamış oldu.

I. Dünya Savaşı, küresel boyutta bir çatışmaydı. Avrupadaki güç denge-lerini ve haritayı değiştiren büyük bir savaş yaşanmıştı. Sömürgecilik, milliyetçilik gibi kavramların daha da çok yaşandığı bir dönemdi.

Savaşın temel nedeni olarak gözüken durum, Avusturya-Macaristan İmparatorluğu veliahdı Arşidük Franz Ferdinand'ın Gavrilo Princip isimli kişi tarafından öldürülmesiydi. Bu Sırp milliyetçisinin yaptığı eylem, esasında patlamaya hazır savaş için bir fitil görevi üstlendi ve Avusturya-Macaristan'ın savaş açmasına neden oldu. Sırbistan'da başka ülkelerle birleşerek kendine karşı açılan bu savaş için ittifak oluşturmaya başladı.

Birinci Dünya Savaşı'nın iki büyük ittifakı vardı. Biri İtilaf Devletleri (İngiltere, Fransa ve Rusya) diğeri de İttifak Devletleriydi (Almanya-Avusturya Macaristan İmparatorluğu).

Savaşın bu kadar büyük bir küresel krize ulaşacağı tahmin edilemezdi. Her iki taraf da bu savaşın bir an önce tamamlanıp zafer alınacağını düşündüler ama yeni savunma hatlarının kullanmasıyla süreç uzadı. Meydan muhaberele gittikçe zorlaşmaya başlamıştı. Bataryaların ortaya çıkması da siper konusunda farklı tipte bir mücadelenin doğmasına neden oldu. Cephe hatları sabitti ama siper harplerinde zorluklar yaşandı. Yaklaşık 17 milyon insan hayatını kaybetti ve milyonlarca kişi de yara aldı.

Birinci Dünya Savaşı sonrasında çok fazla toprak kaybedildi ve imparatorluklar çöktü. Bu savaştan sonra Milletler Cemiyeti kuruldu. Versay Antlaşması ile Almanya'da büyük bedeller ödettildi. Ağır bir tazminat ödeditiler.

Ortadoğu'daki sömürge bölgelerinin paylaşılması, II. Dünya Savaşı'nı da kaçılmaz hale getirdi. Barış antlaşmasının adaletsiz hükümleri vardı. Almanya halkı da bu savaşın yaşanması için destek verdiler.

Birinci Dünya Savaşı'nın büyük ve yıkıcı etkilerinden bahsederken sosyal ve yerel tarihte nasıl bir yeri olduğundan bahsedilmelidir. Çünkü Birinci Dünya Savaşı gibi büyük olaylarda bölgesel olarak yapılan dayanışmanın tarihçilik açısından olumlu tesirleri olacaktır.

Savaşlar sadece siyasi ve askeri anlamda değil toplumsal yaşantıda da büyük etkilere yaratmaktadır. Bu yerel ve bölgesel etkilerin ortaya koyulması, tarihin toplumsal ve sosyal açıdan gelişimine katkıda bulunacaktır.

Bu yaklaşımla Kafkas Cephesi'ndeki çarpışmaların Trabzon boyutuna yer verilmelidir. Trabzon ve civarının bu mücadeledeki yeri ve cephedeki etkisi, bu büyük dünya harbinin daha iyi anlaşılmasını sağlayacaktır.

“Birinci Dünya Savaşı'nda Doğu Karadeniz Bölgesi'ni işgal etmeye çalışan Ruslara karşı, tüm Doğu Karadeniz'de olduğu gibi Trabzon ve civarında da etkili bir savunma yapılmıştır. Doğu Karadeniz'de ve Trabzon'da Ruslara karşı gösterilen savunma, nizami birliklerin Kafkas Cephesi'nde görev almaları nedeniyle sivil ve gönüllü kuvvetlerden de istifade edilerek gerçekleştirilmiştir.

Sivil kuvvetlerin sevk ve idare edilmesi ise çoğu yerde subaylar tarafından bir Teşkilat-ı Mahsusa yapılanması şeklinde sağlanmıştır. Hem sahil kesiminden hem Doğu Anadolu istikametinden ve hem de deniz kısmından donanma desteğinde ve kalabalık kuvvetlerle Trabzon üzerine ilerlemiş Rus kuvvetlerine yönelik Trabzon'un doğusunda Of, Sürmene, Araklı ve en son Yanbolu dere vadilerinde sivillerin de yoğun katılımıyla etkili bir savunma yapılmış, bu savunmalarla Rus ordusunun hızı kesilmiş hatta işgalin kolay olmayacağı ve işgal sonrası bölgede oluşacak Rus hakimiyetinin ise hiç rahat geçmeyeceği gösterilmiştir.

Rus işgaliyle batı kesimlerine ve iç kısımlara çekilen Türk nizami ve sivil kuvvetleri, Trabzon'un batısındaki Akçaabat, Vakfıkebir ve Tonya kesimlerinde de Ruslara karşı Teşkilat-ı Mahsusa yapılanmasıyla çok etkili bir çete savaşı yürütmüşler, yöredeki Türk nizami kuvvetlerinin batıya doğru çekilişine ve sivillerin şehri boşaltarak batı bölgelerine mümkün olan güven içerisinde ilerlemelerine zaman ve zemin oluşturmuşlardır.

Bölgenin dinamik her sivil grubu, çete savunmasında yer almıştır. Aynı sivil kuvvetler, işgalden sonra Trabzon'da ortaya çıkan azınlık çetelerine karşı İslam ahalinin ve bölgenin güvenliğini de sağlamışlardır.” (Bal,2020:363)

Birinci Dünya Savaşı'nda büyük etkiye sahip ancak pek bilinmeyen Türk milis mücadelesinin de detaylarına yer verilmesi, emsal niteliğinde olacaktır. I. Dünya Savaşı sonrasında Osmanlı İmparatorluğu'nun da mağlup sayılması ile Trabzon ve çevresinde de direniş hareketleri ortaya çıktı.

Yerel halktan oluşan Türk milisleri, milli bilincin önde olduğu bir oluşum içindeydiler. Silahlanma Osmanlı döneminden kalanlarla elde edildi. Ayrıca sivil direniş grupları da Türk milis mücadelesinin önemli bir parçası haline geldi.

Rusya, Anadolu'nun çeşitli yerlerinde de işgallere girişmişti. Bunlardan farklı olarak Trabzon, sahip olduğu coğrafi konum nedeniyle onların hedefi haline gelmişti. Rusların amacı Trabzon'u ele geçirmek ve Doğu Anadolu'yu işgal eden Rus birliklere yardım götürülmesini sağlamaktı.

Kafkasya'da itibaren Karadeniz kıyısında ilerleyerek İstanbul Boğazı'na kadar gitmenin temellerini atmak istiyorlardı. Büyük bir işgale geçen Rusya, ordusunun ihtiyaçları için Trabzon'dan geçmek zorundaydı. Kafkas hareketinin en önemli yeri Trabzon'du. Bu kilit yerden geçerek askeri ve stratejik olarak değerli olan Trabzon'a sahip olmak, odak noktalarıydı.

Trabzon, sahil harekâtı için Rusya için büyük önem taşıyordu. Ayrıca Erzurum'a olan yakınlığı, o dönemde demiryolunun İstanbul-Erzurum üzerinden gitmesi gibi durumlarda Trabzon'un ne kadar stratejik bir noktada yer aldığını gösteriyordu. Trabzon sadece Rusya için değil, Türk maneviyatının da ön planda olduğu ve burada yaşayan Müslüman halk içinde değerli bir konumdaydı.

Birinci Dünya savaşını fırsat bilen Rusya, diğer devletlere de Trabzon'un

sahibi olduğunu kabul ettirmeye çalıştı. İtilaf devletleri oturdukları masada aldıkları bir kararla Petrograt Protokolü ile Trabzon'u Rusya'nın payı olarak verdiler. 93 Harbi ve Balkan savaşları Trabzon halkını zaten yorgun hale getirmişti.

Buna kayıtsız kalmayan Trabzon, bütün direncini Birinci Dünya Savaşı'nda göstermiş, askeri malzemeleri bile Trabzon'dan Erzurum'a kadar sırtlarında taşımışlardı. 1916 yılında Rusya, Türk ordusuna taarruz etti. Ruslara karşı birleşen birlikler de Türk karargahında onlara destek verdiler.

Ruslar, sadece Trabzon değil Erzurum'u da kendine hedef olarak belirlediler.16 Şubat'ta Erzurum'a girdikten sonra büyük bir göç harekâtı başladı. Bu göç, Trabzon'da da eş zamanlı olarak yaşanıyordu. 1915'in Kasım itibarıyla Karadeniz'deki üstünlüğünü devam ettirmek isteyen Rusların Erzurum'a ilerlemesinin engellemesi gerekiyordu. 29 Şubat'ta Trabzon'a yardım gönderildi.

Karadeniz'deki Rus donanmasının üstünlüğüne rağmen Fırtına Deresi-Büyük Dere hattındaki savunmayı kıramadılar. Bunun üzerine Ruslar 8 Mart'ta Rize'yi kuşattılar. Ruslar, sahilden batıya doğru ilerlemeyi düşünürken Of'ta Baltacı (Kalapotamos) Deresi hattında bir direnişle karşılaştılar.

Of halkı silahlanma konusunda yetersiz olmasına rağmen büyük bir direniş gösterdi. Ruslar, Of'ta büyük kayıp verdiler ve yöre halkı onlara karşı büyük bir direniş gösterdi. Halk, büyük bir kahramanlık örneği göstererek emsal olunacak bir başarıya da imza attı.

Özellikle Trabzon'un işgalinden sonra şehrin boşaltılmasıyla şehirde çok az Müslüman kaldı. Gayrimüslim halk ve Ruslar şehirde rahat bir şekilde geziyorlardı. Trabzon'un demografik değişimi hızla ilerledi. Boş kalan Türk evlerine girip yağma yapılmasıyla Ruslar, her yere nüfuz ettiler. Geçici bir Rus hükümeti oluşturuldu.

Trabzon, uzun süreli bir tahribata maruz kaldı. Bu şehri tahkimat merkezi olarak kullanmak istiyorlardı. Buna bağlı olarak imar faaliyetlerini gerçekleştirdiler. Savunma ihtiyaçlarını karşılamak için müstahkem mevkiiler inşa edildi.

İşgalle birlikte şehirde sosyal kültürel bir alan kalmadı. Eğitim, iktisadi hayat durdu. Müslüman halk açlıkla ve can güvenliği olmadan yaşamak zo-

runda kaldı. Tarlalar da işlenmediği için şehirde kıtlık dönemi yaşıyordu. Şehrin önemli değerlerine zarar verilmişti.

Buna rağmen Rusya, Trabzon'da kaldığı süre içinde birçok stratejik hata yaptı. 1916 yılının sonuna gelindiğinde Rus ordusu, kendi askerleriyle ilgili istihdam sorunu yaşıyordu. Rus ordusundaki kararsızlık ve düzensizlik, askerlerin kaçmasına neden oldu. 1917 olduğunda Rus ordusu, düzensiz, yorgun ve amaç bırakılmıştı.

İşgal sürecinde sadece milis kuvvetler değil halk da ordusunun yanına yer almış ve ona destek olmuştu. Osmanlı İmparatorluğu, yaşanan savaşlar ve dünyadaki gelişmeler, artık Millî mücadele dönemine geçilmesi gerektiğini gösteriyordu.

CUMHURİYET ÖNCESİ VE MİLLÎ MÜCADELE DÖNEMİ

Millî Mücadeleye Hazırlık

Millî Mücadele dönemine hazırlık, Osmanlı Devleti'nin Birinci Dünya Savaşı'nı kaybetmesinden sonra ortaya çıkan bir dönemdi. Ülkenin işgal altına alınmasının ardından Türk halkı, ulusal birlik ve bağımsızlık için yola çıkmaya karar vermişti. Bu hazırlık sürecinin ilk adımı, 19 Mayıs 1919'da Mustafa Kemal Paşa'nın Samsun'a çıkışıydı.

Bu tarihi andan sonra Mustafa Kemal Atatürk, Anadolu'da aktif olarak yer alarak millî mücadelenin temellerini oluşturmuştu. Millî mücadele için organize olmak ve özellikle askeri anlamda örgütlenmek için planlamalar yapılması gerekiyordu. Hazırlık adımlarından biri de eğitimdi.

Türk milisleri tarafından temelleri atılan askeri becerilerin geliştirilmesi, askeri taktik ve stratejinin ideolojik anlamda bütünleşmesi için adımlar atıldı. Millî mücadele ruhunu ortaya çıkaran milli edebiyat akımları da bu sürece destek verdi. Ulusal değerler, milli ideolojiler ve bağımsızlık temaları vurgulu bir şekilde işlendi.

Kurtuluş savaşına giden yolda verilecek bağımsızlık mücadelesi için Anadolu'daki gücü arttırmaya yönelik çalışmalar yapıldı. Direnişin organi-

ze edildiği zaman dilimiydi. Bağımsızlık adına milli ruh ve bilinci arttırmak için cemiyetler kuruldu.

Bu cemiyetlerin en önemli özelliği, siyasetler ilgilerinin olmaması ve bölge esasına dayanmalarıydı. Çelişkilerle dolu bir dönemin içinden geçiliyordu. Bu dönemde siyasetin reddi ve ulusal bilincin arttırması öncelikliydi. Farklı inanç ve dünya görüşlerine sahip olsalar da amaç, insanlara yardım eli uzatmaktı.

Bunlardan en bilinenlerden bir tanesi Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyetidir. İşgal altındaki halk, organize olarak bir direniş göstermek için kurdukları bu cemiyetlerle faaliyetler düzenlediler. Bunlar gazete çıkarma, miting ve toplantı gibi faaliyetler ulusal bilincin yayılmasına katkı sağladılar.

Bağımsızlık düşüncesine katılmayıp Osmanlı Hükümeti'nin yanında olmak isteyenler birlik içinde hareket ettiler. Millî mücadeleye karşı olan gruplar da işgalcilerle birleşerek cemiyetler kurdular.

Bu dönemde birçok cemiyet faaliyet gösteriyordu ama bunlardan iki tanesi döneme damgasını vurdu. Biri Teali-i İslam Cemiyeti diğeri ise Trabzon Muhafaza-i Hukuk-i Milliye Cemiyetleridir.

Teali-i İslam Cemiyeti, Osmanlı Devleti'nin işgale uğramasından sonra hükümetle bir arada hareket etmek istedi. İstanbul'da kuruldu.

“Cemiyet-i Müderrisin sosyal olarak aktif bir cemiyetti. Ahaliye camilerden “nasihat vaazları” vererek İslâmî hassasiyeti artırmak temel hedefti. Cemiyet mensupları, aslında ağırlıklı olarak, pozitif ilimlere de önem veren, kurtuluşu İslâmî ve gayrı İslami ilimler öğrenmekte gören şahıslardan oluşmaktaydı.

Ancak en başta siyasetten bağımsız olan cemiyet programının içine siyaset dâhil olduktan sonra cemiyetin amacında sapmalar başlamış, Damat Ferit kabinesinin milli hareketi baltalama girişimleri sonuçsuz kaldıktan sonra Heyet-i Temsiliye'nin İstanbul ile muhabereyi kesmesi ve Padişah Vahdetin'in de Damat Ferit'i desteklemesi ile cemiyet de Damat Ferit'i destekleyen bir beyanname yayınlamış ve Mustafa Kemal ve arkadaşlarını Anadolu ahali-sinin geleceğini tehlikeye atan insanlar olarak görmeye başlamıştır.

Cemiyet siyasete karışan bu tutumuyla sempatizanlarından olumsuz tepkiler almış ve üyelerinden birçoğunu kaybetmiştir. Bunun üzerine Cemiyet-i Müderrisin 14 Kasım 1919 tarihinde almış olduğu bir karar ile cemiyetin kapısını bütün ahaliye açmış ve ismini “Teali-i İslâm Cemiyeti” olarak değiştirmiştir.

Teali-i İslâm Cemiyeti 14 Kasım 1919 tarihinde almış olduğu bu karar ile İslâmiyet'in yüce gerçek ve gayelerini anlamış ve günün şartlarını idrak eden Müslümanları da cemiyet bünyesine alabilmek amacıyla yani dairesini genişletmek üzere, bir meslek cemiyeti hüviyetinden çıkmak gayesi ile Teali-i İslâm Cemiyeti'ne inkılâp etmiş, bu haber 23 Kanun-u Evvel 1335 tarihli İkdam gazetesinde yayınlanmıştır.” (Gurulkan, 2000, Köprü, Sayı:72)

Mondros Mütarekesinden sonra Rumlar, Pontus Rum devletini kurmak ve bunun içine Trabzon'u da dahil etmek istediler. Ermeniler ise Trabzon'u kendilerinin olarak görüyordu. Bu iki grup bu amaçlarını gerçekleştirmek için İtilaf Devletlerinden yardım ve destek alıyordu.

Türk halkına uygulanan baskı ve zorbalıktan sonra Trabzon Muhafaza-i Hukuk-u Milliye Cemiyeti, 12 Şubat 1919'da Trabzon ve çevresini korumak ve Düveli- Muazzama 'ya Türklerin çoğunlukta olduğunu kanıtlamak amacıyla kurulmuştu.

Kurucuları Eyüpzade İzzet, Hacı Ali Hafızzade, Mehmet Salih ve Nemli-zade Sabri'dir. Bu cemiyetin Teali-i İslam Cemiyetinden farkı, Milli Hareket

lehine davranışlar sergilemesiydi. Her iki cemiyette 1926 yılına kadar faaliyetlerini sürdürmüşlerdi.

Millî Mücadelede Cepheler ve Savaşlar

Millî Mücadele'deki cepheler, Doğu, Güney ve Batı cepheleri olarak bilinmektedir. Doğu cephesinde İngilizlerin destek verdiği Ermeniler, Güney cephesinde Fransızlar ve Ermeniler, Batı cephesinde ise Yunanlılarla savaşılmıştır. Bu dönemde iç cephede isyanlar görülmekteydi. El-cezire cephesinde de İngiliz ve Musul meselesi vardı.

Doğu Cephesi

Doğu Anadolu bölgesinde bağımsızlık adına direniş gösterildiği bir cephe'dir. Millî mücadelenin sonuçlara etki eden çok önemli bir gelişmeydi. Özellikle burada yaşanan çatışmalardan sonra büyük zaferler elde edildi. Bu zaferin ardından düşmanlar, 1922 yılında Büyük Taarruz ile Anadolu topraklarından tamamen çekildi.

Güney Kafkasya'da gerçekleşen bu muharebe 1920 yılında gerçekleşmişti. Ermeniler bu savaşta Sovyet ve Amerika'dan istediklerini de bulamayınca ateş yolunu seçmişlerdi. Doğu Cephesi Komutanlığı, sulh önerisini TBMM'ye bildirdikten sonra ateşkes görüşmeleri başlanmıştı.

2 Aralık 1920 yılında imzalanan anlaşmayla 1878 yılında Berlin Antlaşmasıyla kaybedilen Sarıkamış, Kağızman, Kars, Kulp ve Iğdır, tekrar Türkiye'ye bağlanmıştır. Ermenilerden gelen silah ve cephane de Batı Cephesi'ne aktarıldı. Gümrü Antlaşması, uzun yıllar sonra Türkiye'nin kazanarak imzalayabildiği ilk antlaşma olması sebebiyle önem taşır.

Güney Cephesi

Güney Cephesi, Antep, Urfa, Maraş için Fransızlarla mücadele ettiğimiz bir savaştır. Buna Kilikya Cephesi de denmektedir. Ermenilerin gönüllü birlikleri de Fransızlara destek vermişti.

Birinci Dünya Savaşı sonrasında Maraş, Antep ve Urfa İngilizlere, Musul da Fransızlara bırakılmıştı. Onlar kendi aralarında değişim yaptıkları için Maraş, Antep ve Urfa de Fransızlara geçmişti.

Mondros Mütarekesi sonrası işgaller yaşanınca Sütçü İmam, ilk direnişi Maraş'ta başlatmıştı. Ermeni askerlerin yaptıkları yüzünden Maraş'ta olaylar büyümüş ve ayaklanma meydana gelmişti. Maraş'a gösterdiği başarı sebebiyle Kahraman unvanı verilmişti.

1920 yılının Nisan ayında Fransızların işgal ettiği Antep'in kurtarılması içinde Türk Milli kuvvetleri tarafından ayaklanma çıkarıldı. Çok büyük kayıplar veren Fransızlar geri çekilmek zorunda kalmışlardı. Bu yaşanan olaylardan sonra Antep'e de Gazi unvanı verildi.

Urfa'da da 12 kişi özel Kuvayı Milliye hareketi ile Fransızlara karşı direniş gösterdi. Onlar Fransızlara şehri boşaltmalarını söyledi. Bunun üzerinde çıkan savaşta Urfa'nın yarısı geri alındı. Onlara da Şanlı unvanı verilerek bu başarı taçlandırılmıştı.

Güney Cephesi, 20 Ekim 1921 tarihinde Fransızlarla imzalanan Ankara Antlaşması ile son bulmuştu. Bu antlaşmanın iki önemli maddesi vardı. Biri, Urfa, Maraş ve Antep, Türklere bırakılacaktır. Diğeri ise Süleyman Şah'ın mezarının olduğu Caber Kalesi'nin Türklere ait olduğunun kabulü ve burada bir askerinin nöbet tutmasıydı. Musul meselesini ise karşılıklı olarak başka bir zamana bıraktılar.

Batı Cephesi

Batı Cephesi, Millî Mücadele döneminin en kilit noktasıydı. 15 Mayıs 1919'da Yunanlıların İzmir'e çıkmasıyla başlayan bu savaş, 9 Eylül 1922'de İzmir'i TBMM Hükümeti ordusunun geri almasıyla sona erdi. İtilaf devletleri, Yunanlıların tahtına geçen kral yüzünden onlara olan desteklerini çektiler. Bu hükümet değişikliğinin ardından düzenli ordu kuruldu. Birinci İnönü Muharebesi'nde Yunanların keşif taarruzu durduruldu. İtalya ve Fransa, Paris konferansında Sevr'in Türkiye lehine karar alınması için tekrar incelenmesini istediler. Bunun üzerine düzenlenen Londra Konferansı'nda İtalya ve Fransa, Ankara'yı desteklerini söyleyince Yunanlılar taviz vermedi. İkinci İnönü muharebesiyle ilerleyiş durdurulsa da Kütahya-Eskişehir'de onlara engel olunamadı.

Sakarya Meydan Muharebesinde Yunanlılar, ikinci kez durduruldu. Ardından 1922'de Büyük Taarruz başlatıldı. İzmir'in Kurtuluşu ile savaş son

buldu. Böylelikle Batı Anadolu ve Doğu Trakya Türklerin eline geçti. Mudanya ve Lozan Antlaşması ile Türklerin egemenliği tanınmış oldu. 1923 yılına gelindiğinde ise Yunanistan ile aramızda büyük bir mübadele yaşandı.

Birinci İnönü Muharebesi ve İkinci İnönü Muharebesi

Birinci İnönü Muharebesi (6-10 Ocak 1921)

“Hürriyet ve istiklal benim karakterimdir... Bence bir millette şeref, hayriyetin, namusun ve insanlığın vücut ve beka bulabilmesi, mutlak o milletin hürriyet ve istiklale sahip olması ile mümkündür. Ben yaşayabilmek için müstakil bir milletin evladı kalmalıyım. Bu sebeple millî istiklal bence bir hayat meselesidir.”

Mustafa Kemal Paşa'nın bu sözlerinden de anlaşılacağı üzere Türk bağımsızlığını tekrar kazanabilmek için girişilen Kurtuluş Savaşının ilk adımlarından biri, Birinci İnönü Muharebesidir.

Mondros Ateşkes Antlaşmasının ağır hükümlerinden sonra Anadolu'da işgaller başlamıştı. Bu işgallere karşı durmak için düzenli ordunun kurulması şart olmuştu. Bunun kurulmasından sonra kazanılan bu zaferin tarihi önemi büyüktür.

6 Ocak 1921 günü Yunanlıların taarruza geçmesiyle beraber başladı.

Yaşanan hava koşullarının zorluğu ve Türklerin bu saldırılar karşısındaki tavrını sürmesi sebebiyle Yunanlılar zor anlar yaşamaya başladı. Ne olursa olsun Türklerin pes etmeye niyeti yoktu. Bunu anlayan Yunanlılar da en sonunda 11 Ocak 1921 günü İnönü'den çekilmek zorunda kaldılar.

Bu zaferin siyasi ve askerî açıdan birçok önemi sonucu olmuştu. Düzenli ordunun kurulmasından sonra onlara olan güven artmıştı. 20 Ocak 1921 yılında ise Teşkilat-ı Esasiye Kanunu kabul edilmiştir. Egemenlik kayıtsız şartsız milleti geçmiş, yürütme ve yasama yetkisi de TBMM'ye verilmiştir.

Millî mücadele ruhu, bütün dünyada yankı bulmuştur. 26 Ocak 1921'de Londra'ya Osmanlı Devleti'nin bir heyet gönderilmesini ve hükümetin de burada bir temsilcisi olmasını istediler. İtilaf Devletleri olan İtalya ve Fransa 'da Milli Hükümete karşı daha ılımlı bir politika izlemişlerdi. Bu büyük zafer, TBMM'nin kurduğu ordunun dış ülkeler tarafından sayılmasını, içte de güven yaratmasını sağlamıştı.

İkinci İnönü Muharebesi (23 Mart-1 Nisan 1921)

Millî mücadele sürecinde Birinci İnönü Muhaberesinin kazanılmasından sonra Londra'da bir konferans yapılması uygun görülmüştü. Sevr antlaşmasında Türklerin lehine bir sonuç alınabileceğini düşünülüyordu. Oysa bu konferansta Türklere dahi bir sonuç çıkmadı.

Yunanistan, bu konferans daha bitmeden taarruza geçti. Anadolu'ya yapmayı planladığı bu taarruzu öngören Türkler, önlem almışlardı ama silah yönünden yeterli teçhizat yoktu. İnönü ve Dumlupınar taraflarını korumaya başlamışlardı. Yunan ordusu, İzmit tarafındayken Türkler de Dumlupınar'ın doğusunda mevzilenmişti.

23 Mart 1921 yılında yola çıkan Yunan ordusu, 27 Mart'ta İnönü'ye gelmişti. Dumlupınar mevziini ve Afyon'u ele geçirmişlerdi. Doğuya doğru ilerlerken Türk ordusuyla karşılaştılar. 30 Mart'ta yeniden taarruza geçen Yunan ordusunun gücünü Türk sağ kanadı kırdı. Bu sayede 1 Nisan günü Yunan Ordusu geri çekildiği beyan etmişti. Büyük can kayıpları yaşansa da çok büyük bir zafer elde ederek tarihe iz bırakmış oldular.

Bu başarıyı gören diğer İtilaf Devletleri de Türk ordusundan çekinmeye başladı. İtilaf Devletleri tarafından baskı görmemiş olan İtalya, Anado-

lu'dan çekildi. Fransızlar da Zonguldak'ı boşalttılar. Bu durum Anadolu'da da siyasi açıdan politika değişikliğine yol açtı. Millî mücadeleye olan bakış açılarını değiştirmiş oldular. Özellikle dış ülkeler tarafından Türklerin saygınlığı artmış oldu, prestij kazanıldı.

Sakarya Meydan Muharebesi (23 Ağustos-13 Eylül 1921)

23 Ağustos 1921'de başlayıp 13 Eylül 1921'de biten Sakarya Meydan Muharebesi, Türkler ve Yunanlılar arasında olmuştu. Sakarya'da geçen bu muharebede Türk ulusunun direnişi, büyük zaferle sonuçlanmıştı.

Yunan ordusu, Türklerin Sevr Antlaşmasının ağır hükümlerini kabul etmek zorunda kalması için harekete geçti. Ankara'ya doğru ilerlediler. Daha önce Eskişehir-Kütahya muharebesinden yenik çıkmanın yorgunluğu vardı ve bu cephenin durumu kritikti. 22 gün süren bu büyük zaferde Başkomutan Mustafa Kemal, taktik uyguladı.

Batı Cephesi birlikleri, Sakarya Nehri'nin doğusunda çekilecekti. Yunan birlikleri, hangi yöne gideceklerinin deşifre olmaması için çabaladı ama Türk birlikleri tarafından tespit edildi. 14 Ağustos'ta baskına başlayan Yunanlılar, Mangal Dağı'nı ele geçirdiler.

Yunan birlikleri bundan kuvvet alarak tüm cephelere taarruza başladı. Türk ordusu, bu direnci kırarak cephe bütünlüğünü devam ettirdi. 14 gün sonunda Yunan birlikleri, kaybettikleri toprakların geri alınması için uğraşmaya başladı. Yunanlılar, en sonunda Sakarya'nın doğusunu tamamen terk etti. 13 Eylül'de bu taarruz sona erdi.

Bu savaşla birlikte Türk ordusuna olan inanç ve birlik daha da pekişti. Yunanlılara destek veren İtilaf Devletleri'nin onlara olan güveni azaldı. Taarruz üstünlüğü, Türk ordusuna geçmiş oldu. Batı cephesi daha da güçlendi.

Düşman kuvvetlerinin silahlarla yaptığı taarruzlar çok şiddetli geçmişti. Bazı alaylardaki subayların tamamının kaybedildiği görülmüştü. O yüzden bu muharebeye "Subay Muharebesi" de denmekteydi. Bunun üzerine Mustafa Kemal Paşa Batı Cephesi birliklerine şu tarihi emri yayınlamıştı.

"Hattı müdafaa yoktur, sathı müdafaa vardır. O satih bütün vatanıdır. Vatanın her karış toprağı vatandaşın kanı ile ıslanmadıkça terk olunamaz."

Son nefeslerini verene dek savaş meydanından ayrılmayan Türkler, vatanı savunmak için canla başla uğraştılar. "Bu savaşın zaferle sonuçlanması ordunun da moralini yükseltmişti. Sakarya'nın doğusundan Afyon-Eskişehir'e kadar olan hat boyunca her yer Yunanlılardan temizlendi.

Sakarya Meydan Muharebesini diğer savaşlardan farklı kılan şey, taktiğin değiştirilmesiydi. Bu savaşın sonuna dek askeri savunma yapılırken Sakarya'dan sonra stratejiye önem verilmişti. Bu stratejik taarruz, askeri hareketin yönünü değiştirmişti.

Sakarya Muharebesi'nin askeri olduğu kadar siyasi de sonuçları olmuştu. Bu zaferden sonra 13 Ekim 1921 günü Sovyetlerin aracılığıyla Ankara Hükümeti ile Güney Kafkas Cumhuriyetleri arasında Kars Antlaşması imzalanmıştı. Türkiye'nin doğu sınırı artık güvenlik altındaydı.

Fransa'da İtilaf devletlerinden kopmuştu. TBMM Hükümeti ile 20 Ekim 1921'de Ankara Antlaşmasını imzalamıştı. Hatay ve İskenderun'u saymazsak bu günkü güney sınırimız bu antlaşmayla oluşturulmuştu. Güney sınırı da güvence altına alınınca Batı Cephesini güçlendirmeye yönlendiler.

İtalyanlar da Sakarya Zaferi'nde sonra Güney Ege ve Akdeniz'deki topraklarını bıraktılar. 1921 yılının sonunda işgal ettikleri yerler boşaltılmıştı. İngiltere'de Ankara'yı tanımak zorunda kalmıştı. 23 Ekim 1921'de "Tutsakların Serbest Bırakılması Antlaşması" yapılmıştı.

İtilaf Devletleriyle yapılan bu antlaşmalar, maddelerinin zorluğuyla bi-

linen Sevr antlaşmasını da geçersiz kılmıştı. Yunan dış politikası olumsuz yönde etkilenmiş, toprak parçaları üzerine kurulan hayalleri de suya düşürülmüştü.

Mustafa Kemal Atatürk, bu zaferle ilgili TBMM kürsüsünde şöyle bir açıklama yaptı.

“Türkiye Büyük Millet Meclisi ordusunun Sakarya’da kazanmış olduğu meydan Muharebesi, pek büyük bir meydan Muharebesidir. Savaş tarihinde, benzeri belki olmayan bir meydan savaşıdır. Bundan dolayı ordumuzun savaş tarihine bir örnek bahşeden bu zaferi kazanmış olması itibarıyla, yüce heyetinizi tebrik ederim.

Bu parlak zaferin yapıcısı olan kimseleri, yüksek huzurunuzda ve bu kürsüden büyük hürmet ve takdirlerle anmayı bir vicdan borcu sayarım. Genelkurmay Başkanımız Fevzi Paşa Hazretlerinin bu meydan savaşında yaptığı hizmet, pek büyük bir övgüye layıktır. Pek değerli, erdemli ve kıymetli olan bu büyük adam, savaş meydanlarının hemen her noktasında, gece ve gündüz hazır bulunmuş ve pek isabetli ve değerli tedbirlerini yerinde, gerekenlere bildirmiş ve daima gönül ferahlatan, moral yükseltici öğütler vermiştir. Kendisinin olağanüstü hizmetleri takdirlere ve alkışlara layıktır.

Diğer grup ve kolordu ve tümen ve alay komutanların her biri, diğeriyle yarışarcasına, fedakârlık ve beceriklilik göstermişlerdir. Subaylarımızın kahramanlıkları hakkında söyleyecek söz bulamam; yalnız ifadede isabet

edebilmek için diyebilirim ki bu savaş, subay savaşı olmuştur. Bu nedenle subay arkadaşlarımın, en ufak rütbelisinden en büyük rütbelisine kadar değer ve fedakârlıklarını bütün kalp ve vicdanımla ve takdirlerle anarım.

Erlerimizi, her türlü övgüye layık görürüm. Zaten bu milletin evladı, başka türlü düşünülemez. Bu milletin evlatlarının fedakârlıkları, kahramanlıkları için birim bulunamaz.

Erlerimiz hakkında yeni bir şey ilave etmek isterim: Kahraman Türk askeri, Anadolu savaşlarının anlamını öğrenmiş, yeni bir ülkü ile savaşmıştır. Böyle evlatlara ve böyle evlatlardan oluşmuş ordulara sahip bir millet, elbette hakkını ve istiklalini bütün anlamıyla korumayı başaracaktır. Böyle bir milleti bağımsızlıktan yoksun bırakmaya kalkışmak hayal ile uğraşmaktır.”

Büyük Taarruz (26 Ağustos-30 Ağustos 1922)

Büyük Taarruz, Kurtuluş Savaşı deyince en kilit noktalarından birini oluşturur. 26 Ağustos tarihinden başlayıp 30 Ağustos 1922’de biten savaşın asıl sonu 9 Eylül’deki zaferdir. Millî mücadele dönemi yerini Türkiye Cumhuriyeti’nin kuruluşuna bıraktı.

Sakarya Muharebesinden önce de kazanılan galibiyetlerle düşmana karşı direnişlerin başarıya ulaştığı görülüyordu. Yunan işgal kuvvetlerine karşı alınan bu galibiyet de yeni bir taarruz planı yapılmasını sağlamıştı. Mustafa Kemal ve Generaller Kurmay Başkanı İsmet İnönü, bu taarruzun başındaki isimlerdi.

Büyük Taarruzun ana hedefi, Anadolu topraklarını Yunanlılardan kur-

tarmaktı. 26 Ağustos Günü Mustafa Kemal, Batı Cephesinde taarruzu başlattı. Birlikleriyle düşmanın üzerine yürüyen Türkler, Dumlupınar bölgesine doğru ilerledi. Bu stratejik anlamda önemli olan yerde Yunanlılar büyük bir bozguna uğradı.

30 Ağustos günü Türk ordusu, büyük bir zafer kazandı. Bu zaferle birlikte Yunanlılar, geri çekilmeye başladılar. En son 9 Eylül tarihinde İzmir’de gerilla direnişine gerek kalmadan topraklar ele geçirildi.

Türk ordusu, üstün başarısıyla düşman güçlerine var olduklarını ispatladı.

Mustafa Kemal, Büyük zaferden sonra 1 Eylül’de yayınladığı bildiride şunu diyordu.

“Türkiye Büyük Millet Meclisi Orduları, Afyonkarahisar-Dumlupınar Büyük Meydan Muharebesi’nde, zalim ve mağrur bir ordunun temel varlığını, inanılmayacak kadar az bir zamanda yok ettiniz. Büyük ve seçkin ulusumuzun fedakarlıklarına layık olduğunuzu kanıtladınız. Sahibimiz olan büyük Türk ulusu, geleceğine güvenmekte haklıdır.

Savaş alanlarındaki başarı ve fedakarlıklarınızı yakından görüp izliyorum. Ulusumuzun size olan övgülerinin iletilmesine aracılık etme görevinin arkasını bırakmayacak, sürekli olarak yerine getireceğim. Ödüllendirme için Başkumandanlığa öneride bulunulmasını, Cephe Kumandanlığına buyurdum. Bütün arkadaşlarımin, Anadolu’da daha başka meydan muharebeleri de verileceğini göz önünde bulundurarak ilerlemesini ve herkesin akıl gücünü ve yurtseverliğinin kaynaklarını kullanarak, yarışmayı bütün gücüyle sürdürmesini talep ederim.

Ordular, ilk hedefiniz Akdeniz’dir, ileri!”

Büyük Taarruz’ da Türk Ordusu, 7.224.088 piyade mermisi, 55.048 top mermisi ve 6.679 bomba kullanıldı. Ordunun zayıtı da çok büyüktü. 9 Eylül’de Türklerin İzmir’i ele geçirmesinin ardından 11 Eylül’de Bursa, Gemlik, Orhaneli ve Foça, 13 Eylül’de Soma, 14 Eylül’de Bergama, Dikili gibi birçok yer ele geçirildi. 18 Eylül’e kadar işgal altındaki yerler kurtarıldıktan sonra 11 Ekim 1922’de Mudanya Ateşkes Antlaşması imzalandı.

Bu antlaşmaya göre Doğu Trakya, Yunanlılardan kurtarılmış oldu. 24 Temmuz 1923 Tarihine gelindiğinde Lozan Antlaşması ile savaş tamamen ortadan kalktı. Türkiye bağımsızlığını tüm dünyaya ilan etti.

Mustafa Kemal Paşa bu zaferle ilgili olarak şöyle bir açıklama yapmıştı.

“Afyonkarahisar-Dumlupınar Meydan Savaşı ve onun son parçası olan 30 Ağustos Zaferi, Türk tarihinin en önemli dönüm noktasıdır. Ulusal tarihimiz çok büyük, çok parlak zaferlerle doludur ama Türk ulusunun burada kazandığı zafer kadar kesin sonuçlu, yalnız bizim tarihimize değil, dünya tarihine yeni bir adım vermekte kesin etkili bir meydan savaşı hatırlamıyorum.

Besbellidir ki yeni Türk devletinin, genç Türk Cumhuriyeti’nin temeli burada sağlamlaştırıldı, ölümsüz yaşayışı burada taçlandırıldı. Bu alanda akan Türk kanları, bu göklerde uçan şehit ruhları, devletimizin, cumhuriyetimizin ölümsüz koruyucularıdır. Türk ulusu burada kazandığı zaferle, açığa vurduğu gücü ve istemiyle, bu belli gerçeği bir kere daha tarihin bağına çelik kalemle koymuş bulunuyor.”

Ayrıca Büyük Taarruz’ un son safhasına gelince Türk askeri tarihine geçecek bir unvan verildi. Bu muharebe, Başkomutanlık Muharebesi olarak da anılacaktı. Bu milletin dünya önünde verdiği tarihi bir sınavdı ve varlıklarının tanınmasına sebep olduğu gibi saygınlıkları da arttı.

MİLLÎ MÜCADELE VE TRABZON

Birinci Dünya Savaşı'nın yıkıcı etkilerine maruz kalan Trabzon, Rus ordusunun işgaliyle ekonomik ve sosyal yapısını değiştirmişti. Kafkas Cephesi, askeri ve toplumsal olarak olumsuz etkiler yarattı. 1915 yılında Rus ordusu, askeri üstünlüğü sağladı.

Trabzon, Erzurum'la birlikte ele geçirilmek istenen stratejik bir noktadaydı. 18 Nisan 1916'da işgal edilmesiyle birlikte ağır sonuçlara maruz kalmıştı. Nüfus başta olmak üzere sosyal, ekonomik ve sosyal anlamda Trabzon, büyük değişime uğramıştı. Türkler, bu etkiye maruz kalmamak için göç etmeye başladılar. Rus, Ermeni ve Rumların baskısından uzakta kalmak istiyorlardı.

Trabzon bu dönemde en büyük hasarı mimari olarak yaşadı. Burayı bir askeri üs haline getiren Ruslar, iç bölgelerdeki iletişimi bu şekilde sağlıyordu. Türk kimliğini yok edebilmek adına şehirdeki ev, hastane ve camiler gibi alanları talan ettiler. Rusya'da çıkan 1917 Ekim Devrimi sebebiyle 1918 tarihinde Trabzon, işgalden kurtarıldı.

Bunun üzerine Osmanlı Hükümeti, güvenliğe önem vererek şehirdeki yıkımın izlerini silmeye çalıştı. “Buna göre Trabzon Vilayeti; Trabzon, Rize ve Gümüşhane olmak üzere üç sancaktan meydana getirildi. Trabzon

Sancağına Ordu, Giresun, Tirebolu, Görele, Vakf-ı Kebir, Sürmene, Akçaabat, Of ve Cevizlik kazaları, Rize Sancağına Pazar ve Hopa kazaları, Gümüşhane Sancağına ise, Ardasa, Kelkit ve Karaca kazaları bağlandı.” (Günay,1980:256)

Savaş halinin devam etmesi sebebiyle terslikler yaşansa da işgalden kurtarılan vilayetlerin iyileştirilmesi için çalışmalara başlandı. Hilal-i Ahmer (Kızılay) Cemiyeti de bu savaşın yaralarını sarmak için barınmadan yiyeceğe kadar her türlü yardımda bulundu.

Vali ataması yapıldı ve Mehmet Galip Bey Trabzon valisi olarak, hükümetin kalıcı ve ciddi adımlar atmaması sonucu bir komisyon kurmaya karar verdi. Türk ve gayri müslim eşraflardan oluşan bu komisyon 10 Mayıs 1919’da bir rapor hazırladı. Bu sekiz maddelik rapor, vilayete dair sorunların çözülmesini kapsıyordu.

- 1- Memleketin ahvâl-i sıhhiyesinin ıslahı,
- 2- Maarifin ta ‘mim ve terakkîsi,
- 3- Trabzon’a isalesi mukaddema kararlaştırılmış olan yolların tesrî-i inşaatı,
- 4- Kasaba ve karyede harap ve münhedim olan mebânîyenin imar ve inşasına müteallik tedbirlerin ittihazı,
- 5- Terk-i mevcudenin tamir ve ıslâhı ve icab eden mahallere yenden yol küşâdı,
- 6- Trabzon şehrinin ilk tarikle tenvîri,
- 7- Trabzon’da ve vilayetin aksam-ı sahiliyesinde iktiza eden diğer mahallerde liman ve rıhtım inşası,
- 8- Ticaret-i mahalliye’nin inkişâfının ve terakkiyat-ı iktisadiye hususunun temini

Yukarıda bahsi geçen sorunların çözümü noktasında komisyon dışında kalan ama kendi sahalılarında uzman kişilerin görüşlerine başvurulması esas kabul edildi.” (BOA, DH/İ-UM, 20-17/12-102)

27 Temmuz 1919 tarihine kadar üç tane toplantı yapıldı ve bazı konularda yardımcı olunmaya çalışıldı. “Mülki idarenin 8 başlıkta topladığı sorunların topyekûn ele alınması ve imkanlar nispetinde çözülmesi gerekirken sadece

bir sorunun öne çıkarılması arzulanan iyileşmeyi sağlayamayacağı kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. İşte bu noktada Trabzon Muhafaza-ı Hukuk-ı Milliye Cemiyeti’nin de sorunlara çözüm yolu bulmak için bazı çabalarda bulunduğu görülmektedir. Bilindiği gibi Trabzon Muhafaza-i Hukuk-ı Milliye Cemiyeti, Mondros Mütarekesi’nden sonra İtilaf Devletleri’nin desteğiyle tehlikeli bir hal alan Rum ve Ermeni talepleri karşısında Türklerin haklarını korumak amacıyla kurulmuştu.” (TAED 36,2008:263-280)

Trabzon Muhafaza-ı Hukuk-ı Milliye Cemiyeti’nin kurulması için yapılan çalışmalarda Trabzon’daki İttihatçılar karalanmaya başlandı. Trabzonlular bunu lehine çevirip kenetlendiler. Başlangıçta hangi görüşü benimzedikleri dikkate alınmaksızın her kesimden insanı bu cemiyete dahil etmeye çalıştılar.

Bu cemiyetin kurucularının çoğunluğu İttihatçılardı. Kimliklerini saklamalarının sebebi de İstanbul Hükümeti’nin İttihatçı kovuşturması başlatmasıydı. O dönemde hükümet işgalci kuvvetlerin tesirindeydi. Uygun şartlar oluşunca cemiyetin kurulmasına dair çalışmalar için harekete geçildi.

Bu cemiyetin fikirlerinin halka yayılmasını İstikbal gazetesi sağlamıştı. Trabzon Muhafaza-ı Hukuk-ı Milliye Cemiyeti iki önemli vilayet kongresi düzenledi. Of, Rize, Giresun, Gümüşhane, Tirebolu, Ordu ve Sürmene’de şubeleri olan bu cemiyet, Erzurum Kongresi’nin gerçekleşmesinde de etkili oldu. Sivas Kongresi’nden sonra da Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti’nin şubesi gibi aktif olarak görev aldı.

Trabzon Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti, Trabzonluların bölge halkının haklarını korumak için düşman kuvvetlere karşı yaptıkları teşkilatlanmaydı. Osmanlı İmparatorluğu’nun son döneminde bu vilayette kurulan bir savunma cemiyetiydi. 16 Mart 1919’da kurulan cemiyet, Türkiye milli mücadelesi ve bağımsızlık için çalışmalar yapmıştı.

Trabzon Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti’nin kuruluş amacı, Mondros Mütarekesi’nin ardından Anadolu’nun işgaline karşı çıkmaktı. Milli örgütlenme ve direniş konusunda faaliyet gösteren bu cemiyet, Milli Mücadele döneminde Büyük Millet Meclisi’ne bağlıydı.

Bu cemiyetin önemi, Anadolu’da başlayan milli mücadelenin yayılmasına destek vermesiydi. Bu gibi cemiyetler, diğer bölgelerde de olmuş ve onlara

öncelik edilmişti. Milli direniş hareketinin güçlendirilmesi ve başarı sağlanmasında etkisi olmuştu. Zaman zaman İngiliz kuvvetleri tarafından sıkıntıya düşürülse de başarılarıyla Millî Mücadele dönemine damga vurmuştu.

Şehirlerde oturan eşraf kesimi de Osmanlı Devleti'ndeki derebeylik ve ayânlıktan ayrılanlardan oluşuyordu. Köyleri toprak altında tutan toprak sahibi kesim de Ağa'lardı.

"Geniş topraklara sahip, köyde oturan kesime Ağa, şehir ve kasabalarda oturan ticaretle uğraşan kesime ise genellikle eşraf denilmiştir. Gerek köyde oturan Ağa gerekse de şehir ve kasabalardaki eşraf nüfuzunu daha çok toprağa dayanan varlıktan yani zenginlikten almaktadırlar." (Selek,1987:68)

"Ağa ve eşraf giderek güçlenmiş, yerel bölgelerde nüfuz sahibi olmuş, yörenin ileri gelenleri olmuşlardır. Ağa ve eşraf, halk üzerindeki nüfuzlarını kullanıp istedikleri yönde hareket ettirebilme gücüne erişmiş ve bu gücü Millî Mücadele döneminde de devam ettirmiştir. Bu nedenle Ağa ve eşrafın tutumu, Millî Mücadele açısından önemliydi. Türk Kurtuluş Savaşı'nın bir "Halk Hareketi" olduğu ve milli birliğin sağlanarak savaşın kazanıldığı düşünüldüğünde ağa ve eşrafın önemi ortaya çıkacaktır." (Ersoy,1999:3)

Trabzon'da milli mücadele döneminde ağa ve eşraf, işgalcilere karşı direnişi örgütlemişlerdi. Trabzon Muhafaza-i Hukuk-ı Milliye Cemiyeti'yle karışık bir durumu vardı. Bazıları tarafsız kalmayı seçmiş, bazıları ise Millî Mücadele'ye verdiği destek aileye göre farklılık göstermekteydi.

Genel olarak Trabzon halkının büyük çoğunluğu, milli mücadelenin yanında yer almıştı. Trabzon Muhafaza-i Hukuk-ı Milliye Cemiyeti'ne verdikleri destekle bağımsızlık için direniş gösterilmişti.

"Millî Mücadelenin ilk adımını teşkil eden Trabzon Muhafaza-i Hukuk-ı Milliye Cemiyeti, kısa süre içinde Rus sınırından Samsun'a kadar vilayetin her tarafında teşkilatını kurup yerleşmiş, silahlı sivil savunma birlikleri kurmuş, komşu illeri birlik ve beraberliğe çağırmış, ordu gücüyle de iş birliği yaparak Millî Mücadele yolunda hızla ilerlemiştir." (Üçüncü,2006:57)

Trabzon vilayetinde çözülmesi gereken sorunların başında ticaret ve ziraat geliyordu. Sanayicilerin ihtiyaç duyduğu malların temini, Hükümet ve Ziraat Bankalarında ihtiyaç halinde verilecek krediler gibi ekonomik hayatı canlandırmaya yönelik karar alınmalıydı.

Şehrin imkanları çok kısıtlı olduğundan tahrip edilmiş yerleri onarmak ve hükümet de bunların inşası için düzenlemeler yapmalıydı. Savaş, açlık ve göç gibi meseleler sağlık sorunlarını arttırmıştı. Bunların çözümüne yönelik çalışmalar yer verilmeliydi.

Eğitim ve öğretim meselesinde de okul ve öğretmenlerin ihtiyaçlarının karşılanması için bütçe ayırmak gerekiyordu. Trabzon Muhafaza-ı Hukuk-ı Milliye Cemiyeti, yıkılmış olan yerlerin yeniden inşa edilmesi için belediyeler tarafından bağımsız bir idareye sahip olunmasının önemini anlattı.

"Bunlardan başka cemiyetin amaçlarından biri de yörede yaşayanların kültürel seviyelerini yükselterek milli mücadele fikri etrafında birleşmelerini sağlamaktı. Bu amaca yönelik çeşitli faaliyetlerin yanı sıra derhal bir kütüphane tesis etmişlerdir. Kütüphane tesis edebilmek amacıyla 1920 yılının sonuna kadar altı yüzü aşkın kitap elde edildi." (Çapa, Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti, s. 51.)

Eğitimin tekrar güçlenmesi adına medreselerin inşası ve camilerin de bir an önce ibadete açılması gerekiyordu. Ayrıca Rus teşkilatlarının çetecileri Trabzon'a getirmeye çalışması ve bu bölgeye daha fazla Rum yerleşmesine yönelik faaliyetler yapılmıyordu. Bunların asayişini kontrol etmek ve vilayetteki huzur ortamının yeniden sağlanması şarttı.

Millî mücadele döneminde Trabzon'un çok önemli bir rolü vardı. Türkiye'nin bağımsızlığına kavuşmasında büyük etkisi olan bu şehir, büyük katkıda bulunmuştu. Trabzon'un o dönemi yansıtan önemli olaylarından biri Amasya Genelgesi'di. 22 Haziran 1919'da Mustafa Kemal Atatürk tarafından yayınlanan genelgeyle Millî Mücadele'nin önemli adımları atılmıştı.

Millî iradenin korunması için işgal kuvvetlerinin karşısında yer almak adına bir çağrıda bulunulmuştu. Anadolu'yu işgal eden düşmanları ülkeden çıkarmak için bu genelgenin Trabzon'da da yer alması gerekiyordu. Trabzon, coğrafi ve stratejik konumuyla çok önemli bir şehirdi ve destek vermesinin çok büyük önemi vardı.

Millî mücadelenin diğer önemli aşamalarından biri de Sivas Kongresi'dir. Anadolu'daki direnişin nasıl sürdürüleceğini belirlenen bu kongre, 4 Eylül 1919 tarihinde yapılmıştı. Trabzon delegeleri de bu kongreye gelerek tam destek verdiğini beyan etmişti.

Millî mücadele döneminde Trabzon, Osmanlı İmparatorluğu döneminde kurulan Doğu Karadeniz İstiklal Mahkemesi'nin merkezi olmuştu. Mahkeme faaliyetleri, Trabzon Hükümet Konağı'nda yapılmaktaydı. Düşmana karşı direnişi koordine ettikleri bir merkez haline gelmişti.

Millî mücadelenin son döneminde Doğu Karadeniz'deki Osmanlı'ya ait son bir kale olarak görülüyordu. 18 Kasım 1920 tarihine gelindiğinde Trabzon, Türk ordularının sayesinde kurtarılmıştı. Trabzon bağımsızlığını ilan etmiş oldu. Türkiye Cumhuriyeti'nin temelini atılmasında kurtuluş faaliyetlerini yürüten Trabzon'un etkisi vardı.

Millî mücadele döneminde en büyük desteği veren Trabzon halkı, başarılı bir direniş yapmıştı. Trabzon, tarih boyunca Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusuna olan sadakati, bu ülkenin direnişine olan katkısı ve bu mücadele içinde gösterdiği fedakarlıkla anılacaktı.

Millî Mücadele ve Of

Of Direnişi

Millî mücadele döneminden Of halkının katkıları çok büyük olmuştur. Of halkının direnişi ve fedakarlıkları, Millî Mücadele döneminin kaderini etkileyen ve örnek gösterilen direnişlerden birisidir.

Trabzon Muhafaza-i Hukuk-ı Milliye Cemiyeti, Karadeniz bölgesinin halkını korumak için kurulan cemiyetlerin başında geliyordu. “Cemiyet’in kurucuları yörenin İttihatçı eşraf ve aydınlarıdır. Cemiyet’in kurulmasıyla Rumların ve Ermenilerin bölge üzerindeki emellerine karşı yöre halkının haklarını korumak mümkün olmuştur. Trabzon ve yöresinde kısa sürede teşkilatlanan bu “Cemiyet”, mahalli amaçlarla kurulmuş olmasına rağmen, Millî Mücadeleyle önemli katkılar sağlamıştır. “Cemiyet”, Erzurum Kongresi’nin toplanmasına öncülük eden iki cemiyetten biri olmuştur.” (Yüksel, 2005:41)

İstanbul’da da Trabzon ve Havalisi Ademi Merkezîyet Cemiyeti bulunuyordu. Bu merkezdeki yer alan kişiler, Of ve Rize’de şubeler açmıştı. Bu cemiyet, Osmanlı Devleti’nin merkezîyetçi yaklaşımını desteklemiyordu. Yerel yönetimin güçlendirilmesi için savunan bu cemiyetin merkezi, Trabzon’un Of ilçesi olmuştu.

Of halkının katılımıyla desteklenen bu cemiyette etkili bir örgütlenme gerçekleştirilmişti. Ademi Merkezi Cemiyeti’nin faaliyetlerine ilgi gösteriliyor, bu hareket bölgede düzenlenen toplantılarla destekleniyordu. Bu cemiyetin amacı, Osmanlı İmparatorluğu’ndaki otoritenin tekrar gözden geçirilmesiydi. Yerel yönetimlere verilen yetkinin arttırılması hedeflenmişti.

Trabzon başta olmak üzere Doğu Karadeniz’in tamamında bu cemiyetin çok sayıda destekçisi oldu. Ancak bu istekler, Millî Mücadele dönemiyle sınırlı kalmıştı çünkü Türkiye Büyük Millet Meclisi’nin açılmasıyla merkezi yönetim güçlenmişti.

Millî Mücadele döneminde gerçekleşen Of Direnişi de yerel bir isyan olarak göze çarpmaktaydı. Trabzon’un ilçesi olan Of’ta bu direniş, 21 Mart 1921 tarihinde başlamıştı.

Of Direnişinin liderliğini de Ali Şefik Özdemir üstlenmişti. Onun önderliğindeki yerel liderler, halkı örgütleyip direnişi yönetmişlerdi. Direniş boyunca çatışmalar yaşanmış ve işgalcilere karşı silahlı saldırılar olmuştu.

Buranın stratejik konumu sebebiyle Ermeni ve İngilizlerin işgaline uğrayan bölgedeki halkın tepkisiyle başlamıştı. Bu direnişe katılanlar arasında ağalar ve eşraf üyeleri de vardı. Köylüleri de bu direnişin içine katarak kendilerini silahlandırma yoluna gittiler. Of Direnişinde eşraf ve ağaların katkısı büyüktü.

Ağa ve eşraf, direniş için gereken silah, yiyecek ve giyecek gibi malzemeleri sağlıyordu. Ayrıca bu bölgede çok tanınan kişiler oldukları için örgütlenme konusunda daha etkindiler. Yerel halk üzerinde güç ve etkileri fazla olduğundan işgalcilere direnme konusunda daha çok başarı elde edildi.

Köylü olan yerel halkın üzerinde devletten güçlü bir etkileri vardı. Eşraflar, devletin etkisizliğinden dolayı kriz anlarında onlara yardımda bulunuyordu. Toplum içinde üretim güçlerinin olması ve ekonomik anlamda da yarattığı güçle ulusal hareketin hızlandırılması için ağa ve eşraflar ile çalışılması gerektiğini gösteriyordu.

Ağa ve eşraflar, bölgedeki yerel halkla güvenilir bir ilişki kurmuştu. Kişiler onlara güvendiği için izlerinde gitmişlerdi. İtibarlı konumları sebebiyle moral ve motivasyonun artmasını sağladılar. Ayrıca bu yaşanan mücadelenin diğer bölgelere de duyurulması için iletişim kanallarının kullanılması

gerekiyordu. Haberleşme konusunda gereken imkanları olmayan desteklere de yardımda bulundular.

Millî mücadele döneminde bütün sosyal gruplardan yardım alınsa da toplumu en fazla etkileyen kesim ağa ve eşraflardı. Bunların yanı sıra din adamlarının da kuvvetli bir etkisi vardı ve söz sahibiydiler. Mustafa Kemal Atatürk de bu durumu bildiği için ağa ve eşrafların desteğini almak istemişti. İnsanlara ulusal bilinci hızlı bir şekilde kazandırmanın yolu iş birliğinden geçiyordu.

Ağa ve eşrafın Of Direnişi'ne olan katkıları, bu direnişin üç ay sürmesini sağladı. Bu direniş onların sayesinde daha organize hale gelmiş ve başarıya ulaşma konusunda da büyük destekleri olmuştu.

Ayrıca bu büyük direnişe Trabzon'da yer alan Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne bağlı askeri birlikler de destek vermişti. Üsküdar Cephesi'nde yaşanan yenilgiler, İngiliz işgal güçlerine fırsat olmuş, bu direnişin etkisini kırmıştı. Üç ay sonra da bu baskı nedeniyle direniş son bulmuştu.

Of Direnişi, Millî Mücadele ruhunu yansıtmaması ve yerel halkın bağımsızlık adına gösterdiği bu büyük mücadeleye olan inancını da ifade etmişti. Vatana duyulan sevginin bir simgesi olmuştu. Bu direnişin ülke için büyük önemi vardı. Ulusal bilinci ortaya koyması açısından emsallerden biri olarak görülüyordu.

Türk milletinin bağımsızlığa olan inancı ve milli değerlere olan bakış açısını gösteriyordu. İşgalcilere karşı mücadele etme iradesini de göstermesi açısından yankıları büyük olmuştu. Genel olarak Millî Mücadele döneminin amacı olan bağımsızlık hedefine katkı sağlamıştı. İngiliz ve Ermeni işgal kuvvetlerinin etkisi zayıflatılmıştı. Trabzon'un kurtuluşuna giden yolda bu direnişle doğru bir adım atıldı.

Of Direnişi, bir ilçede olmasına rağmen Trabzon halkının organize olmasına yardımcı olmuştu. Diğer bölgelerde de direniş yapılması konusunda halka bir cesaret sağlamıştı.

Yerel yönetimler deyince akla gelen Ademi Merkeziyet Cemiyeti'nin desteklenmesine yardım olurken merkezîyetçiliğe de vurgu yapılmıştı. Kendi topraklarını geri isteyen ve burada yaşamını devam ettirmek için gereken koşulların oluşması için mücadele eden bir halk vardı. Onlar bağımsızlık isteklerini bu direniş aracılığıyla göstermişti.

Türkiye Cumhuriyeti tarihi içinde önemli bir dönem olan Millî Mücadele döneminde yer almasıyla tarihi bilincin oluşturulmasına katkı sağladı. Bu mücadele ruhu, gelecekteki adımları atmak konusunda bu yöre halkını ve Türk insanını teşvik etmişti.

Millî Mücadele döneminde bağımsızlık ruhunun artması ve bu mücadelenin genişlemesine katkıda bulunan bir direniş olmuştu. Herkes o dönem kendi bölgesi için Of Direnişini örnek göstererek adımlar atmıştı. Diğer Trabzon ilçelerinde de direniş başladı. İngiliz işgal kuvvetlerine karşı beraber direnişte bulundular.

Bu yerel direnişlerde uluslararası kamuoyunda da destek görmüştü. Türk milletinin bağımsızlık için gösterdiği bu büyük mücadele dünyada yankı uyandırmıştı. Diğer yerel bölgelerdeki halka da cesaret ve azim duygusunu aşılamıştı. Motivasyonu sağlaması açısından Of Direnişi, öncelik yapan olaylardan biri olmuştu.

Çakıroğulları ve Of Direnişi

1787-1839 yılları arasında yaşamış olan Çakıroğlu İsmail Ağa, Trabzon'un Of ilçesinin önde gelen ağalarından biriydi. Devleti adına asker ve vergi toplayan İsmail Ağa, o dönemin önemli ailelerinden biri olan Çakıroğullarından gelmekteydi.

Devletine ve milletine bağlı olan bu önemli zat, varlıklı ve sözü geçen birisi olarak bilinirdi. Soyu, Akkoyunluların Çakırlı boyuna dayanıyordu. Çakıroğlu ailesi, Anadolu'ya girişi sonrası Trabzon'un Of ilçesine kadar geldi.

1916 Of-Rus Savaşlarında Of'ta bulunan Çakıroğlu sülalesinin ileri gelenlerinden Çakıroğlu İsmail Ağanın torununun oğlu olan Çakıroğlu Hasan Efendi(Çakıroğlu İsmail Ağa oğlu, Hacı Mustafa Ağa oğlu, İbrahim Ağanın oğlu), Millî Mücadele sırasında da Of Kazası Müdafaa-i Hukuk Teşkilatı yönetim kurulunda görev almıştı. Of savaşlarındaki faaliyetleri esnasında akraba ve bölge insanlarına önderlik etmiştir. Çakıroğlu Hasan Efendi(Çakıroğlu İsmail Ağa oğlu, Hacı Mustafa Ağa oğlu, İbrahim Ağanın oğlu) teşkilatçılığını gösteren bir mektubu (yeğeni Sami Kalkavanoğlu'na gönderdiği bir mektubunu) yayınlıyoruz:

Resim düşmana karşı teşkilatlanmaya çalışan grup içinde bulunan Çakıroğlu Hasan Efendi ve Saraloğlu Hasan Efendi, Hacı Kemal Zırh (Fatih Sultan Kar koleksiyonundan)

Yeğenim Sami,

Mektubunuzu aldım. Hattı hareketinize dair olan malumata memnun oldum. Erzurum'un vaziyetini bilemiyorum. Trabzon Vilayetinde Barutçuzade faziletli Hacı Ahmet, Sürmene'de İsmail Çebizade, Hacı Osman, Of'ta Sarı Alizade Ömer Ağa, Rize'de Mataracızade Mehmet Efendiler riyasetinde ve bütün eşrafi mahalliye'nin iştirakiyle bu acı ve ibretimiz şartlar içinde Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti kurulmuş ve şube teşkilatları da keza bütün kaza ve sancaklarda yapılmıştır.

Bu teşekkül sair bilumum vilayet ve kazalarda da vuku bulursa vatanımızın ve dolayısıyla hak ve hayatımızın kurtulabileceği kanaat katisindeyim. Zaten her hangi bir işin başlangıcı kavi iman ve sarsılmaz bir azme dayanmazsa o işten hayır beklenemez. Cenab-ı Hakk'ın bu mevzuda mümin kullarına bir ayeti kerimesiyle yaptığı müjdeyi bir vesile hatırlatmak isterim. (Manası: Böyle bir hal meydana geldiğinde korkmayınız, hep birlikte hareket ediniz.) buyurmuştur.

Yolunuza açıklıklar, bu teşebbüsünüze nailiyet diler, size ve mai arkadaşlarınıza sevgi ve selam hürmetler eder, mektubunuzu bekler, Hüdaya emanet eylerim. 18.2.1919

Müdafaa-i Hukuk Azasından

Çakırzade(Çakıroğlu) Hasan Efendi

Teşkilat-ı Mahsusa üyesi Çakıroğlu İsmail Ağa'nın torunu, Çakıroğlu Ali Ağa(Gençaga)nın oğlu olan Çakıroğlu İsmail (Küçük İsmail) Ağa ve emrindeki kişiler, Rus ordusuna karşı büyük bir direniş gösterdiler. Ona bu görevi Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti Azasından Çakıroğlu Hasan Efendi (Çakıroğlu İsmail Ağa oğlu, Hacı Mustafa Ağa oğlu, İbrahim Ağanın oğlu) tarafından görevlendirilen Çakıroğlu İsmail (Küçük İsmail) Ağa ve ailesi gerek Of Direnişi'nin gerekse bölge direnişinin sembollerinden biri olmuştur. Bu ailenin önemi, Millî Mücadele döneminde gösterdiği kararlılık ve halk tarafından edildiği saygınlıktan gelmektedir. İsmail (Küçük İsmail) Ağa'nın çatısı altında toplanan direnişçiler, işgal kuvvetlerine karşı başarılı bir örgütlenme yaptılar. Onun askeri ve stratejik zekâsı, doğru zamanda doğru atılımlar yapılmasını da beraberinde getirdi.

Aile fertleri, özellikle Of bölgesinde sevilen ve sayılan kişilerdi. Halka olan destekleri onların tanınırlığını da arttırdı. Çakıroğlu İsmail (Küçük İsmail) Ağa'nın ardından gelen nesiller de geleneklerini devam ettirmişlerdir. Bu saygın ayânlar, tarih boyunca bölgenin kültürel ve sosyal yaşantısına büyük etki etmişlerdir.

Liderlik özellikleri, yerel halk ile güçlü bağlar kurulmasını sağlamıştır. Halkın güvenini kazanmak için onlara ihtiyaçları olan hizmetleri getirmişlerdir. Ayrıca bölgedeki insanları tek tek dolaşarak direniş hakkında bilgilendirmeler yapmışlardır. Direnişe teşvik etmek için aktif olarak çaba ve mücadele göstermişlerdir.

Çakıroğlu İsmail (Küçük İsmail)Ağa, Of'da direnişin temsilcilerinden biri olmuştur. Ülke genelindeki milliyetçi direnişçilerle iş birliği yaparak onların ortak bir tavırda buluşmasına yardımcı olmuştur.

Çakıroğlu İsmail (Küçük İsmail) Ağa, bölgenin savunmasına katkı sağlamak için yaklaşık 150 kişiden oluşan bir direniş çetesi kurmuştur. Kurulan bu ekipte, eskiden savaşa girmiş ve bir şekilde savaşmayı bilen kişiler bulunmuştur. Bu ekipler, özellikle bölgelerini iyi tanımaları ve savaşçı ruhlarıyla bölgenin savunmasında önemli rol oynamışlardır.

Çakıroğlu İsmail (Küçük İsmail) Ağa ve çetesi hakkında, İbrahim Çakıroğlu'nun Haşim Albayrak'a gönderdiği, sülalesi ile ilgili çalışmalarından önemli bir bölüm yeniden düzenlenerek aşağıda sunulmuştur:

İsmail (Küçük İsmail) Ağa, gelen büyük Rus tehlikesi karşısında kendi arkadaşlarından ve akrabalarından meydana gelen 150 kişilik bir çete kurdu. Bu çete ile Ruslara karşı çeşitli yerlerde amansız mücadeleler verdi. Düzenlediği baskın şeklindeki saldırılarla düşmanı önemli seviyede kayba uğrattı. Sıraağaç Köyü'nün savunmasını o üstlenmişti. Bir boğazı kendi çetesiyle savundu. Binlerce düşmana geçit vermediler.

Yine, İsmail (Küçük İsmail) Ağa'nın çetesi başarılı bir baskından dönerken şu türkünün ortaya çıkmasına sebep oldu:

*Haydiyin kardeşler, doldu vadeler
Şenliklen gidiyor Çakırzadeler
Rus, Rize'yi aldı, Of'a dayandı
Kolabotamos kanlara boyandı
Hududun boyları bombadan yandı
Zalim Rus Of'a nereden dadandı
Biz Ofluyuz, biz büyük Osmanlıyız
Gördük işte Ruslar gene aldandı*

Tahsin Çakıroğlu (Solda), Süleyman Çakıroğlu (Babalari),
Harun Çakıroğlu (Sağda)

Ve yine Teşkilat-ı Mahsusa üyesi bir diğer aile üyesi olan Çakıroğlu İsmail Ağa oğlu, Hacı Mustafa Ağa oğlu, İbrahim Ağa oğlu, Süleyman Ağa'nın oğlu Mustafa Çakıroğlu Karadeniz bölgesi özelinde Samsun ilinde görev almıştır.

Ve yine aile mensuplarından Çakıroğlu Harun Ağa (Çakıroğlu İsmail Ağa oğlu, Hacı Mustafa Ağa oğlu, İbrahim Ağa oğlu, Süleyman Ağanın oğlu), Haksa (Ovacık) köyünün tepesinde 14 kişi ile mevzilenmiş ve Ruslara karşı kalabalık görünmek için 28 ayrı yerde ateş yaktırarak geceleyin Rusların karşılarında kalabalık bir ordu olduğunun izlenimi vermeye çalıştığı söylenir. Ertesi günü de çıkan mücadeleler çok kanlı geçmiş olup Çakıroğlu'nun kuvvetleri Rusları oyalarken geriden askeri kuvvetler yetişmiştir. Ancak sonuç yetmemiştir. Sadece Ruslar oyalanmıştır. Bu oyalanma içerisinde köylü halk muhacirliğe çıkmıştır.

Destanlaşan bu mücadelenin destanlarından bir bölüm:

*Kelali Dağları bombadan yandı
Düşman askeri Of'a dayandı
Kalapotamos kana boyandı
Görürsün bu Of'i bunda neler var
Ağlayanlar arasında anam var
Maki boğazında cenkler oluyor
Kahpe düşman yine hücum ediyor
Silah seslerinden dağ taş inliyor.*

Cumhuriyet'in İlanı

Cumhuriyet, milletin iradesiyle kendi kaderini belirlediği bir yönetim biçimini temsil ediyordu. Çağdaş ve demokratik değerlerin olduğu bu yönetim biçimi, modern dünya ile uyumluydu.

Aslında ilk Cumhuriyet vurgusu, Erzurum Kongresinde Atatürk tarafından yapılmıştı. 23 Nisan 1920'den beri adı Cumhuriyet olarak konulmasa da ülke, milli egemenlik esasına göre yönetiliyordu. 20 Ocak 1921 Anayasası'nda "Hakimiyet, kayıtsız şartsız milletindir." deniyordu.

Bunun ilanını zora koşan büyük bir engel vardı. O da saltanatı kaldırmak. 1 Kasım 1922’de saltanatın kaldırılmasıyla Cumhuriyet’in önünde hiçbir engel kalmadı. Millî Mücadele’den sonra TBMM üyeleri, yeni seçim kararı aldılar. Meclis’in Lozan Antlaşması onaylamasıyla Millî Bağımsızlık ilan edildi.

23 Nisan 1920’de meclis açılmıştı ama meclis başkanı aynı anda hükümet başkanlığı da yapıyordu. Millî Mücadele döneminde kurulmuş olan meclis hükümeti sistemi de işlemeyince hükümetin kurulması iyice zorlaştı. 25 Ekim 1923’te hükümetin istifasıyla olaylar karıştı.

Mustafa Kemal Atatürk, 28 Ekim 1923 tarihine kadar bir hükümet kurulamadığı için arkadaşlarını toplayarak, “Efendiler, Yarın Cumhuriyet’i ilan edeceğiz.” dedi.

O gece bir kanun tasarısı hazırlandı. 1921 Anayasası’nı temel olarak birkaç madde değiştirildi. Bunlardan biri, “Türkiye Devleti’nin hükümet şekli Cumhuriyet’tir.”

Ertesi gün, 29 Ekim 1923’te Ankara’da yer alan Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından yapılan oturumda, “Yaşasın Cumhuriyet!” sesleri arasında Cumhuriyet ilan edildi. Devlet başkanlığına Mustafa Kemal Atatürk getirildi.

Cumhurbaşkanlığı seçimi için yapılan gizli oylamada 158 oyun tamamını alarak yeni kurulan Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin ilk Cumhurbaşkanı Gazi Mustafa Kemal Atatürk olmuştu. Hükümetin kurulmasına dair de tüm soru işaretleri de çözüldü. Cumhurbaşkanı, başbakanı atayacak, başbakan bakanlarını seçecekti. Cumhurbaşkanı onaylarsa seçilmiş olacaktı. Böylece İsmet İnönü de ilk hükümeti kurma konusunda görevlendirilmiş oldu ve parlamenter sisteme geçildi.

“29 Ekim 1923 tarihinde Millî Mücadele’yi büyük başarı ve özveriyle yürütmüş olan Mustafa Kemal Paşa ve Büyük Millet Meclisi, Cumhuriyeti ilan etmiştir. Cumhuriyet’in ilan edilmesinin ardından yaşanan bu rejim değişikliğinin kutlanması gerektiği fikri meclis tarafından da önemli görülmüş ve bu durum üzerine 26 Ekim 1924 tarihli 986 numaralı kararname ile 29 Ekim tarihinin Cumhuriyet’in ilan edildiği tarih olduğu kabul edilmiştir. Yine bu kararnameye göre Cumhuriyet Bayramı’nın, 101 pare top atışı ve planlanacak olan özel bir programla kutlanmasına karar verilmiştir.” (Haykır&Çevik, 2014:333)

Cumhuriyet’in ilk dönemlerinde birçok alanda yenilikler ve gelişmeler için çeşitli politikalar uygulanmıştır. Özellikle ekonomik hayattaki dönüşüm büyük bir önem taşımıştır.

Osmanlı Devleti’nin çöküşüyle birlikte ekonomik sorunlar baş göstermeye başladı. Yaşanan savaş sonrası yıkımlar da ekonomiyi derinden etkilemişti. Cumhuriyetin ilanı ile birlikte büyük bir dönüşüm sürecine girilmesine karar verildi.

Cumhuriyet’in ilk yıllarında hedeflenen kavram; “Millî İktisat” kavramıydı. Bunun da anlamı, Türkiye’nin kendi kaynaklarıyla bağımsız bir yapı kurmasıydı. Öncelikli iş olarak tarım ve sanayinin geliştirilmesine önem vermek gerekiyordu.

Tarım için reformlar yapıp köy kooperatiflerinin kurulması kararı çıktı. Bu tarım ürünlerinin dış ülkelere satılması için tarım kooperatifleri ve ticaret odaları kuruldu. Sanayileşmede ise fabrikalar kurulmasına başlandı. Üretimde ulusal endüstriyel teşvik edildi. Demiryolu, liman ve enerji tesisleri gibi sanayinin demir baş olan alt yapılarının geliştirilmesine katkıda bulunuldu.

1930'lu yıllarda Tekel kuruldu. Bunun amacı da alkollü içki imalatını kontrol etmekten geçiyordu. Bundan gelir sağlanması hedeflendi.

Eğitim alanında da tarım okulları açılıp mühendislerin yetiştirilmesine öncelik verildi. Ziraat Bankası da bu dönem açılmıştı. Gelir kapısının en yüksek olduğu yerler dış ticaret ve ihracattı. Stratejik hedefler belirlenip ticari ilişkiler yeniden düzenlendi.

Türkiye'de sanayileşme alanında güzel atılımlar yapılmıştı ama ekonomik zorluklar yaşandı. Savaş sonrası tüm dünyada etkisini gösteren Büyük Buhran Türk ekonomisini de derinden sarsmıştı.

Genç Türkiye Cumhuriyet'i ve onun azimli vatandaşlarına düşen görevse, elbirliğiyle kalkınmayı sağlayarak Cumhuriyet'i muasır medeniyetler seviyesine çıkarmaktı.

Cumhuriyet ve Yenilikler

Cumhuriyet ve Kalkınma

Cumhuriyet'in ilanını yeni bir devlet kurulmasından çok öte yeni bir yapılanmanın temelini atmak olarak değerlendirmek gerekir. Çünkü hem geleneksel yapının bir izi görülmekle birlikte hem de eleştirel olarak onun sorgulanmasına ve yeniliklerin ortaya konulmasına neden olacak gelişmeler de meydana gelmiştir.

Cumhuriyet'in ilanı ile hedeflenen toplumsal değişimlerle ekonomik güç arasında bağlantılı bir ilişki bulunmaktaydı. Çağdaş medeniyet seviye-

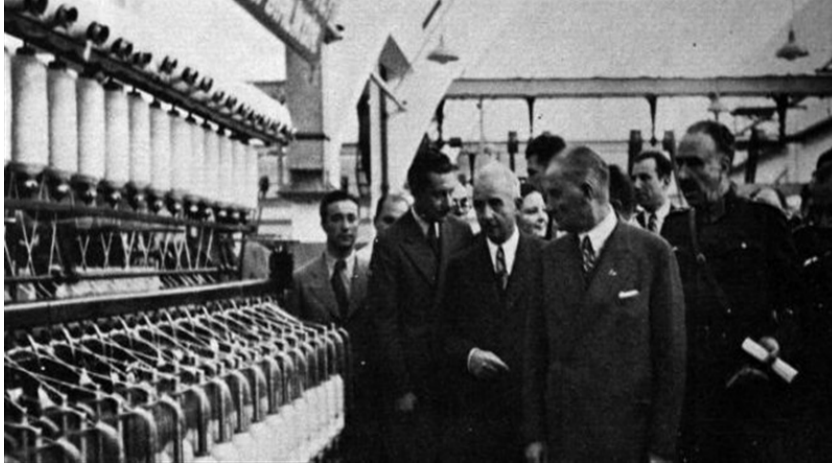
sine ulaşmak için hedeflenen bu yolda tarım, sanayi, alt yapı yatırımları ve ulaşımaya destek olunmalıydı.

1924 ve onu izleyen beş yıl içinde tarımsal üretim hızlandırılmıştı. Özellikle devletin sağladığı yardımlar ve kredi desteğiyle alanlar arttırılmış oldu. O yıllarda hedeflenen demiryolu ağlarının oluşturulması da çok önemli bir gelişmeydi. Ayrıca Teşvik-i Sanayi Kanunu (1927) ve Gümrük Kanunu (1929) ile özel girişimlere de destek verildi.

Bu teşviklere rağmen 1929 yılında dünya bir ekonomik krize girince sanayideki bu gelişmeler sekteye uğradı. Tarım ve sanayi alanındaki girişimcilere olan destek azalınca devlet de konumunu buna uygun olarak yeniden belirledi.

1930 yılından sonra sanayileşme alanında öncü olabilecek atılımlar yapıldı. Ekonomiyi canlandırmak için Anadolu'nun bazı yerlerine fabrikalar kuruldu ve bu fabrikaların çevresine de okul, hastane, sağlık ve kültür alanında tesisler yapıldı. 1930-1939 yılları arasında devletçilik ilkesi ağır bastı ve daha korumacı bir tavır sergilendi. O yüzden bu dönem, ilk sanayileşme dönemi olarak da görülüyordu.

1930 yılındaki devlet odaklı sanayileşme politikasında başbakan İsmet İnönü, İtalya başta olmak üzere birçok ülkeden destek istemişti. Bu ekonomik desteklerle birlikte Birinci Beş Yıllık Sanayi Kalkınma Planı hazırlanmıştı. 1933 yılından itibaren uygulamaya geçmiş olan bu plan da Sovyetler Birliği ile yapılan anlaşma ön plana çıkmaktaydı. Çünkü Sovyetler Birliği,

Birinci Beş Yıllık Kalkınma Planı, büyük ölçüde gerçekleştirildiği için ikincisinin yapılmasını da hızlandırmıştı. 1938 yılında İkinci Beş Yıllık Kalkınma Planı da devreye girdi. Bu plan da sadece devlet yatırımları yoktu, özel girişimcilğe dair de birçok yenilik getirilmişti.

Birinci Beş Yıllık Sanayi Kalkınma Planı'na bağlı olarak devlet yatırımları üstlenmişti ama özel yatırımcıya da yol göstermişti. Birbiriyle rekabet içinde olmayıp tamamlanmayı odak olarak gördüler.

“Özel sermaye; gerek devlet işletmelerine girdi sağlayarak veya devlet işletmelerinin ürettiği girdileri kullanıp mamul mal üreterek, gerek devlet yatırımlarının ihalelerini alıp müteahhitlik hizmetinde bulunarak, gerekse de devlet sektörü öncülüğünde sürdürülen sanayileşmenin yarattığı iş hacminden doğan, pek çoğu aracılık gerektiren işleri kotarak önemli ölçüde sermaye birikimi sağlamıştır.” (Sönmez, M., a.g.m:1-19)

Birinci Beş Yıllık Sanayi Kalkınma Planına hazırlık döneminde dünyada yaşanan ekonomik kriz sonrasında sanayileşme sürecinin hızlandırılmasına karar verilmişti. İktisat Vekaleti her önemli mal grubu için ihracatı artırma, ya da ithalatı yerli üretimle ikame etme imkanlarını araştıran ve uygulamaya yönelik somut projeler ve ekonomi politikası önlemleri öneren “İktisadi Vaziyetimize Dair Rapor” isimli ayrıntılı bir çalışmayı 1930 yılında Başbakanlığa sundu.

Bu rapor, Birinci Beş Yıllık Sanayi Planı ile ilgili çalışmaların bir parçası olmasa da ithal ikameci bir yaklaşıma sahip olması ve bir iktisadi program oluşturma amacını gütmesi dolayısıyla önemlidir. 1930 İktisadi Programının ilkelerinden bazıları şöyle sıralanabilir.

1. *Ulaşım ağı ulusal ekonominin genel ve ortak aracıdır.*
2. *Demiryolu taşımacılığında kâr amacı güdülmez. Ekonomik gelişme için demiryolu ve limanlar en gerekli araçlardır.*
3. *Ulusal paranın değeri korunmalı ve bundan Merkez Bankası sorumlu olmalıdır.*
4. *Gümrük tarifeleri üretimi koruyacak ve destekleyecek, gereksiz tüketimi sınırlayacak ve içerde bulunmayan maddelerin pahalı olmasını önleyecek şekilde düzenlenmelidir.*

1930 yılında Başbakan İsmet Paşa (İnönü) Kayseri-Sivas demiryolunu işletmeye açarken yaptığı konuşmada başlatılan yeni iktisadi düzeni “mutedil (ılımlı) devletçilik” olarak tanımlamıştır.” (Yücel,2014:22)

Birinci Beş Yıllık Kalkınma Planı, tarım ve hizmet sektörlerini içermesi sebebiyle büyük bir plan hükmünde değildi. Yine de ülkemizde sanayileşme ve kalkınma anlamında önemli bir yere sahiptir.

“Planın dayandığı temel ilkeler şöyle özetlenebilir:

Temel hammaddeleri yurt içinde üretilen veya üretilecek olan sanayi tesislere, büyük sermaye ve ileri teknoloji gerektiren projelere, kuruluş kapasitelerinin iç tüketimi karşılayacak düzeyde tutulmasına öncelik verilmiştir. Benimsenen sanayileşme stratejisi temel ihtiyaç maddelerinin içerden teminini hedeflemektedir.

Plan bu temel ilkelere dayanarak seçilmiş beş alt sanayi dalında fabrika kurmak kararına uygun şekilde düzenlenmiştir. Bu dallar, Dokuma (pamuk, kendir, yün), Maden (demir, kömür, bakır vb.), Selüloz (kâğıt, karton, suni ipek), Seramik (cam, porselen) ve Kimya (klor, fosfat, südkostik vb.) olarak seçilmiştir.” (Yücel,2014:27)

Birinci Beş Yıllık Kalkınma Planının başarı elde etmesiyle ikincisine karar kılındı. İkinci Kalkınma Planı birinciye oranla daha geniş kapsamlı bir plan olmuştu. Tekstil ve dokuma sanayinin daha ağırlıkta olduğu 100 yeni tesis açılması öngörülmüştü. İkinci planda daha önce hiç yapılmamış olan

bazı sektörlerle de giriş yapılmıştı. Madencilik, enerji santralleri, toprak sanayisi ve makine sanayisi gibi sektörlerle ağırlık verildi.

Cumhuriyet ve Sanayileşme

Cumhuriyet'in ilanıyla birlikte birçok alanda yenilikçi gelişmeler kaydedildi. Özellikle sanayileşme alanında önemli adımlar atıldı. Ekonomik anlamda Birinci ve İkinci Beş Yıllık Kalkınma Planları ile hedefler belirlendi ve modernleşme yolunda çalışmalara başlandı. İlk adım olarak da tarım ve ticaret odaklı bir yaklaşım izlenildi.

1920'lerin sonunda ve 1930'lu yıllarda Cumhuriyet ile sanayileşme alanında yatırımcıları teşvik etmek için bazı politikalar uygulandı. Fabrikaların yönetimlerine çeşitli kurallar getirilerek bunların denetimini devlet üstlenmişti. Ulusal endüstriyel üretim için devlet kontrolü şarttı.

1920'lerde Türkiye'de Milli Ekonomi Politikasıyla önemli adımlar atıldı. Cumhuriyet'i kuran Mustafa Kemal Atatürk, üretimi arttırmak istiyordu. Bu bağlamda 1926 yılında Güzel Sanatlar Akademisi yani Sanayii Nefise Mektebi hayata geçirildi. Endüstriyel üretimde yer almak için estetik ürünler üretilmesi gerekiyordu.

Bu anlamda uzmanlaşacak gençlerin eğitime önem verildi. Onlar da mobilya, seramik gibi sektörlerde yer aldılar. Ardından 1927 yılında İkti-

sadi Devlet Teşekkülü (İDT) ile fabrikaların millileştirilmesi karara bağlandı.

Fabrikaların devlete geçmesiyle üretimin milli çıkarlara hizmet etmesi sağlandı. Bu fabrikalar modern bir hale getirilerek üretim arttırılıyordu. Bu ekonomik anlamda da kalkınmaya önemli bir destek sağladı. İhtilata olan bağımlılık da azalmış oldu. Türkiye, kendi endüstriyel gücüne değer vererek ekonomisini güçlendirdi.

Sanayileşmenin gözlemlendiği alanlardan biri de demiryolu çalışmalarıdır. Ulaşım alanında büyük gelişmeler kaydetmek için demiryollarına destek vermek gerekiyordu. Özellikle İstanbul-Ankara ve Ankara-Eskişehir arasındaki demiryolu projesi bu dönemin en önemli projelerden birini oluşturdu.

Demiryolu ağının geliştirilmesi ve çağdaş bir hale getirilmesi için bazı adımlar atıldı. Demiryolu ağının genişletilmesi, bunlardan biriydi. Ülkenin farklı bölgelerini kapsayan demiryollarıyla ulaşım daha kolay bir hale geldi. Yeni hatlar açıldı ve mevcut olanlar da modern bir hale getirildi.

Ayrıca Cumhuriyet döneminde demiryolu teknolojisinde de büyük gelişmeler kaydedildi. Hızlı trenler ve yüksek hızlı trenler gibi modern teknolojik gelişmeler bizde de uygulanmış oldu. Demiryolu sanayisinin gelişmesi, birçok kişiye yeni istihdam da sağlamıştı. Demiryolu inşaatı, bakım-onarım gibi çalışmalar da kişilere iş imkânı verdi.

Ekonomik anlamda büyük katkı sağlayan demiryolu endüstrisi, iç bölgeleri liman ve bazı ticaret merkezlerine sağlayarak taşımacılığa katkıda bulundu.

Endüstriyel üretimin dışında stratejik sektörler de öncelik vermek gerekiyordu. Yerli üretimin artması yönünde teşvikler hazırlandı. Çimento, çelik ve kimya gibi sektörlerde kurulan fabrikalar üretime geçti.

Enerji sektöründe de birtakım atılımlara imza atıldı. 1934 yılında ilk kez Atatürk Barajı yapımına başlandı. Bu proje sayesinde hidroelektrik enerji potansiyeli kullanılabilir duruma geldi. Enerji ihtiyacının giderilmesi için bu büyük adımlara ihtiyaç vardı.

1933 yılına gelindiğinde Tarım Bankası ile köylü ve çiftçilerimize modern teknolojik yöntemler gösterildi. Tarım kooperatifleri kurularak toprak sahiplerine imkanlar sağlandı. Tarım kooperatifi, Türkiye'deki çiftçilerin ekonomik ve sosyal durumlarını iyileştirmek için kurulan yapıydı. Tarım-daki sorunları çözerek üretimin arttırılması hedefleniyordu.

Köy Enstitüleri kurularak tarım eğitimi verilmesine karar verildi. Tarım tekniklerinin geliştirilmesi, yeni yöntemlerin hayata geçmesi için bu kooperatif fikri herkes tarafından benimsendi. Tarım kooperatifleri sayesinde üreticiler birlik oldular. Ortak pazarlama konusunda ve fiyatlarda birlikte hareket ettiler. Aynı zamanda bu modern tekniklere ulaşmak, verimliliği de ikiye katladı.

Kooperatifler sadece üretim anlamında değil finansal destek boyutunda da üreticilere çok destek oldu. Kredi imkanları sağlandı. Düşük faizlerle aldıkları krediler sayesinde yeni ve modern tekniklere ulaşarak üretme imkanına sahip oldular.

Ayrıca sosyal dayanışma boyutunda da teşvik edici bir uygulama oldu. Köylüler arasında bilgi alışverişi sağlandı. Birlikte dayanışma kültürü oluşturarak yardımlaştılar. Bu toplumun genelinde de dayanışma olarak birbirine kenetlenmeyi sağlamıştı.

Bu dönemde sanayileşme faaliyetleri milli gelirin artmasını da sağlamıştı. İthalata dayalı bir ekonomi planlaması varken Büyük Buhran gibi ekonomik sıkıntılar da yaşanmıştı. Bu gibi küresel sorunlar, Türkiye'nin sanayileşme yolundaki adımlarını da olumsuz etkilemişti.

Dünya ticaretinin daralmasını sağlayan Ekonomik Buhran, üretimin azalmasına neden oldu. Bu iç ve dış ticarete aksamalar yaşanmasını sağladı. Türkiye'nin dış ticaret hacmi küçüldü. Bu da işsizlik oranının artmasına sebep olmuştu. Bu özel dönemde Sadece Türkiye değil, dünyanın tamamına etki edecek bir kriz yaşanmıştı.

1929 yılında Amerika Birleşik Devletleri'nde, ABD'deki hisse senedi piyasasının çökmesiyle ortaya çıktı. Cumhuriyet'in ilk yılları olduğu için ekonomik olarak büyümek gerekiyordu. İhracat hacmi düşünce tarım fiyatları da düşmüştü. Çiftçilerin gelirinin azalması, üretim miktarını da azaltmıştı.

Tarım kooperatiflerinden alınan destekle ayakta kalmaya çalışıldığı bir dönem yaşanmıştı. Bu ekonomik buhrandan Türkiye de etkilenmişti ama dolaylı yoldan olduğu için diğer ülkeler kadar ağır hasarlar alınmadı.

Cumhuriyetin ilk yıllarında sanayileşmeyi geliştirme anlamında birçok adım atıldı. Dünyada yaşanan bazı olumsuzluklara rağmen ülkede güzel reformların yaşandığı da görülmüyordu. Emeklemekte olan Türkiye için doğru adımlar atıldı.

Cumhuriyet döneminde atılan bu temel adımlar, çağdaş bir ekonomi yapısını ve modern bir sanayileşmeyi de beraberinde getirdi.

Cumhuriyet ve İnşaat

Cumhuriyetin ilk yıllarında kalkınma hedefleri olan Türkiye'de gelişen sektörlerin başında inşaat geliyordu. Özellikle alt yapı çalışmalarına önem vermek, eğitim ve sağlık alanındaki hizmetleri düzgün yapabilmek adına inşaat çalışmalarına yer verilmesi gerekti.

Cumhuriyet dönemi denince mimari anlamda daha modern bir tarz benimsendi. Avrupadan esinlenerek yapılan birtakım yapılar inşa edildi. Ankara'nın başkent olmasıyla birlikte Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM) binası, Atatürk Orman Çiftliği (AOÇ) gibi tarihte çok önemli yeri olan binalar bu dönemin eseri oldular.

Batıdan esinlenilerek yapılan yapılar, Osmanlı motifleriyle birleştirildi ve yeni bir kimlik kazandırıldı. Bu dönemde yerel unsurlara vurgu yapılması çok önemliydi. Genellikle kamu binalarının yapımına ağırlık verilmişti. O dönemdeki çağdaş eserler, bugün açısından da değerini korumaktadır.

Ulaştırma konusunda da sorunsuz bir altyapıya sahip olmanın önemi vurguladılar. Ülkenin genelinde demiryolu hatlarının inşa edilmesine yer verildi. Özellikle o dönemin sembolü olan Ankara-Eskişehir demiryolunun (1924-1927) inşasıyla birlikte bölgesel kalkınmaya destek olunmuştu. Bu demiryolunun yapımı, daha sonraki büyük projelerin temellerini atmıştı.

Ticaret ve sanayi için çok değerli olan limanlar da çağdaş bir tasarıma kavuştu. İthalat ve ihracatın geliştirilmesine yönelik bu adımda modern çizgiler kullanıldı.

Ayrıca ulaşım altyapısını oluşturan köprüler, otoyollar gibi yeni projelerde devlet tarafından desteklendi. Şehirlerarasındaki karayollarında değişimler yapıldı. Yol ağının genişletilmesi, köprülerin inşa edilmesi gibi büyük projelere yer verildi. Şehir içi ulaşımında toplu taşıma araçlarına daha çok önem verildi. Tramvay sistemleri bu dönemlerde ortaya çıkmıştı.

Yine benzer bir şekilde baraj inşaatlarına hız verildi. Birçok barajın temelleri atılırken, ülkenin yerli mühendislerine hem inşaat hem de enerji alanında çalışmalar yürütülebilmesi için imkanlar tanındı.

Cumhuriyet döneminde önem verilen konulardan biri de eğitimdi. Okul binaları başta olmak üzere modern eğitim anlayışına uygun binalar tasarlandı. İlkokuldan üniversiteye kadar her bina için özenle çalışıldı.

Sağlık sektörüyle ilgili binalarda da yeni merkezlerin yapımına önem

verildi. Sağlık alanında yapılan atılımların ve alınan modern cihazların kullanılacağı hastaneler inşa edildi. Modern hastanelerin kurulmasıyla birlikte hizmet kalitesini de arttırmak üzerine çalışmalar yapıldı.

Türkiye'nin batılılaşma döneminde sağlık sektörü içinde birtakım reformlar yapıldı. Sağlık hizmetlerinin iyileştirilmesi için düzenlemeler yapma yoluna gidildi. Özellikle devlet hastanelerinin kurulmasına ve var olanlarında yeniden düzenlemesine karar verildi.

Sağlık alanında önem verilen konulardan biri de eğitim ve araştırma hastaneleriydi. Bu fakülteler sayesinde hastalıklarla ilgili araştırmalar yapılacak ve yeni tedavi yöntemleri uygulanabilecekti. Ayrıca halkın bilinçlenmesi adına aşılama ve doğum kontrolü gibi kampanyalara yer verildi.

Salgın hastalıklarla mücadele etmek adına hijyenik şartların iyileştirilmesine önem verildi. Kanalizasyon sistemlerin geliştirilmesi, yeni su kaynaklarının araştırılması gibi konularla önlemler alınmış oldu.

Türkiye'de Cumhuriyetin ilk yıllarında modernleşme anlamında yapılan her çalışma gibi inşaat sektöründe de buna paralel gelişmeler gözlemlendi. Burada amaç sektörün geliştirilmesi ve kaliteli iş gücünün sağlanmasıydı.

Türkiye'de Cumhuriyet döneminde inşaat sektörünün geliştirilmesi için eğitim kurumları açıldı. Mesleki eğitim kurumlarının yaygın olması için tasarımlar hazırlandı. Teknik okulların sayısının artırıldı. İnşaat mühendisliği gibi bölümlerde okuyanlar için programlar hazırlandı. Pratik eğitimle birlikte teorik eğitim de geliştirilmeliydi.

Yüksek mühendislik fakültelerinden mezun olan öğrenciler, çok kaliteli bir eğitim aldığı için nitelikli inşaat mezunlarına dönüşüyorlardı. Ayrıca inşaat sektöründe çalıştırılmak üzere staj öğrencilerine de yer veriliyordu.

Yetmiş eleman ihtiyacının bu şekilde giderilmesiyle öğrenciler büyük şantiyelerde işin her yönüne hâkim oluyordu. İnşaat mühendisliği için kaynaklara ihtiyaç olunca laboratuvar ve gerekli malzemelerin temin edilmesine öncelik verildi. Yurtdışında bu sektörle ilgili yapılan çalışmalar buradaki öğrencilere de aktarıldı.

İnşaat sektörünün geliştirilmesi için meslek odalarının kurulması da önemli bir yere sahiptir. Mesleki etik, kalite standartları, iş güvenliği gibi konular ele alınarak sektör için faydalı olacak düzenlemelere yer verildi.

Estetik görünmesi ve faydalı olması açısından Türkiye tarihine katkıda bulunacak önemli binaların yapılması Cumhuriyetin ilk yıllarını kapsar. Bu dönemde ülkenin kalkınması için geleceğe dair tohumlar atılmıştı.

Cumhuriyet'in kurulduğu 1923 yılında Türk inşaat sektörü, ülkenin GS-YİH'sinin mütevazı %2'sini temsil etmekte ve ülkenin ekonomik manzarasındaki yeni rolünün altını çizmekteydi. (Türkiye İstatistik Kurumu, 2022)

Ancak, modernizasyon ve altyapı gelişimine yönelik sarsılmaz bir vizyonla beslenen sektör, sonraki on yıllar boyunca önemli bir genişleme yönüne girmiş ve Türkiye'nin ekonomik ve sosyal ilerlemesini tanımlayacak önemli kilometre taşlarına işaret etmiştir.

100. YILDA CUMHURİYET

Cumhuriyetinin 100.yılını kutlayan bir ülke olarak anımsamayacak tarihsel bir dönüşümden geçerken büyük başarılarla imza atıldı. Ülkenin bağımsızlığını kazanmasıyla birlikte gelişen hukuk sistemi, sahip olunan haklar ve yaşanan devrimler, tüm vatandaşları sevindiren sonuçlar yarattı.

Savaş, fedakârlık ve isimsiz kahramanlarla birlikte yaşanan Kurtuluş mücadelesinden bugüne çok değişim yaşandı. Bu değişimlerin öncüsü olan Mustafa Kemal Atatürk ve arkadaşları, aldığı kararlarla bu ülkenin mazisini ve kaderini değiştirdi. Tepeden tırnağa hayatın her alanı için getirilen reformlar, unutulmayacak izler bıraktı.

Bir asrı deviren Cumhuriyet, devlet geleneğine ait taraflarını korumaya devam ederken, bir yandan da modernleşme adına atılımlarını gün geçtikçe arttırmaktadır.

100 yıllık seyrinde toplumsal, sosyal ve ekonomik anlamda çağa uygun olarak değişimler kendiliğinden gelişti. Özellikle eğitim alanında yapılmış güçlü reformlarla ortaya çıkan genç Cumhuriyet, devletine ve milletine bağlı nesillerin oluşmasını sağladı ve Cumhuriyet'in bu günlere yükselerek ve büyüyerek gelmesine vesile oldu.

Cumhuriyet'in ilk yıllarında nüfus ve nüfus yoğunluğunun oldukça düşük olduğunu söylemek mümkündür. 1927'de, Türkiye'de km² başına düşen kişi sayısı anlamına gelen nüfus yoğunluğu yalnızca 18'di. Kuruluştan 1960'lara uzanan süreç boyunca nüfusu artırmaya yönelik politikalar sürdürülmüştür.

Nüfus artışını teşvik politikası, Türkiye'nin kentleşme ve sanayileşme gibi hedeflerinde kaydedilen ilerlemeler ile şekil değiştirdi. Son döneme kadar politikalar nüfusu artırmaktan ziyade sabit tutmak yönünde çabaları içerdi.

1923'te nüfusun %76'sı köy/beldelerde yaşarken yalnızca %24'ü il/ilçe merkezlerinde yaşıyordu. Bugün, nüfusun %93'ü kentlerde, %7'si köy ya da beldelerde yaşıyor.

Değişimin temel nedeni olarak, sanayileşme, kentleşme ve ekonomik kalkınma süreci, kırsal kalkınma hedeflerine ulaşamaması ya da geri plana bırakılması, kırsal kesimde eğitim ve iş olanaklarının giderek azalması gösterilebilir.

Eğitim olanakları alanında da Cumhuriyet döneminde değişimler söz konusu oldu. Eğitimin modern bir çizgide ilerlemesi ve cinsiyet ayırmaksızın eğitim verilmesi konusunda adımlar atıldı. Cumhuriyet, kadını bir obje olarak görmüyor, toplumun her alanında olmaları için eşit fırsatlar yaratıyordu.

Özellikle kuruluş yıllarında halkın büyük bir kısmı okuma ve yazma bilmezken, gösterilen çabalarla okuma yazma seferliğiyle başlayan süreç her Türk gencinin temel eğitimler alabileceği seviyelere ulaşmıştır. Okuma yazma oranı Cumhuriyet'in ilk dönemlerinde bir hayli düşüktü. Kadınlarda bu oran %10 iken erkeklerin de sadece %29'u okuma yazma biliyordu. Cumhuriyet'in kurulmasından 50 yıl sonra bu oran, kadınlarda %50, erkeklerde ise %75'e çıktı. Günümüzde ise kadınlardaki okuma yazma oranı %96'ya erişmişken, erkeklerdeki okuma yazma oranı ise %99'u geçmiştir.

Eğitimin önemli bir parçası olan teknoloji ve bilimde de zaman içerisinde ilerlemeler kaydedildi. Özellikle son yıllarda bilgi işlem, bilişim teknolojileri ve yazılım alanında atılımlar gerçekleşti. Dünyanın gelişmiş ülkeleriyle birlikte ilerleyen teknolojinin olanaklarıyla bilim ve insanlığa dair çalışmalara devam edildi. Çok sayıda meslek yüksek okulu, fakülte ve yüksek öğrenim kurumları açıldı ve bütün illerde üniversiteler kurulması sağlandı. Eğitimdeki fırsat eşitliğinde dünyanın birçok ülkesinin önüne geçildi.

100.yılı gören Cumhuriyet'te tarih boyunca ülkede yaşanan sosyolojik gelişmeleri de ele almak gerekir. Cumhuriyet'in kuruluşuyla getirilen laiklik ilkesi, günümüzde de toplumun en büyük değerlerinden birini oluşturur. Bu ilke, din ve devlet işlerini birbirinden ayırarak toplumsal hayatta farklı yerde konumlanan iki olgu karşımıza çıkmasını sağladı.

Okur yazarlık oranının artmasıyla birlikte kadınların aktif olarak iş hayatında da yer almasına önem verildi. Kadın haklarının öncelik verildiği bu çağdaş dönemle birlikte kadınlar, siyasetten eğitime kadar her alanda rahatça yer alabildiler. Böylece toplumsal cinsiyet eşitsizliğine de son verilmiş oldu.

Kültürel anlamda da batıdan esinlenerek yapılan çalışmalar, ülkenin modernleşmesini sağladı. Giyim tarzından müzik zevkine kadar dünyada var olan gelişmeler yakından takip edildi ve kontrollü bir şekilde köklerimizden kopmadan Türk kültürünün modern dünyaya entegrasyonu sağlandı. Evrensel değerler, Cumhuriyet ile sosyal yapıyı pozitif anlamda dönüştürdü.

Cumhuriyet'in 100.yılına yakışır bir şekilde değişip dönüşen sektörlerden biri de enerji olmuştur. Özellikle yeni enerji kaynakları bulmak, bunları üretmek ve dağıtımını yapmak, ekonomik anlamda da büyük katkılar sağladı. Enerji verimliliği denince ilk akla gelen yenilenebilir enerji kaynaklarının yatırımlarına da yer verilmeye başlandı.

Cumhuriyet'in 100. Yılına gelene dek Türkiye, kültür ve sanat anlamında da büyük bir dönüşüme ev sahipliği yaptı. Sanat, edebiyat ve müzik alanında yeni bir arayışa girildi. Mustafa Kemal Atatürk, sanat ve sanatçıya değer veren önemli bir figürdü. Modern sanatın temelleri, bu dönemde atılmaya başlanmıştı.

Türk kültürünü yansıtan geleneksel sanatlardan vazgeçilmemişti. Çağ-
daş ve modern eserler vermenin yanında kültürel bir kimlik oluşturulması
için atılımlar yapıldı.

“Cumhuriyetin kültür politikaları, kuruluşundan itibaren modernliğin vaz-
geçilmez unsuru olan estetik alanında modern eğitim anlayışını temel almıştır.

Bu anlayış estetik eğitimin modern kişiliği şekillendirdiği fikrini payla-
şıyordu. Sanatı destekleme ve sanata erişimi sağlamanın temelinde bu var-
sayım yatıyordu.

Kültür politikası yalnızca sanat üretimini düzenleyen bir mekanizma
değil, aynı zamanda sanatın nasıl algılandığını çerçeveleyen bir mekanizma
olarak da çalışıyordu.” (Güneştekin, 2024)

Türkiye bir tarım ülkesi olarak biliniyordu. Tarım sektöründe de Cum-
huriyet’in ilk yıllarından bu yana önemli gelişmeler yaşandı.

“Türkiye’de tarımın gelişmesi Cumhuriyetle birlikte başlamış, tarımın
önemini bilen ve içinde bulunduğu çıkmazı gören Atatürk, daha Cumhuri-
yeti ilan etmeden 1923 yılında tarımla ilgili ilk beyannameyi yayınlamıştır.
Buna göre, Aşar’ın ıslah edilmesini, tütün tarımı ve ticaretinin milli menfa-
atlara uygun düzenlenmesini, Ziraat Bankasının sermayesini artırarak çiftçi-
leri daha uygun ve daha fazla kredi ile desteklemesini, tarım makinalarının
ithalini, hayvan ıslahı ve sayısını artıran önlemlerin alınmasını istemektedir.

Bu beyannamenin temel dayanağı, Atatürk’ün ‘Milli ekonominin teme-
li ziraattır. Kılıç ve saban, bu iki fatihten birincisi ikincisine mağlup oldu.
Çiftçi ve çoban bu millet için temel unsurdur. Türkiye’nin asıl sahibi ve
efendisi, gerçek üretici olan çiftçidir. Eğer milletimizin ekseriyeti azamisi
çiftçi olmasaydı bugün dünya yüzünde bulunmayacaktık.’ gibi tarımın öne-
mini vurgulayan derin görüş ve bilgilerinden kaynaklanmaktadır.” (Der-
nek, 2006:3)

Tarım sektörünün 1920’lerdeki seviyesi hızlı bir gelişim süreciyle bu
günkü durumuna gelmişti. Ekim alanı ve üretimin artmasıyla verimlilik de
bir gelişme göstermişti. Teknolojik anlamda da ülke olarak o dönemin ma-
kine ve gübre kalitesinin çok üst düzeyine çıkmıştı.

Türkiye coğrafi konum bakımında dikkat çeken bir ülke olarak değer-
lerini koruyup ilerleyebilmeyi hedefler. Sosyal beceriler kadar ekonomik
fırsatlar da geliştirilmesi gereken konuların başında gelir.

Zaman içerisinde finansal piyasaların hareketlenmesi, bankacılıkta dev-
rim niteliğinde yapılan değişimler ve sigortacılık alanında verilen hizmet
kalitesi artırıldı. Bankaların sayısı artınca arz ve talepler, kredi kart sistem-
leri gibi yenilikler getirildi.

Cumhuriyet ile birlikte otomotiv sektöründe de büyük atılımlar gerçekleşti.
Birçok önemli markanın üretim fabrikaları Türkiye sınırları içerisinde açılırken
yerli otomobil üretimi yapıldı. Ayrıca birçok uluslararası firmayla ilişkiler güç-
lendirilerek ihracat konusunda büyük bir dönüşüm yaşanmış oldu.

Cumhuriyet dönemiyle birlikte hızla gelişen sektörlerden biri de tu-
rizmdi. Ülkeye olan rağbet artmış, var olan kültürel değerler ve miraslara
sahip çıkılmıştı. Dünya üzerinde bilinen bir ülke konumuna gelmiş, turist
sayısında da büyük bir artış gözlemlenmişti. Cumhuriyet’in 100. yılıyla bir-
likte daha da ön plana çıkan bir destinasyon olmuştu.

Savunma sanayisinde de Cumhuriyet’in 100. yılına yakışır şekilde ge-
lişmeler yapıldı. Türkiye Cumhuriyeti günümüzde kendi savunma sanayi
ürünlerini tasarlayan ve üreten bir ülke olarak söz sahibi bir pozisyon aldı.
İthal ürünler nispeten azalırken, üretilen teçhizatlar ihraç edilmeye de baş-
landı. Ayrıca kendi askeri teçhizat ve araç sayıları da arttırılarak kapasite
genişletildi.

Yurt dışına bağımlılığın azaldığı bu sektörde zırhlı araçlar konusunda
da gelişmeler yaşandı. Çeşitli modellerden tankların tasarımı ve üretimi
gerçekleştirildi. Ayrıca insansız hava araçları ve savaş uçağı gibi başarılı
projelere yatırım yapıldı.

Uzun menzilli mühimmatlarla havadan karaya füzelerin tasarımında
teknolojik olarak büyük atılımlar yapıldı. Radarlar, haberleşme sistemleri
ve yerli denizaltı platformlarına dair geliştirilme süreçlerine yer verildi.

STEM (Science Technology Engineering and Mathematics) alanında bi-
lime dayalı eğitimlere yer verildi. Biyoteknoloji ve tıp alanında birçok yeni-
lik gerçekleşti. Dünyayı kasıp kavuran bir salgın hastalığa çare olarak aşının
bulunması da yine Türk bilim insanları tarafından gerçekleşti.

2023 yılına gelindiğinde yani Cumhuriyet’in 100. yılında uzay ve bilim
alanında ileri düzeyde gelişmeler yaşandı. Bu süre zarfında Türkiye uzaya
keşif çalışmaları başlattı ve ulusal uzay programlarını devreye soktu.

Yerli uydu üretimin çalışmaları gerçekleştirerek haberleşme ve gözlem amaçlı projeler oluşturuldu.

Sonuç olarak, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün, "İstikbal Göklerdedir!" vecizesine uygun davranılarak, Cumhuriyet'in yüzüncü yılında göklerde yer edinildi.

ÇAKIROĞLU İNŞAAT

Çakıroğlu İnşaat, 1974 yılında dürüst ve idealist bir bakış açısıyla inşaat sektöründe faaliyet göstermeye başlamıştır. Çakıroğlu İnşaat'ın kurucusu İbrahim ÇAKIROĞLU'ndan bayrağı devralan başta merhum Cengiz Çakıroğlu ve ailenin ikinci ve üçüncü nesilleri yapmış oldukları projelerde öncelikle kalite ve güvenilirlik anlayışıyla hareket ederek lüks konut ve işyeri denildiğinde akla gelen önemli firmalardan olmuştur.

Merhum Cengiz Çakıroğlu öncülüğünde Çakıroğlu İnşaat, Kocaeli Gökçük İlçesinde yapmış olduğu çalışmalarla derin kökler salmış, ailenin diğer fertleri proje ve yatırımlarına devam etmektedir.

Çakıroğlu İnşaat yarım asra sığdırdığı bilgi birikimi ile konut üretimlerini, kalite ve konforu ön planda tutarak kanun, yönetmelik ve yasalara uygun olarak hazırlanan projelere göre hayata geçirmiş, inşaat üretimi, maksat ve bölgesine göre yapı çeşitlilikleri uygulamıştır. Fakat yapılarda belirli bir standart çerçevesinde ilerlenmiştir. Bu standartlar insanların yaşadıkları ortamda konfor ve huzurlu yaşayabilmesi için asgari şartların sağlanmasına yöneliktir.

Çakıroğlu İnşaat, inşaat sektörü içinde ulusal alanda kişi ve kurumlara en iyi yapıları oluşturmak, işbu sektörle ilgili projeler geliştiren alanında lider bir firma olmayı temel vizyon kabul etmektedir.

ÇAKIROĞLU İNŞAAT

İbrahim Çakiroğlu (Merhum)
Cengiz Çakiroğlu (Merhum) - Ahmet Çakır - Kerim Çakiroğlu
Nurettin Çakır - Halil İbrahim Çakır
Mehmet Çakır - Gökhan Çakır - Samet Çakır
Hüseyin Çakiroğlu - Haluk Çakiroğlu
Mehmet Yılmaz Çakiroğlu - İbrahim İnanç Çakiroğlu - Kürşat Çakiroğlu

ÇAKIROĞLU AİLESİ

Çakiroğlu Aile Tarihi

Oğuzların Bayındır boyundan olan Akkoyunlu Türkmenleri, 13.yüzyılın sonlarında önce Azerbaycan'a sonra da Anadolu'ya gelerek çeşitli bölgele-re yerleşmişlerdir. Zaman içerisinde Akkoyunlu Türkmenleri devlet olup, 1471 Otlukbeli savaşı ile Osmanlılara yenilmesi sonucu Doğu Anadolu'da-ki hakimiyeti zayıflamış ve Şah İsmail'in kurduğu Safevi Devletinin Doğu Anadolu'ya, İran ve Kafkasya'ya hakim olmaya başlaması üzerine Akko-yunluların bu bölgelerdeki toprakları elden gitmeye başlamıştır.

Ancak Safevilerin yaydığı ve zorladığı Şiilik akımı bazı Akkoyunlu aşi-retlerinde taraftar bulamaz. Bunun sonucu Akkoyunluların bu boyları yeni fethedilen Doğu Karadeniz'deki Osmanlı topraklarına yerleşmeye başlar-larken diğer boyda kalanlar, Doğu ve Orta Anadolu bölgelerine yerleşirler ve ardından Trabzon ve Of'a kadar ilerlemiştir. Böylece Trabzon ve Of böl-gesinde genişleyerek etkin olmaya başlamıştır.

Ailenin Of'taki bilinen varlığı Osmanlı Derebeyi (Ayan) Çakiroğlu İsmail Ağa ile başlar. İsmail Ağa, 1800'lü yılların başında, Sıraağaç köyünde, Kara-deniz bölgesinin en büyük Taş Konağını yaparak, Of'a derinden kök salar.

Çakiroğlu İsmail Ağa, Of ilçesinin en önde gelenlerinden ağa ve ye-rel derebeylerinden birisi olarak bilinmektedir. Varlıklı ve devlete bağlı bir

kişi olarak tanınan İsmail Ağa, devlet adına asker ve vergi toplama görevlerini üstlenmiştir.

Aile, uzun yıllar boyunca vatanının ve milletini önceleyen önemli ailelerden birisi olmuş, birçok önemli olayda ağırlığını koymuş ve halkın huzuru için gereken sorumlulukları yerine getirmekten asla kaçınmamıştır. Nitekim, Rus İşgali başladığında, Çakıroğlu İsmail Ağa'nın torunu, Genç Ali(Genç Ağa) Ağa'nın oğlu İsmail (Küçük İsmail) Ağa ve emrindeki 150 kişi, 1916 yılında Ruslara karşı ilk direniş olan Of muharebesinde Rus ordusuna mukabil önemli bir görev üstlenmiştir.

Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra Millî Mücadele yıllarında da milli faaliyetlerini sürdüren Çakıroğlu Ailesi, başta Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti Azasından Çakıroğlu Hasan Efendi (Çakıroğlu İsmail Ağa oğlu, Hacı Mustafa Ağa oğlu, İbrahim Ağanın oğlu) ve diğer aile üyeleriyle Of ilçesinin Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti'nin kurucuları arasında da yer almışlardır.

Çakıroğlu İsmail Ağa

Çakıroğlu İsmail Ağa'nın, birinci eşi Rize'nin büyük ailelerinden Ekşioğlu ailesindendir ve 6 çocuğu olmuştur. Bunlar sırasıyla, Memiş Ağa, Hasan Ağa, Süleyman Ağa, Hacı Mustafa Ağa, Dursun Ağa, Ali Ağa (Gençağa)'dır.

Yeni nesil Çakıroğlu, zamanla kendisine farklı konaklar yaparak yuvadan ayrılır ve Of'un 7 köyü ve 2 yaylasına yerleşirler. Bu konakların ayakta kalanları Hacı Mustafa Ağa, Memiş Ağa, Hasan Ağa konaklarıdır.

Osmanlı Devleti'nin kendisinden asker ve vergi toplamasını istediği, bölgenin düzenini bozanları veya kanuna aykırı davrananları yakalayıp adalete teslim etmekle görevli Of'un Rus istilasından kurtuluşu için yaptığı organizasyonlarla Of'lu toparlamış ve Osmanlı'nın bölgeye yerleştireceği Müslümanlara mihmandarlık yapmış, dostlarına güven veren, düşmana aman vermeyen bir aile olarak tanınmış, Ayanlığı pek çok defa uzatılmış bir ailedir.

Çakıroğlu Eğitim ve Kültür Derneği

Aradan geçen yıllar içerisinde diğer aileler gibi ÇAKIROĞLU ailesi de tüm ülkeye dağılır. Ailede yeniden birlik ve beraberlik oluşturma ihtiyacı oluştuğunda ise, bu istek kendisini dernek kuruluşu olarak gösterir ve üstün bir gayret ile oluşturulan dernekler tarihi için rekor sayılabilecek bir sayı ile tam 124 kişi aile derneğinin kuruluşu için hep birlikte 2006 tarihinde imza atar ve aile Av.Orhan Çakıroğlu başkanlığında özlemini çektiği tüm Çakıroğlularını yeniden bir çatı altında toplayan yeni bir oluşuma kavuşur.

2006 yılında 124 kurucu üyenin girişimi ile kurulan Çakıroğlu Eğitim ve Kültür Derneği'nin kuruluş amacı; Çakıroğlu ailesini temsilen gerçekleştirilen sosyal sorumluluk faaliyetleri ile Türkiye'nin sosyal ve ekonomik gelişimine katkıda bulunmaktır.

“Gençlerimiz geleceğimiz.”

Derneğimiz faaliyetlerine, ailemizin ve geleceğimizin yapı taşları olan gençlerimize çağdaş ve gelişen Türkiye için, tamamen kamu yararı gözetilerek eğitim ve kültür alanlarında gelişmelerine katkı sağlanması amaçlanmaktadır.

“Topluma fayda üreten nesiller yetiştiriyoruz.”

Çakıroğlu ailesinin ana misyonu, Çakıroğlu ailesinin tüm üyelerinin sosyal sorumluluk bilinci yüksek bireyler olarak yetişmelerine imkan sağ-

lamak ve bu sayede topluma faydalı dernek faaliyetlerinin nesiller boyu artarak devamına vesile olmaktadır.

Dernek Başkanları

- Orhan Çakıroğlu (Kurucu Başkan)
- Mehmet Çakıroğlu
- Fuat Çakıroğlu
- Ali Çakıroğlu
- Ahmet Çakıroğlu

Çakıroğlu Eğitim ve Kültür Vakfı

Kurucu Başkan Ali Çakıroğlu

Ömer Lütfü Çakıroğlu

Çakıroğlu Eğitim ve Kültür Vakfı 2018 yılı sonunda Mecidiyeköy Cansızoğlu iş merkezindeki Çakıroğlu Eğitim ve Kültür Derneği ile aynı mekânda zamanın dernek başkanı merhum Ali Çakıroğlu önderliğinde 32 kurucu mütevelli heyetinin başvurusu ile kurulmuştur.

Vakfımızın kuruluş amacı; ülkemizin her tarafında hayatını sürdüren aile mensuplarımız başta olmak üzere, ailemizin dostlarının ve tüm ülke insanımızın ilim, kültür, toplum ve birey ahlakı, yardımlaşma, eğitim, spor ve sağlık gibi alanlarda yapacağı faaliyetlerle farkındalık yaratmak, aramızdaki sevi, saygı ve dayanışma ile birlikte yaşama duygu ve düşüncesini geliştirerek sosyal yardımlaşmayı teşvik ederek devraldığımız tabiatı, tarihi ve kültürel zenginliklerimizi koruyucu, geliştirici ve güzelleştirici çalışmalar yapmaktır.

Vakfımız, ülkemizin her tarafında yaşayan ve gönül birlikteliği olan aile bireylerimizin tanışması, dayanışması ile ortak paydamız olan değerlerimizin yaşatılması ve geleceğimizin teminatı gençlerimizin, yapılacak faaliyet süreçlerinde aktif konumlandırılmasını hedeflemektedir.

Değişen ve gelişen dünya dengelerinden hareketle, standartların üstünde olmaya gayret ederek ve ülkemizin ihtiyaçlarını karşılayacak her seviyede insan gücü yetiştirmek amacıyla çalışmalar yapmak ve amaçlarımız doğrultusunda yapılan çalışmaları desteklemek isteğinde olup, ailemizin ve dostlarımızın desteğiyle daha fazla insanımıza hizmet etmeye, imkân sağlamaya devam edecektir.

Vakfımızın kurucu yönetim kurulu başkanı Ali Çakıroğlu'nun vefatı sonrasında, Dr. Ömer Lütfü Çakıroğlu başkanlığında seçilen yeni yönetim kurulu üyeleri ile vakıf resmi senedinde belirtilen amaçlar çerçevesinde faaliyetine devam etmektedir.

Konaklarımız

Çakıroğlu İsmail Ağa Konağı

Sıraağaç köyünün denize nazır yüksek bir tepesinde yer alan simetrik plana sahip olan konak yaklaşık 6 yılda tamamlanmıştır.

Ana malzemesi kesme taştır. Bu taşlar, konağın bulunduğu yere 2-3 km uzaklıktaki taş ocağından getirilmiştir. Konak 23mX23m kare plan üstüne inşa edilmiştir. Denize bakan kuzey kısmı iki katlı, güneye bakan kısmı ise 3 katlıdır. Konağın pek çok yerinde son derece güzel ve nadide ahşap işçiliği mevcuttur. Doğu, Batı ve Güney tarafında olmak üzere üç giriş kapısı vardır.

Alt katında misafir ağırlama odası ve tüfeklik, zemin katta atlar için ayrı bir bölüm bulunmaktadır. Orta katlarda ise muhteşem taş işçiliği olan şömineler ve işlemeli kapıları vardır. Ayrıca üst katta birçok odası mevcuttur.

İsmail ağa konağı uzun yıllar kullanılmadığından yıpranmış ve tamir ihtiyacı doğmuştur. Aile Kültür Bakanlığı ile yaptığı görüşmeler neticesinde, Devlet Konukevi yapılmak üzere konağı Kültür Bakanlığına devretmiştir. Ecdat yadigarı olan konagımız, bu sayede Devletimize İlelebet hizmet etmeye devam edecektir.

1998 yılında Trabzon'da yapılan ve Trabzon Belediyesi Kültür Yayınlarından çıkan Trabzon Tarihi Sempozyumu bildiri (II. Baskı) kitabında Prof. Dr. Haşım Karpuz şöyle diyor:

“Önemli şahsiyetlerin evleri, bu evlerin mimari ve tezmini özelliklerinin dikkat çekici yönleri vardır. 19.yüzyıla tarihlenen Trabzon Ayan'larına ait konakları hala görüp incelememiz mümkündür. Trabzon'da Kalcıoğlu, Rize'de Tuzcuoğlu, Of'ta ÇAKIROĞLU, Sürmene'de Memiş ağa konakları buna örnek teşkil eder.”

Çakıroğlu Hacı Mustafa Ağa Konağı

1850’li yıllarda Çakıroğlu Hacı Mustafa Ağa tarafından yaptırılan konak, Of ilçesi Doğançay (Tirvana) köyünün hâkim noktasında olup çıkan bir yangın sonucu günümüze taş duvarları kalmış bulunmaktadır.

Ana malzemesi taş ve ahşaptır. 19 m X 19 m. plan üstüne inşa edilmiştir. Konak 3 katlıdır. Konağın pek çok yerinde son derece güzel ve nadide ahşap ve taş işçiliği mevcuttur. Doğu, Batı, Güney ve Kuzey tarafında olmak üzere dört giriş kapısı vardır.

Çakıroğlu Memiş Ağa Konağı

1850’li yıllarda Çakıroğlu Memiş Ağa tarafından yaptırılan konak, Of ilçesi Kıyıcıkta bulunmaktadır.

Çakıroğlu Hasan Ağa Konağı

1880’li yıllarda Çakıroğlu Ali Reis tarafından başlanılan konak, Çakıroğlu Ali Reis’ in erken yaşta ölümü sonrası kardeşi Çakıroğlu Hasan Ağa tarafından tamamlanmış olup, Of ilçesi Kıyıcıkta bulunmaktadır.

ÇAKIROĞLU

İSMAİL AĞA

MEMİŞ AĞA
(D.1799)
(Tahmini)

OĞULLARI

AHMET AĞA
(D.1824)
(Tahmini)

1. Mustafa Ağa -1844

HASAN AĞA

YUSUF (TURAN) AĞA
(D.1833)
(Tahmini)

1. İsmail Ağa -1853

DURSUN AĞA
(D.1857)
(Tahmini)

1. Rüstem Ağa -1877

HASAN AĞA
(D.1799)
(Tahmini)

OĞULLARI

GENÇ AĞA

İSMAİL AĞA

SÜLEYMAN AĞA
(D.1844)

FEYRUZ AĞA
(D.1843)
(Tahmini)

1. Hamit Ağa -1870
2. Mustafa Ağa -1872
3. Hüseyin Ağa -1886

YUSUF AĞA
(D.1845)

1. Halim Ağa -1894
2. Mustafa Ağa -1904
3. Muhammed Ağa -1905
4. Ahmet Ağa -1905
5. Mehmet Emin -1913
6. Ömer Hulusi Ağa -1916

AHMET AĞA
(D.1835)

MURAT AĞA
(D.1837)

HÜSEYİN AĞA
(D.1837)
(Ö.1839)

SÜLEYMAN AĞA
(D.1813)
(Tahmini)

OĞULLARI

İSMAİL AĞA
(D.1843)
(Tahmini)

1. Süleyman Ağa -1869
2. Muhammed Ağa -1873
3. Rüstem Ağa -1876
4. Hasan Ağa -1879

İZZET AĞA
(D.1873)

1. Ahmet Ağa -1898
2. Yakup Ağa -1916
3. Süleyman Ağa -1916

RİZVAN AĞA
(D.1880)

1. Ali Ağa -1913
2. Abdullah Ağa -1918
3. Hızır Ağa -1927
4. İzzet Ağa -1928

İBRAHİM AĞA
(D.1835)

HACI MUSTAFA AĞA
(D.1814)
(Tahmini)

OĞULLARI

İBRAHİM AĞA
(D.1837)
(Tahmini)

1. Hasan Ağa -1869
2. Süleyman Ağa -1874
3. Abit Ağa -1877
4. Osman Ağa -1884
5. Mehmet Ağa -1897

ARİF AĞA
(D.1834) T.C.
(D.1843)
OSM.

1. Kadir Ağa -1874
2. Hamit Ağa -1892
3. Abdullah Ağa -1894
4. Ahmet Ağa -1896

SALİH AĞA
(D.1839)

1. Mustafa Ağa -1883
3. İlyas Ağa -1895
5. Hasan Ağa -1897

DURSUN AĞA
(D.1826)
(Tahmini)

OĞULLARI

AHMET AĞA
(D.1857)

1. Dursun Ağa -1881
2. Esat Ağa -1889
3. Aziz Ağa -1893
4. Osman Ağa -1895
5. Battal Ağa -1900

HASAN AĞA
(D.1929)

2. İsmail Ağa -1884
4. Rasim Ağa -1896
6. Ömer Ağa -1903

ALİ AĞA GENÇ AĞA
(D.1831)
(Tahmini)

OĞULLARI

MİKTAT AĞA
(D.1854)

1. İlyas Ağa -1906
2. Nazım Ağa -1923

SEFER (HIZIR) AĞA
(D.1869)

1. İlyas Ağa -1889
2. Şevki Ağa -1900

İSMAİL AĞA
(D.1874)

1. Behzat Ağa -1896
2. Osman Ağa -1897
3. Hüseyin Ağa -1901
4. Rasim Ağa -1903
5. İsmail (Mehmet) Ağa -1923

ALİ AĞA (GENÇ AĞA)
(D.1879)

1. Hasan Şükrü Ağa -1925
2. Ali Rıza Ağa -1934
3. Bahri Ağa -1938

ÇAKIROĞLU SOY AĞACI OSMANLI KAYITLARI

KÖY	KARYE-İ BALEK VE MAHALLE-İ HACIKURD VE SİHALİ (KIYICIK)	KARYE-İ ÇALEK VE ASPORYANCIK (SIRAAĞAÇ)	KARYE-İ FOT TABİ-İ HOLA-İ KEBİR
KÜTÜK	ÇAKIROĞLU MEMİŞ BİN İSMAİL AYAN-I KAZA-I OF VE İMAM-I ÇALEK SİN: 35 MÜSİN: 1841	ÇAKIROĞLU HASAN SİN: 35 MÜSİN: 1841	ÇAKIROĞLU AHMED BİN MUSTAFA SİN: 35 MÜSİN: 1841

OĞLU MUSTAFA DOĞUM: 1835	OĞLU AHMED DOĞUM: 1835
OĞLU HARUN DOĞUM: 1838	OĞLU MURAD DOĞUM: 1837
OĞLU AHMET SİN: 16	VE HÜSEYİN DOĞUM: 1837 ÖLÜM: 1839
DİĞER OĞLU YUSUF SİN: 7 TÜVANA: 1840	SÜLEYMAN DOĞUM: 1844
DİĞER OĞLU MEHMED PİR SİN: 6 TÜVANA: 1841	KARINDAŞI İBRAHİM SİN: 25 ÖLÜM: 1835
DİĞER OĞLU ABDÜLAZİZ SİN: 3 ÖLÜM: 1839	DİĞER KARINDAŞI SÜLEYMAN SİN: 21
DİĞER OĞLU CAFER SİN: 2 ÖLÜM: 1840	OĞLU İBRAHİM DOĞUM: 1835
	OĞLU İSMAİL DOĞUM: 1843
	DİĞER KARINDAŞI MUSTAFA SİN: 20
	OĞLU İBRAHİM DOĞUM: 1837
	OĞLU ARİF DOĞUM: 1843
	DİĞER KARINDAŞI DURSUN SİN: 8 TÜVANA: 1839
	DİĞER KARINDAŞI ALİ SİN: 3

ÇAKIROĞLU SOY AĞACI OSMANLI KAYITLARI

KARYE-İ ZİSİNO	KARYE-İ ZİSİNO	KARYE-İ ZİSİNO	KARYE-İ ZİSİNO
ÇAKIROĞLU MEHMED SİN: 35 MÜSİN: 1841 ÖLÜM: 13/10/1942	ÇAKIROĞLU ÖMER SİN: 70	ÇAKIROĞLU MUSTAFA SİN: 35 MÜSİN: 1841	ÇAKIROĞLU MUSTAFA SİN: 50 ÖLÜM: 1840

OĞLU SALİH DOĞUM: 17/08/1838	OĞLU HASAN SİN: 30	OĞLU FERHAT DOĞUM: 1841	OĞLU CAFER SİN: 1 ÖLÜM: 1835
OĞLU ÖMER SİN: 13	OĞLU SÜLEYMAN SİN: 1 ÖLÜM: 1835	OĞLU ÖMER SİN: 2	
DİĞER OĞLU YAHYA SİN: 10 TÜVANA: 1837	YEĞENİ MEHMED SİN: 8 TÜVANA: 1840	DİĞER OĞLU ALİ SİN: 1	
DİĞER OĞLU MEHMED SİN: 1		KARINDAŞI MAHMUD SİN: 20	
		DİĞER KARINDAŞI AHMED SİN: 19	
		DİĞER KARINDAŞI İBRAHİM SİN: 13	
		DİĞER KARINDAŞI MEHMED SİN: 7 TÜVANA: 1840	

ÇAKIROĞLU SOY AĞACI OSMANLI KAYITLARI

KÖY

KÜTÜK

KARYE-İ HOLA-İ SAGİR

ÇAKIROĞLU ALİ
SİN: 50
ÖLÜM: 1836

KARYE-İ ÇORUK

ÇAKIROĞLU İSMAİL
SİN: 50

KARYE-İ MELİNOZ

ÇAKIROĞLU İBRAHİM
SİN: 60

OĞLU SALİH
SİN: 18

OĞLU İSMAİL
SİN: 1

OĞLU ALİ
SİN: 10 TÜVANA: 1837

DİĞER OĞLU TEMEL
SİN: 5 TÜVANA: 1842

YEĞENİ HASAN
SİN: 23

KARINDAŞI AHMED
SİN: 20

OĞLU HASAN
SİN: 35 MÜSİN: 1841

OĞLU EYÜP
SİN: 5 TÜVANA: 1842

DİĞER OĞLU MEHMED
SİN: 2 ÖLÜM: 1835

DİĞER OĞLU ALİ
SİN: 30

OĞLU İSHAK
DOĞUM: 1838

DİĞER OĞLU DURMUŞ
SİN: 12

ÇAKIROĞLU SOY AĞACI OSMANLI KAYITLARI

KARYE-İ MEZRAA VE LOMYA	KARYE-İ MEZRAA VE LOMYA	KARYE-İ MAVRANT MAAKİLİNDİ	KARYE-İ HOPŞERA-İ ULYA
ÇAKIROĞLU MEHMED SİN: 25	ÇAKIROĞLU HASAN SİN: 50	ÇAKIROĞLU GENCALİ SİN: 30	ÇAKIROĞLU ABDULLAH BİN İSMAİL SİN: 55 ÖLÜM: 1839
DURMUŞ BİN MEHMED DOĞUM: 1835	OĞLU GENCALİ SİN: 13	OĞLU MUSTAFA DOĞUM: 1841	OĞLU SALİH SİN: 30 ÖLÜM: 1839
OĞLU İSLAM DOĞUM: 1842	DİĞER OĞLU AHMED SİN: 10 TÜVANA: 1837	OĞLU ÖMER SİN: 1	DİĞER OĞLU BİLAL SİN: 18 ÖLÜM: 1839
OĞLU İSMAİL SİN: 8 TÜVANA: 1839	DİĞER OĞLU MOMOÇ SİN: 8 TÜVANA: 1839		DİĞER OĞLU AHMED SİN: 5 TÜVANA: 1842
DİĞER OĞLU AHMED SİN: 5 TÜVANA: 1842	DİĞER OĞLU MEHMED SİN: 3		
DİĞER OĞLU ÖMER SİN: 3			
KARINDAŞI MUSTAFA SİN: 24			
OĞLU RECEP DOĞUM: 1841			

ÇAKIROĞLU SOY AĞACI OSMANLI KAYITLARI

KÖY	KARYE-İ HOPŞERA-İ ULYA	KARYE-İ GORGORAS	KARYE-İ ASO VE FOLİZA
KÜTÜK	ÇAKIROĞLU MUSTAFA BİN MEHMED SİN: 40 MÜSİN: 1836	ÇAKIROĞLU MUSTAFA SİN: 23	ÇAKIROĞLU SALİH SİN: 26

OĞLU SALİH SİN: 15	OĞLU MEHMED BİN MUSTAFA DOĞUM: 1835	OĞLU İSMAİL DOĞUM: 1838
DİĞER OĞLU İSMAİL SİN: 11 TÜVANA: 1836	OĞLU ABDULLAH DOĞUM: 1836	OĞLU MUSTAFA SİN: 2
KARINDAŞI AHMED SİN: 30	OĞLU İBRAHİM DOĞUM: 1841	DİĞER OĞLU AHMED SİN: 1
OĞLU MEHMED DOĞUM: 1844	OĞLU HAŞİM DOĞUM: 1843	KARINDAŞI HASAN SİN: 25
	KARINDAŞI AHMED SİN: 21	
	OĞLU MAHMUD DOĞUM: 1836	
	DİĞERİ MUSTAFA DOĞUM: 1838	

ÇAKIROĞLU SOY AĞACI OSMANLI KAYITLARI

KARYE-İ ALANO HANGOVA	KARYE-İ KALANT MAA MAKİDANOS	KARYE-İ İŞTOLOZ MAA LAZANDÖZ VE KURUÇ	KARYE-İ VARDA NEHR-İ BALTA
ÇAKIROĞLU HASAN SİN: 35 ÖLÜM: 1836	ÇAKIROĞLU HASAN SİN: 35 ÖLÜM: 1836	ÇAKIROĞLU ÖMER BİN ÇAKIR SİN: 17	ÇAKIROĞLU OSMAN BİN AHMED MUHTAR-İ KARYE SİN: 42

OĞLU MEMİŞ SİN: 15	OĞLU MUSTAFA DOĞUM: 1840
DİĞER OĞLU ALİ SİN: 13	OĞLU HÜSEYİN DOĞUM: 1839
DİĞER OĞLU SÜLEYMAN SİN: 5	OĞLU DURSUN SİN: 10 TÜVANA: 1837
	DİĞER OĞLU YUSUF SİN: 7 TÜVANA: 1840
	DİĞER OĞLU MEHMED PİR SİN: 5 TÜVANA: 1842
	DİĞER OĞLU AHMED SİN: 3
	KARINDAŞI İSMAİL SİN: 35 MÜSİN: 1841
	OĞLU MEHMED DOĞUM: 1838
	OĞLU HÜSEYİN DOĞUM: 1841
	OĞLU HALİD SİN: 5 TÜVANA: 1842
	DİĞER OĞLU SÜLEYMAN SİN: 3
	DİĞER OĞLU MUSTAFA SİN: 1

ÇAKIROĞLU İSMAİL AĞA

ÇAKIROĞLU ????????

1. MEMİŞ AĞA
2. HASAN AĞA
3. SÜLEYMAN AĞA
4. HACI MUSTAFA AĞA
5. DURSUN AĞA
6. ALİ AĞA (GENÇAĞA)

ÇAKIROĞLU İSMAİL AĞA OĞLU, MEMİŞ AĞA OĞLU,
DURSUN AĞA OĞLU, RÜSTEM AĞA SOYAĞACI
(KIYICIK)(ESKİPAZAR)

ADI	SOYADI	BABA ADI	ANA ADI	CİNSİYET	DOĞUM YILI
RÜSTEM	ÇAKIROĞLU	DURSUN	GÜLFEM	Erkek	1877
İSMAİL	ÇAKIROĞLU	OSMAN	HAMİDE	Erkek	1891
ALİ	ÇAKIROĞLU	RÜSTEM	HAMİDE	Erkek	1897
HABİB	ÇAKIROĞLU	RÜSTEM	HATİCE	Erkek	1902
HASAN	ÇAKIROĞLU	RÜSTEM	HAMİDE	Erkek	1903
GÜLFEM		KİBAR	RAHİME	Kadın	1834
HAMİDE	ÇAKIROĞLU	FERYÜZ	ALTUNA	Kadın	1876
HANIM		BATTAL	PAMUK	Kadın	1881
SEYYARE		ÖMER	HATİCE	Kadın	1895
LÜTFİYE	ÇAKIROĞLU	RÜSTEM	HAMİDE	Kadın	1901
ÜMMÜGÜLSÜM	ÇAKIROĞLU	MEHMET	RAHİME	Kadın	1892
EMİNE	ÇAKIROĞLU	ÖMER	HATİCE	Kadın	1900
HASBİ	ÇAKIROĞLU	RÜSTEM	HAMİDE	Erkek	1912
NESİME	ÇAKIROĞLU	HASAN	NAME	Kadın	1898
NEŞAT	ÇAKIROĞLU	RÜSTEM	NESİME	Erkek	1917
ŞEVKET	ÇAKIROĞLU	RÜSTEM	NESİME	Erkek	1919
SALİHE	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	HACER	Kadın	1895
ŞÜKRİYE	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	SALİHE	Kadın	1914
REMZİYE	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	SALİHE	Kadın	1919

MÜNEVVER	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	SALİHE	Kadın	1926
OSMAN	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	SALİHE	Erkek	1925
İHSAN	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	SALİHE	Erkek	1931
ŞADİYE	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	SALİHE	Kadın	1928
ŞAHZENE	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	HALİME	Kadın	1904
NAZMİYE	ÇAKIROĞLU	HASAN	NAME	Kadın	1903
ZİYA	ÇAKIROĞLU	HABİB	NAZMİYE	Erkek	1928
SEMAHAT	ÇAKIROĞLU	HABİB	NAZMİYE	Kadın	1933
HAFİZE	ÇAKIROĞLU	RÜSTEM	NESİME	Kadın	1922
EŞREF	ÇAKIROĞLU	RÜSTEM	NESİME	Erkek	1920
NEDİME	ÇAKIROĞLU	RÜSTEM	NESİME	Kadın	1931
ÖMER	ÇAKIROĞLU	ALİ	ŞAHZENE	Erkek	1927
RAHMİ	ÇAKIROĞLU	ALİ	ŞAHZENE	Erkek	1930
NEHRİMAN	ÇAKIROĞLU	ALİ	ŞAHZENE	Kadın	1933
MÜKERREM	ÇAKIROĞLU	HABİB	NAZMİYE	Kadın	1933
EMİNE	ÇAKIROĞLU	RÜSTEM	HAMİDE	Kadın	1908
ŞEVKİ ŞEVKET	ÇAKIROĞLU	RÜSTEM	NESİME	Erkek	1922
NİHAT	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	SALİHE	Erkek	1932
BERİHAN	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	SALİHE	Kadın	1933
MUSTAFA	ÇAKIROĞLU	ALİ	ŞAHZENE	Erkek	1936
EKREM	ÇAKIROĞLU	HABİB	NAZMİYE	Erkek	1937
MAZLUM ŞEFİK	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	SALİHE	Erkek	1937
GÜLFE	ÇAKIROĞLU	MEHMET	FATMA	Kadın	1922
NACİYE	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	MAKSUDE	Kadın	1914
SUZAN	ÇAKIROĞLU	HASAN	NACİYE	Kadın	1937
SEVİM	ÇAKIROĞLU	HASAN	NACİYE	Kadın	1938
NEBAHAT	ÇAKIROĞLU	HABİB	NAZMİYE	Kadın	1939
EMİNE	ÇAKIROĞLU	HASAN	NACİYE	Kadın	1939
MERAL	ÇAKIROĞLU	HASBİ	GÜLFE	Kadın	1939
AYNUR	ÇAKIROĞLU	ALİ	ŞAHZENE	Kadın	1940
AYSER	ÇAKIROĞLU	HASAN	NACİYE	Kadın	1941
İSMET	ÇAKIROĞLU	HABİB	NAZMİYE	Erkek	1941
LÜTFİYE	ÇAKIROĞLU	HASBİ	GÜLFE	Kadın	1942
SAADET	ÇAKIROĞLU	HASBİ	GÜLFE	Kadın	1942
NUSRET	ÇAKIROĞLU	HABİB	NAZMİYE	Erkek	1943
HAMİDE SABİHA	ÇAKIROĞLU	HASAN	NACİYE	Kadın	1944
LÜTFİ	ÇAKIROĞLU	HASBİ	GÜLFE	Erkek	1944
AYŞE	ÇAKIROĞLU	HASBİ	GÜLFE	Kadın	1945
NEZAHAT	ÇAKIROĞLU	MAHMUT	FATMA	Kadın	1925

CEMİL	ÇAKIROĞLU	HASAN	NACİYE	Erkek	1947
KAMİL	ÇAKIROĞLU	HASAN	NACİYE	Erkek	1947
GÜLÜZAR	ÇAKIROĞLU	İLYAS	HACERE	Kadın	1911
NURAN	ÇAKIROĞLU	HASBİ	GÜLFE	Kadın	1947
HANDAN	ÇAKIROĞLU	MEHMET	ZEHRA	Kadın	1932
MELAHAT	ÇAKIROĞLU	HASAN	HAMDİYE	Kadın	1933
ŞÜKRAN	ÇAKIROĞLU	HASBİ	GÜLFE	Kadın	1949
NAZİRE	ÇAKIROĞLU	YUSUF ZİYA	AYŞE	Kadın	1930
ATILLA	ÇAKIROĞLU	ŞEVKİ ŞEVKET	NEZAHAT	Erkek	1948
SEBAHAT	ÇAKIROĞLU	EŞREF	NAZİRE	Kadın	1951
SONGÜL	ÇAKIROĞLU	HASAN	NACİYE	Kadın	1952
NESRİN	ÇAKIROĞLU	ÖMER	MÜKERREM	Kadın	1953
NEVİN	ÇAKIROĞLU	HASBİ	GÜLFE	Kadın	1953
NEBAHAT	ÇAKIROĞLU	EŞREF	NAZİRE	Kadın	1953
RUSTEM	ÇAKIROĞLU	ŞEVKİ ŞEVKET	NEZAHAT	Erkek	1950
EMİNE	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	SANİYE	Kadın	1929
HAMİDE	ÇAKIROĞLU	HASBİ	GÜLFE	Kadın	1955
NESİME	ÇAKIROĞLU	EŞREF	NAZİRE	Kadın	1955
FATMA NİHAL	ÇAKIROĞLU	ÖMER	MÜKERREM	Kadın	1955
FATMA	ÇAKIROĞLU	RAHMİ	MELAHAT	Kadın	1956
NURETTİN	ÇAKIROĞLU	İHSAN	EMİNE	Erkek	1956
NİMET	ÇAKIROĞLU	ÖMER	EMİNE	Kadın	1936
FATMA	ÇAKIROĞLU	ŞEVKİ ŞEVKET	NEZAHAT	Kadın	1956
TURGAY	ÇAKIROĞLU	ŞEVKİ ŞEVKET	NEZAHAT	Erkek	1956
AYTEN	ÇAKIROĞLU	HASBİ	GÜLFE	Kadın	1957
KENAN	ÇAKIROĞLU	NİHAT	NİMET	Erkek	1958
İMRAN	ÇAKIROĞLU	İHSAN	EMİNE	Kadın	1958
BAYRAM ŞEFİK	ÇAKIROĞLU	EŞREF	NAZİRE	Erkek	1958
HÜRREM	ÇAKIROĞLU	RAHMİ	MELAHAT	Kadın	1958
ESİN	ÇAKIROĞLU	ÖMER	MÜKERREM	Kadın	1958
ALİYE EFSUN	ÇAKIROĞLU	ÖMER	MÜKERREM	Kadın	1959
BİRSEN	ÇAKIROĞLU	RAHMİ	MELAHAT	Kadın	1959
DURSUN KEMAL	ÇAKIROĞLU	HASBİ	GÜLFE	Erkek	1960
MEHMET KEMAL	ÇAKIROĞLU	NİHAT	NİMET	Erkek	1960
ŞEHİRİYE	ÇAKIROĞLU	AHMET	BAKİYE	Kadın	1940
TUNCER	ÇAKIROĞLU	EŞREF	NAZİRE	Erkek	1959
CENGİZ	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞEHİRİYE	Erkek	1961
ZÜHRE	ÇAKIROĞLU	İHSAN	EMİNE	Kadın	1961
AYNURE	ÇAKIROĞLU	ABDULHALİM	EMİNE	Kadın	1939

NEYRAN	ÇAKIROĞLU	EKREM	AYNURE	Kadın	1958
GÜLŞAN	ÇAKIROĞLU	FEHMİ	SEHER	Kadın	1941
ALİ FUAT	ÇAKIROĞLU	RAHMİ	MELAHAT	Erkek	1961
İSMAİL HAKKI	ÇAKIROĞLU	HASBİ	GÜLFE	Erkek	1962
EŞREF	ÇAKIROĞLU	EŞREF	NAZİRE	Erkek	1962
HABİP	ÇAKIROĞLU	EKREM	AYNURE	Erkek	1960
NURAN	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞEHİRİYE	Kadın	1963
İSMAİL HAKKI	ÇAKIROĞLU	MAZLUM ŞEFİK	GÜLŞAN	Erkek	1962
NÜSEYBE	ÇAKIROĞLU	ÖMER	MÜKERREM	Kadın	1963
ALİ İHSAN	ÇAKIROĞLU	İHSAN	EMİNE	Erkek	1963
EMİNE	ÇAKIROĞLU	NİHAT	NİMET	Kadın	1963
NEVZAT	ÇAKIROĞLU	ŞEVKİ ŞEVKET	NEZAHAT	Erkek	1964
ŞAHAP	ÇAKIROĞLU	EŞREF	NAZİRE	Erkek	1964
İMRAN	ÇAKIROĞLU	ÖMER	MÜKERREM	Kadın	1964
RABİA	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞEHİRİYE	Kadın	1964
ADNAN	ÇAKIROĞLU	MAZLUM ŞEFİK	GÜLŞAN	Erkek	1964
AYŞEN	ÇAKIROĞLU	RAHMİ	MELAHAT	Kadın	1965
EMİNE	ÇAKIROĞLU	MEHMET	AYŞE	Kadın	1949
NAZMİYE	ÇAKIROĞLU	İSMET	EMİNE	Kadın	1965
İSMAİL	ÇAKIROĞLU	İHSAN	EMİNE	Erkek	1966
MUSA	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞEHİRİYE	Erkek	1967
HASAN BASRİ	ÇAKIROĞLU	RAHMİ	MELAHAT	Erkek	1967
NİLGÜN	ÇAKIROĞLU	İSMET	EMİNE	Kadın	1968
MEMİŞ	ÇAKIROĞLU	EŞREF	NAZİRE	Erkek	1968
HAYRUNNİSA	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞEHİRİYE	Kadın	1968
SALİHA	ÇAKIROĞLU	MAZLUM ŞEFİK	GÜLŞAN	Kadın	1968
MAİDE	ÇAKIROĞLU	ÖMER	MÜKERREM	Kadın	1969
ZÜLEYHA	ÇAKIROĞLU	İSMET	EMİNE	Kadın	1969
SÜREYYA	ÇAKIROĞLU	EŞREF	NAZİRE	Kadın	1969
JALE	ÇAKIROĞLU	YUSUF KEMAL	ŞAHİNDE	Kadın	1947
İBRAHİM	ÇAKIROĞLU	İHSAN	EMİNE	Erkek	1970
EMİNE	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞEHİRİYE	Kadın	1971
HALE	ÇAKIROĞLU	KAMİL	JALE	Kadın	1970
BETÜL	ÇAKIROĞLU	İSMET	EMİNE	Kadın	1971
ESRA	ÇAKIROĞLU	ÖMER	MÜKERREM	Kadın	1972
ALİ	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞEHİRİYE	Erkek	1973
EŞREF EKREM	ÇAKIROĞLU	İSMET	EMİNE	Erkek	1973
ŞEYMA	ÇAKIROĞLU	ÖMER	MÜKERREM	Kadın	1974
AYTEN	ÇAKIROĞLU	FAZLI	SAADET	Kadın	1945

NUSRET	ÇAKIROĞLU	NUSRET	AYTEN	Erkek	1969
BÜNYAMİN	ÇAKIROĞLU	NUSRET	AYTEN	Erkek	1973
NEBAHAT	ÇAKIROĞLU	İSMET	EMİNE	Kadın	1974
TUĞBA	ÇAKIROĞLU	NUSRET	AYTEN	Kadın	1975
ALİ RIZA	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞEHİRİYE	Erkek	1975
HÜLYA	ÇAKIROĞLU	MEHMET LÜTFİ	HAVVA	Kadın	1950
ÖMER	ÇAKIROĞLU	KAMİL	HÜLYA	Erkek	1973
HASAN	ÇAKIROĞLU	KAMİL	HÜLYA	Erkek	1971
LEYLA	ÇAKIROĞLU	KAMİL	HÜLYA	Kadın	1974
SERPİL	ÇAKIROĞLU	İSMET	EMİNE	Kadın	1977
RABBANİ	ÇAKIROĞLU	ÖMER	MÜKERREM	Erkek	1977
AYTEN	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞADIMAN	Kadın	1955
GÜL	ÇAKIROĞLU	İSMET	EMİNE	Kadın	1978
YASİN	ÇAKIROĞLU	NUSRET	AYTEN	Erkek	1977
AFRA	ÇAKIROĞLU	NUSRET	AYTEN	Kadın	1979
EMİNE	ÇAKIROĞLU	KAMİL	HÜLYA	Kadın	1978
RÜSTEM	ÇAKIROĞLU	KAMİL	HÜLYA	Erkek	1979
FATMA	ÇAKIROĞLU	CEMAL	İFAKAT	Kadın	1962
HÜLYA	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	NEVİN	Kadın	1960
NİMET	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	BAHRİYE	Kadın	1965
OLCAY	ÇAKIROĞLU	SABRİ	HİKMET	Kadın	1958
EMRİYE	ÇAKIROĞLU	EKREM	EMRİYE	Kadın	1962
NURİYE	ÇAKIROĞLU	CEMAL	ZİYAFET	Kadın	1966
MERAL	ÇAKIROĞLU	OSMAN	SEHER	Kadın	1964
GÜLŞEN HATİCE	ÇAKIROĞLU	YAŞAR	FATMA YILDIZ	Kadın	1962
AYŞE	ÇAKIROĞLU	HALİT	MELİHA	Kadın	1962
YASEMİN	ÇAKIROĞLU	YILMAZ HALİL	AYSER	Kadın	1970
FERHAN	ÇAKIROĞLU	OSMAN	NURGÖR	Kadın	1963
EMİNE	ÇAKIROĞLU	İLYAS	HÜSNİYE	Kadın	1963
FATMA	ÇAKIROĞLU	HASAN	ESMA	Kadın	1970
BERRİN	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA FAZLI	SEMAHAT	Kadın	1963
EMİNE	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	BAHRİYE	Kadın	1967
HAMDİYE	ÇAKIROĞLU	ÖMER İSMET	NADİDE	Kadın	1972
FATMA	ÇAKIROĞLU	CEVDET	HAVVA	Kadın	1974
ALİME	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	MÜZEYYEN	Kadın	1973
EŞAY	ÇAKIROĞLU	MEHMET	BESİRE	Kadın	1979

ÇAKIROĞLU İSMAİL AĞA OĞLU, MEMİŞ AĞA OĞLU,
AHMET AĞA SOYAĞACI (KIYICIK)(ESKİPAZAR)

ADI	SOYADI	BABA ADI	ANA ADI	CİNSİYET	DOĞUM YILI
MUSTAFA		AHMET	KUMRU	Erkek	1844
HALİT		MUSTAFA	FATMA	Erkek	1875
AHMET		MUSTAFA	FATMA	Erkek	1879
YUSUF	ÇAKIR	MUSTAFA	FATMA	Erkek	1883
BİLAL	ÇAKIR	MUSTAFA	FATMA	Erkek	1891
HARUN		MUSTAFA	FATMA	Erkek	1894
DAVUT		HALİT	HASHATUN	Erkek	1898
SÜLEYMAN		HALİT	HASHATUN	Erkek	1899
FATMA		MEMİŞ	MAKBULE	Kadın	1839
HASHATUN		OSMAN	HİCABE	Kadın	1875
RAHİME	ÇAKIR	YUSUF	FİRuze	Kadın	1880
AYŞE	ÇAKIR	MUSTAFA	FATMA	Kadın	1881
ZEHRA	ÇAKIR	HALİT	HASHATUN	Kadın	1902
HAVVA	ÇAKIR	AHMET	RAHİME	Kadın	1902
MEDİNE		DURSUN	HAVVA	Kadın	1875
HAVVA	ÇAKIR	MECİT	LEZİZE	Kadın	1893
AYŞE	ÇAKIR	ÖMER	FATMA	Kadın	1898
HÜSNÜYE	ÇAKIR	ARSLAN	HAVVA	Kadın	1894
SAFFET	ÇAKIR	HALİT	HASHATUN	Erkek	1914
CAFER	ÇAKIR	BİLAL	AYŞE	Erkek	1925
HARUN	ÇAKIR	BİLAL	AYŞE	Erkek	1922
MUSTAFA	ÇAKIROĞLU	BİLAL	AYŞE	Erkek	1918
EMİNE	ÇAKIR	BİLAL	AYŞE	Kadın	1916
FATMA	ÇAKIR	BİLAL	AYŞE	Kadın	1916
AHMET	ÇAKIR	BİLAL	AYŞE	Erkek	1920
HÜSNÜYE	ÇAKIR	HALİT	HASHATUN	Kadın	1909
FATMA	ÇAKIR	HALİT	HASHATUN	Kadın	1914

HÜSEYİN	ÇAKIR	BİLAL	AYŞE	Erkek	1928
YUSUF	ÇAKIR	BİLAL	AYŞE	Erkek	1932
ABDULLAH	ÇAKIR	BİLAL	AYŞE	Erkek	1933
SERVET	ÇAKIR	HALİT	ZELİHA	Kadın	1928
ENVER	ÇAKIR	HALİT	ZELİHA	Erkek	1932
FATMA	ÇAKIR	YUSUF	ALİYE	Kadın	1909
CELAL	ÇAKIR	BİLAL	AYŞE	Erkek	1936
ARİFE	ÇAKIR	MEHMET	REFİYE	Kadın	1927
DAVUT	ÇAKIR	SAFFET	ARİFE	Erkek	1946
NEBAHAT	ÇAKIR	SALİH	EMİNE	Kadın	1924
MERYEM	ÇAKIR	AHMET	NEBAHAT	Kadın	1947
FATMA	ÇAKIR	MUSTAFA	ZEHRA	Kadın	1928
YAŞAR	ÇAKIR	SAFFET	ARİFE	Erkek	1947
RECEP	ÇAKIR	AHMET	NEBAHAT	Erkek	1948
TÜRESİN	ÇAKIR	SAFFET	ARİFE	Kadın	1949
EMİNE	ÇAKIR	ALİ	AYŞE	Kadın	1934
DURSUN	ÇAKIR	SAFFET	ARİFE	Erkek	1951
SANİYE	ÇAKIR	TALİP	GÜLLİ	Kadın	1929
MÜZEYYEN	ÇAKIR	AHMET	NEBAHAT	Kadın	1950
KADİR	ÇAKIR	AHMET	NEBAHAT	Erkek	1949
HAMİYE	ÇAKIR	TURSUN	REYHANE	Kadın	1924
ABDURRAHMAN	ÇAKIR	CAFER	EMİNE	Erkek	1954
KEMAL	ÇAKIR	CAFER	EMİNE	Erkek	1955
İFAKAT	ÇAKIR	SADIK	MERYEM	Kadın	1932
PERİHAN	ÇAKIR	ENVER	İFAKAT	Kadın	1956
SÜLEYMAN	ÇAKIR	HARUN	SANİYE	Erkek	1952
HASAN	ÇAKIR	HARUN	SANİYE	Erkek	1953
AYŞE	ÇAKIR	HARUN	SANİYE	Kadın	1956
NEZAHAT	ÇAKIR	HÜSEYİN	HAMİYE	Kadın	1957
MELAHAT	ÇAKIR	AHMET	NEBAHAT	Kadın	1958
MELAHAT	ÇAKIR	HÜSEYİN	HAMİYE	Kadın	1958
DAVUT	ÇAKIR	ENVER	İFAKAT	Erkek	1958
ÜMMÜGÜL	ÇAKIR	SELAHATTİN	HATİCE	Kadın	1938
AHMET	ÇAKIR	AHMET	NEBAHAT	Erkek	1959
LÜTFİYE	ÇAKIR	YUSUF	ÜMMÜGÜL	Kadın	1960
NEZAHAT	ÇAKIR	MURAT	FETHİYE	Kadın	1929
ERMAN	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	NEZAHAT	Erkek	1961
FATMA	ÇAKIR	HARUN	SANİYE	Kadın	1961
AYŞE	ÇAKIR	AHMET	NEBAHAT	Kadın	1961

DURSUN ALİ	ÇAKIR	AHMET	NEBAHAT	Erkek	1960
ADNAN	ÇAKIR	ENVER	İFAKAT	Erkek	1961
SÜZAN	ÇAKIR	HÜSEYİN	HAMİYE	Kadın	1961
ÇOŞKUN	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	NEZAHAT	Erkek	1959
AHMET	ÇAKIR	AHMET	NEBAHAT	Erkek	1956
FETHİYE	ÇAKIR	YUSUF	ÜMMÜGÜL	Kadın	1962
TEMEL	ÇAKIR	ENVER	İFAKAT	Erkek	1962
YAŞAR	ÇAKIR	ENVER	İFAKAT	Erkek	1964
ŞÜKRİYE	ÇAKIR	YUSUF	ÜMMÜGÜL	Kadın	1964
TÜRKAN	ÇAKIR	HÜSEYİN	HAMİYE	Kadın	1964
HÜSNİYE	ÇAKIR	ENVER	İFAKAT	Kadın	1965
YUSUF	ÇAKIR	HÜSEYİN	HAMİYE	Erkek	1965
MÜJGAN	ÇAKIR	AHMET	NEBAHAT	Kadın	1957
HARUN	ÇAKIR	ENVER	İFAKAT	Erkek	1968
FATMA	ÇAKIR	AHMET	NEBAHAT	Kadın	1968
NURAN	ÇAKIR	HARUN	SANİYE	Kadın	1969
SAFFET	ÇAKIR	ENVER	İFAKAT	Erkek	1970
BEYTÜL BAHRİ	ÇAKIR	YUSUF	ÜMMÜGÜL	Erkek	1969
FİRDES	ÇAKIR	HASAN	HANİFE	Kadın	1949
MUKADDES	ÇAKIR	CELAL	FİRDES	Kadın	1970
ADİL	ÇAKIR	HARUN	SANİYE	Erkek	1964
FATMA	ÇAKIR	MUSTAFA	MERYEM	Kadın	1950
AYNUR	ÇAKIR	YUSUF	ÜMMÜGÜL	Kadın	1971
MERYEM	ÇAKIR	ENVER	İFAKAT	Kadın	1971
VEYSEL	ÇAKIR	CELAL	FİRDES	Erkek	971
MÜKERREM	ÇAKIR	CELAL	FİRDES	Kadın	1973
ŞÜKRAN	ÇAKIR	ENVER	İFAKAT	Kadın	1973
NALAN	ÇAKIR	CAFER	FATMA	Kadın	973
AYHAN	ÇAKIR	CAFER	FATMA	Erkek	1974
HALİT	ÇAKIR	ENVER	İFAKAT	Erkek	1974
MUSTAFA	ÇAKIR	CELAL	FİRDES	Erkek	1974
İSMAİL	ÇAKIR	CELAL	FİRDES	Erkek	1976
NURHAN	ÇAKIROĞLU	ŞERAFET	BAHRİYE	Kadın	1949
ZELİHA	ÇAKIR	ENVER	İFAKAT	Kadın	1976
FATMA	ÇAKIR	MUSTAFA	NEHİRE	Kadın	1954
HASİBE	ÇAKIR	HABİP	MERYEM	Kadın	1957
ORHAN	ÇAKIR	KADİR	HASİBE	Erkek	1978
AYSER	ÇAKIR	HÜSEYİN	AYŞE	Kadın	1957
KÜRŞAD	ÇAKIR	SÜLEYMAN	FATMA	Erkek	1979

MUALLA	ÇAKIR	HAMDİ	HAYRİYE	Kadın	1960
MAKSUDE	ÇAKIR	MAKSUT	NECMİYE	Kadın	1964
HATUN	ÇAKIR	BEHLÜL	HATİCE	Kadın	1955
YASEMİN	ÇAKIR	RECEP	HATUN	Kadın	1977
NEBAHAT	ÇAKIR	RECEP	HATUN	Kadın	1979
SERPİL	ÇAKIR	CELAL	FİRDES	Kadın	1977
FATMA	ÇAKIR	ALİ	HANİFE	Kadın	1956
GÜLDEN	ÇAKIR	ABDULLAH	FATMA	Kadın	1966
AYSER	ÇAKIR	SAMİ	SANİYE	Kadın	1970
EMİNE	ÇAKIR	CELAL	SABİRE	Kadın	1971
SELMA	ÇAKIR	HÜSEYİN	AYŞE	Kadın	1968
NAZAN	ÇAKIR	SELAHATTİN	FATMA	Kadın	1978
VİLDAN	ÇAKIR	AHMET	SEMİHA	Kadın	1970
AYÇİN	ÇAKIR	CAFER	FATMA	Kadın	1978
AYÇA	ÇAKIR	CAFER	FATMA	Kadın	1979
DAFNE	ÇAKIR	MEHMET CEMAL	FECİRE	Kadın	1979
SAİME	ÇAKIR	HÜSEYİN	ADİLE	Kadın	1974
LÜTFİYE	ÇAKIR	İSMAİL	HANİFE	Kadın	1979
ZEHRA	ÇAKIR	İSHAK	NURTEN	Kadın	1978

ÇAKIROĞLU İSMAİL AĞA OĞLU, MEMİŞ AĞA OĞLU,
YUSUF (TURAN) AĞA SOYAĞACI (SIRAAĞAÇ)(ÇALEK)

ADI	SOYADI	BABA ADI	ANA ADI	CİNSİYET	DOĞUM TARİHİ
İSMAİL	ÇAKIR	YUSUF	KUKULA	Erkek	1853
YAKUP	ÇAKIR	İSMAİL	HAVVA	Erkek	1877
İDRİS	ÇAKIR	İSMAİL	HAVVA	Erkek	1883
KUKULA		HASAN	ŞİŞE	Kadın	1824
HAVVA		CAFER	SANİYE	Kadın	1854
FATMA	ÇAKIR	KİBAR	RUKİYE	Kadın	1879
FATMA	ÇAKIR	YAKUP	FATMA	Kadın	1917
MİKDAT	ÇAKIR	YAKUP	FATMA	Erkek	1910
İLYAS	ÇAKIR	YAKUP	FATMA	Erkek	1914
HANİFE	ÇAKIR	YAKUP	FATMA	Kadın	1912
HAYRİYE	ÇAKIR	YAKUP	FATMA	Kadın	1922
AYŞE	ÇAKIR	YAKUP	FATMA	Kadın	1924
NAFİYE	ÇAKIR	MECİT	SAKİNE	Kadın	1906
EMRİYE	ÇAKIR	MİKDAT	NAFİYE	Kadın	1928
EKREM	ÇAKIR	MİKDAT	NAFİYE	Erkek	1931
SEFER	ÇAKIR	İDRİS	VESİLE	Erkek	1922
GÜLFE	ÇAKIR	İLYAS	FATMA	Kadın	1928
NEBAHAT	ÇAKIR	İLYAS	FATMA	Kadın	1930
GÜLLER	ÇAKIR	İLYAS	FATMA	Kadın	1932
ŞEVKET	ÇAKIROĞLU	İLYAS	FATMA	Erkek	1933
MEHMET	ÇAKIR	İDRİS	ASİYE	Erkek	1927
İFAKET	ÇAKIR	İDRİS	ASİYE	Kadın	1928
FATMA	ÇAKIR	İDRİS	ASİYE	Kadın	1930
HIZIR	ÇAKIR	İDRİS	HASKIZ	Erkek	1930
HASAN	ÇAKIROĞLU	İDRİS	ASİYE	Erkek	1929
MEHMET ALİ	ÇAKIROĞLU	İDRİS	ASİYE	Erkek	1934
YUSUF	ÇAKIR	MİKDAT	SERVET	Erkek	1929
AYŞE	ÇAKIR	MİKDAT	SERVET	Kadın	1929

HÜSEYİN	ÇAKIR	MİKDAT	SERVET	Erkek	1932
İSMAİL	ÇAKIR	MİKDAT	SERVET	Erkek	1934
ZABİT	ÇAKIR	MEHMET	RAHİME	Erkek	1925
NURİ	ÇAKIROĞLU	İLYAS	FATMA	Erkek	1938
YILDIRIM	ÇAKIR	İLYAS	FATMA	Erkek	1940
İSMAİL	ÇAKIR	MİKDAT	SERVET	Erkek	1936
EŞREF	ÇAKIR	MİKDAT	NAFİYE	Erkek	1939
ÖMER	ÇAKIR	MİKDAT	NAFİYE	Erkek	1942
RAHMİ	ÇAKIROĞLU	MİKDAT	NAFİYE	Erkek	1942
EMİNE	ÇAKIR	MİKDAT	NAFİYE	Kadın	1942
NURİ	ÇAKIR	İLYAS	FATMA	Erkek	1943
KAFİYE	ÇAKIR	İLYAS	FATMA	Kadın	1943
HÜSNİYE	ÇAKIR	MİKDAT	SERVET	Kadın	1943
ÖMER	ÇAKIROĞLU	İDRİS	ASİYE	Erkek	1944
REMZİ	ÇAKIROĞLU	İLYAS	FATMA	Erkek	1945
NAZMİYE	ÇAKIR	MUSTAFA	HAFİZE	Kadın	1922
NURHAYAT	ÇAKIR	SEFER	NAZMİYE	Kadın	1946
NEŞAT	ÇAKIROĞLU	İDRİS	ASİYE	Erkek	1945
AHMET	ÇAKIROĞLU	MİKDAT	NAFİYE	Erkek	1945
FATMA	ÇAKIR	YUSUF	ŞÜKRİYE	Kadın	1910
AYNUR	ÇAKIR	SEFER	NAZMİYE	Kadın	1948
HAYRETTİN	ÇAKIR	MİKDAT	NAFİYE	Erkek	1949
MUSTAFA	ÇAKIROĞLU	İLYAS	HİNDİYE	Erkek	1949
VEŞİLE	ÇAKIR	MAHMUT	AYŞE	Kadın	1891
EMRİYE	ÇAKIR	MAHMUT	FATMA	Kadın	1930
ALAADDİN	ÇAKIR	SEFER	NAZMİYE	Erkek	1952
NEZİHAT	ÇAKIR	HIZIR	NEBAHAT	Kadın	1950
MEHMET NECATİ	ÇAKIR	HIZIR	NEBAHAT	Erkek	1953
YADİKAR	ÇAKIROĞLU	HARUN	HATİCE	Kadın	1937
NAHİDE	ÇAKIR	İLYAS	FATMA	Kadın	1930
MUAMMER	ÇAKIR	MEHMET	NAHİDE	Erkek	1956
NECLA	ÇAKIR	HIZIR	NEBAHAT	Kadın	1957
HİLAL	ÇAKIR	MEHMET	NAHİDE	Kadın	1957
İSMET	ÇAKIR	İLYAS	FATMA	Erkek	1948
İSMAİL	ÇAKIROĞLU	MEHMET ALİ	YADİKAR	Erkek	1959
ERGÜN	ÇAKIR	EKREM	EMRİYE	Erkek	1959
HAMİYET	ÇAKIR	HIZIR	NEBAHAT	Kadın	1959
BAHRİYE	ÇAKIROĞLU	ABDULKERİM	ZİNNET	Kadın	1946
EMRİYE	ÇAKIROĞLU	ŞEVKET	BAHRİYE	Kadın	1956

İSMAİL TURAN	ÇAKIROĞLU	ŞEVKET	BAHRİYE	Erkek	1960
FATMA	ÇAKIR	YUSUF	AYŞE	Kadın	1940
HATİCE	ÇAKIR	MUSTAFA	GÜLLİ	Kadın	1939
GÜLŞEN	ÇAKIR	HÜSEYİN	HATİCE	Kadın	1960
DURSUN KIZ	ÇAKIROĞLU	HASAN	FATMA	Kadın	1932
YAKUP	ÇAKIROĞLU	ŞEVKET	BAHRİYE	Erkek	1961
MUSTAFA	ÇAKIROĞLU	HASAN	DURSUN KIZ	Erkek	1960
TAHİR	ÇAKIROĞLU	MEHMET ALİ	YADİKAR	Erkek	1961
NURŞEN	ÇAKIR	HÜSEYİN	HATİCE	Kadın	1962
EROL	ÇAKIR	EKREM	EMRİYE	Erkek	1959
EMRİYE	ÇAKIR	EKREM	EMRİYE	Kadın	1962
MENŞURE	ÇAKIROĞLU	MEHMET ALİ	YADİKAR	Kadın	1962
ASİYE	ÇAKIROĞLU	HASAN	DURSUN KIZ	Kadın	1962
FATİH RÜŞTÜ	ÇAKIR	ŞEVKET	BAHRİYE	Kadın	1963
LÜTFİYE	ÇAKIROĞLU	BAYRAM	EMİNE	Kadın	1947
HANİFE	ÇAKIROĞLU	HASAN	DURSUN KIZ	Kadın	1963
VECİHA	ÇAKIR	HÜSEYİN	GÜLHANIM	Kadın	1941
AKİF SİNAN	ÇAKIROĞLU	ŞEVKET	BAHRİYE	Erkek	1964
FAHRİYE	ÇAKIROĞLU	DURSUNALİ	HANİFE	Kadın	1945
NESRİN	ÇAKIROĞLU	NURİ	FAHRİYE	Kadın	1964
YUSUF	ÇAKIROĞLU	NEŞAT	LÜTFİYE	Erkek	1965
İBRAHİM	ÇAKIROĞLU	MEHMET ALİ	YADİKAR	Erkek	1965
FATMA	ÇAKIROĞLU	HASAN	DURSUN KIZ	Kadın	1965
OĞUZ	ÇAKIROĞLU	ŞEVKET	BAHRİYE	Erkek	1965
ASİYE	ÇAKIR	İSMAİL	VECİHA	Kadın	1963
ERTUĞRUL	ÇAKIROĞLU	NURİ	FAHRİYE	Erkek	1965
KADİR	ÇAKIR	YUSUF	FATMA	Erkek	1961
AYDIN	ÇAKIR	YUSUF	FATMA	Erkek	1963
AYLA	ÇAKIR	YUSUF	FATMA	Kadın	1964
FATMA	ÇAKIR	SAİT	SEHER	Kadın	1940
TÜRKAN	ÇAKIR	AHMET	FATMA	Kadın	1964
GÜLPERİ	ÇAKIR	İSMAİL	HAVVA	Kadın	1875
HAMZA	ÇAKIR	HIZIR	NEBAHAT	Erkek	1966
SERVET	ÇAKIR	İSMAİL	VECİHA	Kadın	1966
FATMA	ÇAKIROĞLU	MEHMET ALİ	YADİKAR	Kadın	1966
CENGİZ	ÇAKIR	HÜSEYİN	HATİCE	Erkek	1967
ŞEVKET KENAN	ÇAKIROĞLU	ŞEVKET	BAHRİYE	Erkek	1967
FATMA	ÇAKIROĞLU	NURİ	FAHRİYE	Kadın	1967
HATİCE	ÇAKIR	HASAN	DURSUN KIZ	Kadın	1967

AYSEL	ÇAKIR	NURİ	FAHRİYE	Kadın	1968
EMİNE	ÇAKIR	NEŞAT	LÜTFİYE	Kadın	1968
GÜLHANIM	ÇAKIR	İSMAİL	VECİHA	Kadın	198
FATMA	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	FATMA	Kadın	1947
SEMRA	ÇAKIROĞLU	RAHMİ	FATMA	Kadın	1966
ALİ İDRİS	ÇAKIROĞLU	HASAN	DURSUN KIZ	Erkek	1969
HAYATİ	ÇAKIROĞLU	RAHMİ	FATMA	Erkek	1969
MURAT	ÇAKIR	MEHMET	NAHİDE	Erkek	1969
SEMRA	ÇAKIR	NURİ	FAHRİYE	Kadın	1969
ALİ	ÇAKIR	YUSUF	FATMA	Erkek	1969
EMİNE	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	HATİCE	Kadın	1942
MUHARREM	ÇAKIR	HIZIR	NEBAHAT	Erkek	1970
SALİH ZEKİ	ÇAKIR	NEŞAT	LÜTFİYE	Erkek	1970
FATMA	ÇAKIR	ZELKİF	FATMA	Kadın	1940
HÜSEYİN	ÇAKIR	İSMET	FATMA	Erkek	1963
İLYAS	ÇAKIR	İSMET	FATMA	Erkek	1965
AYDOĞAN	ÇAKIR	İSMET	FATMA	Erkek	1966
HANİFE	ÇAKIR	İSMET	FATMA	Kadın	1970
HACER	ÇAKIROĞLU	ÖMER	EMİNE	Kadın	1971
FATMA	ÇAKIR	İSMAİL	VECİHA	Kadın	1971
AYŞE	ÇAKIROĞLU	HASAN	DURSUN KIZ	Kadın	1971
GÜNER	ÇAKIR	HÜSEYİN	HATİCE	Erkek	1971
HATİCE	ÇAKIROĞLU	RAHMİ	FATMA	Kadın	1971
FEHMİ	ÇAKIR	ÖMER	EMİNE	Erkek	1972
EŞREF	ÇAKIR	AHMET	FATMA	Erkek	1972
METİN	ÇAKIR	İSMAİL	VECİHA	Erkek	1973
AHMET ALİ	ÇAKIROĞLU	MEHMET ALİ	YADİKAR	Erkek	1973
HÜLYA	ÇAKIR	MEHMET	NAHİDE	Kadın	1973
REYHAN	ÇAKIROĞLU	FAZLI	RUHİGÜL	Kadın	1955
MEHMET ALİ	ÇAKIROĞLU	ÖMER	EMİNE	Erkek	1974
ERDOĞAN	ÇAKIROĞLU	RAHMİ	FATMA	Erkek	1974
HAKAN	ÇAKIR	EKREM	RACİYE	Erkek	1967
ESMA	ÇAKIROĞLU	HASAN	DURSUN KIZ	Kadın	1975
SELMA	ÇAKIROĞLU	HASAN	DURSUN KIZ	Kadın	1975
EMSALİ	ÇAKIROĞLU	NEŞAT	LÜTFİYE	Kadın	1973
EŞREF	ÇAKIR	EKREM	EMRİYE	Erkek	1975
METİN	ÇAKIROĞLU	MEHMET ALİ	YADİKAR	Erkek	1975
NEVİN	ÇAKIROĞLU	HASBİ	GÜLFE	Kadın	1953
KEREM	ÇAKIROĞLU	REMZİ	NEVİN	Erkek	1975

FATMA	ÇAKIR	HÜSEYİN	HATİCE	Kadın	1951
ADNAN	ÇAKIR	EŞREF	FATMA	Erkek	1975
EŞREF	ÇAKIROĞLU	NURİ	FAHRİYE	Erkek	1972
SALİHA	ÇAKIROĞLU	ÖMER	EMİNE	Kadın	1976
CEMİLE	ÇAKIROĞLU	NEŞAT	LÜTFİYE	Kadın	1976
HÜLYA	ÇAKIROĞLU	AHMET	FATMA	Kadın	1973
AYDIN	ÇAKIROĞLU	AHMET	FATMA	Erkek	1974
CEMİL	ÇAKIROĞLU	NURİ	FAHRİYE	Erkek	1976
HAYRİYE	ÇAKIROĞLU	ŞEVKET	BAHRİYE	Kadın	1973
YAŞAR	ÇAKIROĞLU	NEŞAT	LÜTFİYE	Erkek	1978
SEVİLAY	ÇAKIROĞLU	RAHMİ	FATMA	Kadın	1978
FATMA	ÇAKIROĞLU	REMZİ	NEVİN	Kadın	1977
FATİH	ÇAKIROĞLU	REMZİ	NEVİN	Erkek	1979
ÜMMİHAN	ÇAKIR	MAHMUT	KADİRE	Kadın	1951
ZEYNEP	ÇAKIROĞLU	ÖMER	EMİNE	Kadın	1979
FATMA	ÇAKIROĞLU	SALİH	HATİCE	Kadın	1956
ÖMER FARUK	ÇAKIR	ÖMER	ÜMMİHAN	Erkek	1979
CELİL	ÇAKIROĞLU	NURİ	FAHRİYE	Erkek	1977
DERYA	ÇAKIR	EŞREF	FATMA	Kadın	1979
GÜLHAN	ÇAKIROĞLU	MÜSLİM	KAFİYE	Kadın	1961
YAKUP	ÇAKIROĞLU	AHMET	FATMA	Erkek	1978
SEMAHAT	ÇAKIR	NİZAMETTİN	NECMİYE	Kadın	1965
HACER	ÇAKIR	GENÇAĞA	NERİMAN	Kadın	1967
ÜLKÜ	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞUŞUKA	Kadın	1960
AYŞE	ÇAKIR	HIZIR	ZİNNET	Kadın	1964
AYLA	ÇAKIROĞLU	NİHAT	HATİCE	Kadın	1965
ZÜHRE	ÇAKIROĞLU	İHSAN	EMİNE	Kadın	1961
ŞÜKRAN	ÇAKIROĞLU	ORHAN	HAVVA	Kadın	1970
SELMA	ÇAKIR	AHMET	EMİNE	Kadın	1963
ZÖHRE	ÇAKIR	SÜLEYMAN	DUDU DİKENLİ	Kadın	1962
FİLİZ	ÇAKIR	ASIM	HATİ	Kadın	1966
NEZAHAT	ÇAKIROĞLU	ŞÜKRÜ	NEBAHAT	Kadın	1970
MERYEM	ÇAKIROĞLU	ERSOY	MEHRİ	Kadın	1972
SEMRA	ÇAKIROĞLU	DAVUT	HANKİYE	Kadın	1972
HAVA	ÇAKIR	SALİH	MELEHAT	Kadın	1974
ARZU	ÇAKIR	OSMAN	SELİME	Kadın	1976
FATMA	ÇAKIR	MUSTAFA	AYŞE	Kadın	1974
FATMA REYHAN	ÇAKIROĞLU	İHSAN	EMİNE	Kadın	1975

EMİNE	ÇAKIROĞLU	NAZIM	SARIYE	Kadın	1975
ZÜHAL	ÇAKIROĞLU	CEMAL	TÜRKAN	Kadın	1975
FİDAN	ÇAKIR	MEHMET	AYŞE	Kadın	1974
NAİLE	ÇAKIR	AHMET VEDAT	AYŞE	Kadın	1977
SARE	ÇAKIR	MEHMET REŞAT	HİCABE	Kadın	1975
NAZAN	ÇAKIROĞLU	RAFET	PERİHAN	Kadın	1976
BANU	ÇAKIROĞLU	RIDVAN	NESRİN	Kadın	1974
KEZİBAN	ÇAKIROĞLU	HASAN	HANİFE	Kadın	1978
SENANUR	ÇAKIROĞLU	ABDULKADİR	AYŞE SEMA	Kadın	1976

**ÇAKIROĞLU İSMAİL AĞA OĞLU, HASAN AĞA OĞLU,
YUSUF AĞA OĞLU HALİM AĞA VE KARDEŞLERİ SOYAĞACI
(SIRAAĞAÇ)(ÇALEK)**

ADI	SOYADI	BABA ADI	ANA ADI	CİNSİYET	DOĞUM YILI
YUSUF		HASAN	MAHBUBE	Erkek	1845
HALİM	ÇAKIROĞLU	YUSUF	PERUZE	Erkek	1894
MUSTAFA	ÇAKIR	YUSUF	AYŞE	Erkek	1904
PERUZE		GENÇAĞA	RAZİYE	Kadın	1859
AYŞE		YUSUF	SALİHE	Kadın	1869
HULVİYE		İBRAHİM	HATUN KIZ	Kadın	1869
AYŞE	ÇAKIR	YUSUF	PERUZE	Kadın	1886
MERYEM	ÇAKIR	YUSUF	PERUZE	Kadın	1896
MUHAMMET		YUSUF	AYŞE	Erkek	1905
AHMET	ÇAKIR	YUSUF	AYŞE	Erkek	1905
HATİCE	ÇAKIR	YUSUF	HULVİYE	Kadın	1902
MEHMET EMİN	ÇAKIR	YUSUF	AYŞE	Erkek	1913
ÖMER HULUSİ		YUSUF	AYŞE	Erkek	1916
HAMDİYE	ÇAKIR	YUSUF	AYŞE	Kadın	1906
EMİNE	ÇAKIROĞLU	HALİM	RASİME	Kadın	1929
HATİCE	ÇAKIROĞLU	HALİM	RASİME	Kadın	1931
MELİHAT	ÇAKIROĞLU	MEHMET EMİN	HACERE	Kadın	1929
DAVUT	ÇAKIR	MEHMET EMİN	HACERE	Erkek	1935
SAADET	ÇAKIR	MEHMET EMİN	HACERE	Kadın	1933
HACERE	ÇAKIR	YUSUF	GÜLİZAR	Kadın	1913
HANİFE	ÇAKIR	YAKUP	FATMA	Kadın	1912
YUSUF ZİYA	ÇAKIR	AHMET	HANİFE	Erkek	1934
İSMAİL KEMAL	ÇAKIR	HALİM	RASİME	Erkek	1935
AYŞE MELİHAT	ÇAKIROĞLU	HALİM	RASİME	Kadın	1921
FATMA ÇİÇEK	ÇAKIROĞLU	HALİM	RASİME	Kadın	1923
SARE	ÇAKIR	AHMET	HANİFE	Kadın	1932
AYŞE	ÇAKIR	MUSTAFA	HATİCE	Kadın	1929
ÖMER LÜTFÜ	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	HATİCE	Erkek	1935

RESUL	ÇAKIR	MUSTAFA	HATİCE	Erkek	1933
EMRİYE	ÇAKIR	MUSTAFA	HATİCE	Kadın	1934
RASİME	ÇAKIR	SÜLEYMAN	FATMA	Kadın	1901
ZEHRA	ÇAKIR	AHMET	HANİFE	Kadın	1938
MEHMET REŞAT	ÇAKIR	AHMET	HANİFE	Erkek	1938
AHMET	ÇAKIR	MEHMET EMİN	HACERE	Erkek	1940
SEMAHAT	ÇAKIROĞLU	MEHMET EMİN	HACERE	Kadın	1941
HASAN TAHSİN	ÇAKIR	AHMET	HANİFE	Erkek	1942
CELAL	ÇAKIR	MUSTAFA	HATİCE	Erkek	1943
HAMDİYE	ÇAKIR	MUSTAFA	HATİCE	Kadın	1943
NECATİ	ÇAKIROĞLU	MEHMET EMİN	EMİNE	Erkek	1938
EVŞEN	ÇAKIR	MEHMET EMİN	EMİNE	Kadın	1939
AYŞE	ÇAKIR	MEHMET EMİN	EMİNE	Kadın	1941
İLHAN	ÇAKIROĞLU	MEHMET EMİN	EMİNE	Erkek	1945
EMİNE	ÇAKIR	MUSTAFA	HATİCE	Kadın	1946
MAHBUBE	ÇAKIR	AHMET	HANİFE	Kadın	1946
ÖMER İSMET	ÇAKIR	AHMET	HANİFE	Erkek	1937
HACERE	ÇAKIROĞLU	HALİM	RASİME	Kadın	1939
BAHAETTİN MUHAMMET	ÇAKIROĞLU	HALİM	RASİME	Erkek	1943
HASAN	ÇAKIR	MEHMET EMİN	HACERE	Erkek	1948
EMİNE	ÇAKIR	MUSTAFA	HATİCE	Kadın	1911
MERYEM	ÇAKIR	ABBAS	HALİME	Kadın	1924
EMİNE	ÇAKIR	DAVUT	MERYEM	Kadın	1950
SAMİ	ÇAKIR	DAVUT	MERYEM	Erkek	1952
HATİCE	ÇAKIR	MUSTAFA	AYŞE	Kadın	1900
FATMA	ÇAKIR	MUSTAFA	HATİCE	Kadın	1936
HATİCE	ÇAKIROĞLU	HALİM	RASİME	Kadın	1937
GÖNÜL	ÇAKIR	ÖMER LÜTFÜ	SEMAHAT	Kadın	1956
MEHMET REŞAT	ÇAKIR	AHMET	HANİFE	Erkek	1943
EMİNE	ÇAKIR	MEHMET EMİN	EMİNE	Kadın	1957
MUSTAFA	ÇAKIR	ÖMER LÜTFÜ	SEMAHAT	Erkek	1959
NACİYE	ÇAKIR	BEHRAM	HACİRE	Kadın	1931
FATMA	ÇAKIR	YUSUF ZİYA	NACİYE	Kadın	1956
AYŞE	ÇAKIR	YUSUF ZİYA	NACİYE	Kadın	1960
AHMET HAMDİ	ÇAKIR	YUSUF ZİYA	NACİYE	Erkek	1961
HACERE	ÇAKIROĞLU	HALİM	RASİME	Kadın	1939
NAZİFE	ÇAKIR	YUSUF ZİYA	NACİYE	Kadın	1962
ÜMİT	ÇAKIR	ÖMER LÜTFÜ	SEMAHAT	Kadın	1962

SELMA	ÇAKIR	DAVUT	MERYEM	Kadın	1958
AVNİ	ÇAKIR	DAVUT	MERYEM	Erkek	1959
RAHMİ	ÇAKIR	DAVUT	MERYEM	Erkek	1960
HALİM	ÇAKIR	DAVUT	MERYEM	Erkek	1962
HACER	ÇAKIR	DAVUT	MERYEM	Kadın	1965
ÜMİT	ÇAKIR	MEHMET	HASİKLİYA	Kadın	1941
NADİDE	ÇAKIR	FAZLI	SURİYE	Kadın	1941
ADNAN	ÇAKIR	ÖMER İSMET	NADİDE	Erkek	1962
FATİN	ÇAKIR	ÖMER İSMET	NADİDE	Erkek	1964
YAKUP	ÇAKIR	ÖMER İSMET	NADİDE	Erkek	1965
EMİN HALİM	ÇAKIROĞLU	NECATİ	HACERE	Erkek	1965
YUSUF	ÇAKIR	DAVUT	MERYEM	Erkek	1966
SALİM	ÇAKIR	DAVUT	MERYEM	Erkek	1967
MEHMET AKİF	ÇAKIROĞLU	NECATİ	HACERE	Erkek	1967
YAHYA	ÇAKIR	YUSUF ZİYA	NACİYE	Erkek	1966
KADİR	ÇAKIR	AHMET	ÜMİT	Erkek	1967
FATMA	ÇAKIR	AHMET	FATMA	Kadın	1953
MEHMET	ÇAKIR	DAVUT	MERYEM	Erkek	1968
METİN	ÇAKIR	CELAL	FATMA	Erkek	1968
HATİCE	ÇAKIROĞLU	ÖMER LÜTFÜ	SEMAHAT	Kadın	1968
YAŞAR	ÇAKIROĞLU	ÖMER LÜTFÜ	SEMAHAT	Erkek	1969
MUSTAFA	ÇAKIR	YUSUF ZİYA	NACİYE	Erkek	1968
İRFAN ONUR	ÇAKIROĞLU	NECATİ	HACERE	Erkek	1970
SAADET	ÇAKIR	CELAL	FATMA	Kadın	1971
SEVİM	ÇAKIR	MUSTAFA	HAVVA	Kadın	1950
AYŞE	ÇAKIR	HASAN TAHSİN	SEVİM	Kadın	1968
AYFER	ÇAKIR	HASAN TAHSİN	SEVİM	Kadın	1970
NURSEL	ÇAKIR	YUSUF ZİYA	NACİYE	Kadın	1971
FAZİLET	ÇAKIR	AHMET	GÜLHANIM	Kadın	1948
NURAN	ÇAKIROĞLU	ÖMER LÜTFÜ	SEMAHAT	Kadın	1965
MELAHAT	ÇAKIR	CELAL	FATMA	Kadın	1972
HANİFE	ÇAKIR	ÖMER İSMET	NADİDE	Kadın	1968
HAMDİYE	ÇAKIR	ÖMER İSMET	NADİDE	Kadın	1972
SAARE	ÇAKIR	HASAN TAHSİN	SEVİM	Kadın	1971
AKİF	ÇAKIR	AHMET	FAZİLET	Erkek	1972
ATILLA	ÇAKIR	HASAN TAHSİN	SEVİM	Erkek	1972
AYNUR	ÇAKIROĞLU	ABDİ	MAKBULE	Kadın	1950
ARZU	ÇAKIR	AHMET	FAZİLET	Kadın	1974
BEHRAM	ÇAKIR	YUSUF ZİYA	NACİYE	Erkek	1974

MÜZEYYEN	ÇAKIR	AHMET	NEBAHAT	Kadın	1950
AHMET	ÇAKIR	HASAN TAHSİN	SEVİM	Erkek	1974
EMİN	ÇAKIROĞLU	İLHAN	AYNUR	Erkek	1975
ADALET	ÇAKIR	NAZIM	SAADET	Kadın	1954
HİCABE	ÇAKIR	YUNUS	LÜTFİYE	Kadın	1948
YASEMİN	ÇAKIR	MEHMET REŞAT	HİCABE	Kadın	1970
NERMİN	ÇAKIR	MEHMET REŞAT	HİCABE	Kadın	1972
YAŞAR	ÇAKIR	MEHMET REŞAT	HİCABE	Erkek	1975
SARE	ÇAKIR	MEHMET REŞAT	HİCABE	Kadın	1975
GÖKHAN	ÇAKIR	SAMİ	ADALET	Erkek	1976
YAŞİN	ÇAKIR	CELAL	FATMA	Erkek	1974
YASEMİN	ÇAKIROĞLU	İLHAN	AYNUR	Kadın	1977
HALİDE	ÇAKIR	DAVUT	MERYEM	Kadın	1974
ŞENAY	ÇAKIR	AHMET	FAZİLET	Kadın	1977
YAKUP	ÇAKIR	ÖMER İSMET	NADİDE	Erkek	1972
RAHMIYE	ÇAKIR	MEHMET	FATMA	Kadın	1966
HAMDİYE	ÇAKIR	FEHMİ	ALİME	Kadın	1965
AYŞE	ÇAKIR	OSMAN	NAZMIYE	Kadın	1968
AHMET RASİM	ÇAKIR	AVNİ	HAMDİYE	Erkek	1987
MÜMİNE	ÇAKIR	İLYAS	GÜNAY	Kadın	1968
ESRA	ÇAKIR	OSMAN	SARE	Kadın	1966
ZEYNEP	ÇAKIROĞLU	MAHMUT	MELİHAT	Kadın	1971
MÜZEYYEN	ÇAKIR	ALİ	KIYMET	Kadın	1967
ASİYE	ÇAKIR	FARUK	EMRİYE	Kadın	1967
ÖMÜR	ÇAKIR	MEHMET	NERİMAN	Kadın	1969
AYLA	ÇAKIR	İSMAİL	EMİNE	Kadın	1969
HANDAN	ÇAKIR	MUSTAFA	SEBAHAT	Kadın	1971
AYŞE	ÇAKIR	SALİH	SULTANE	Kadın	1963
RABİA	ÇAKIR	SUAT	MÜZEYYEN	Kadın	1978
İNCİ	ÇAKIR	YILMAZ	MESURE	Kadın	1974
AYŞEGÜL	ÇAKIROĞLU	NİYAZİ	ÜLKER	Kadın	1977
SELVİ	ÇAKIR	SÜLEYMAN	EMİNE	Kadın	1977
ÇİĞDEM	ÇAKIR	HALİT	NESİME	Kadın	1977
ASİYE	ÇAKIR	HİKMET	HADİCE	Kadın	1978
NİMET	ÇAKIR	BAHATTİN	FATMA	Kadın	1967
BİLGE	ÇAKIROĞLU	MURAT	HAVVA	Kadın	1975
İLKNUR	ÇAKIR	MUZAFFER	ELMAS	Kadın	1979

**ÇAKIROĞLU İSMAİL AĞA OĞLU, HASAN AĞA OĞLU,
YUSUF AĞA OĞLU HALİM AĞA VE KARDEŞLERİ SOYAĞACI
(SIRAAĞAÇ)(ÇALEK)**

ADI	SOYADI	BABA ADI	ANA ADI	CİNSİYET	DOĞUM YILI
HAMİT	ÇAKIR	FEYRUZ	FATMA	Erkek	1870
MUSTAFA		FEYRUZ	FATMA	Erkek	1872
HÜSEYİN		FEYRUZ	FATMA	Erkek	1886
SALİH		MUSTAFA	AYŞE	Erkek	1898
FATMA		HASAN	HAMİDE	Kadın	1844
GÜLİZAR		SÜLEYMAN	SALİHA	Kadın	1874
GÜLPERİ	ÇAKIR	İSMAİL	HAVVA	Kadın	1879
AYŞE		SALİH	HACULA	Kadın	1879
GÜLFEM		SALİH	HATİCE	Kadın	1874
ASİYE		MEHMET	HATİCE	Kadın	1883
HATİCE	ÇAKIR	MUSTAFA	AYŞE	Kadın	1900
HASAN	ÇAKIR	MUSTAFA	GÜLFEM	Erkek	1914
FATMA	ÇAKIR	HÜSEYİN	ASİYE	Kadın	1909
ALİ	ÇAKIR	HÜSEYİN	ASİYE	Erkek	1918
MUSTAFA	ÇAKIROĞLU	HASAN	FATMA	Erkek	1933
FATMA	ÇAKIR	HASAN	FATMA	Kadın	1926
ARİFE	ÇAKIR	HASAN	FATMA	Kadın	1934
HAFİZE	ÇAKIR	HASAN	FATMA	Kadın	1940
FİKRİYE	ÇAKIR	HASAN	FATMA	Kadın	1940
YETER	ÇAKIR	HASAN	FATMA	Kadın	1943
HİNDİYE	ÇAKIR	HAMİT	GÜLPERİ	Kadın	1916
HÜSEYİN	ÇAKIR	ALİ	HİNDİYE	Erkek	1939
RESUL	ÇAKIROĞLU	HASAN	FATMA	Erkek	1949
REMZİYE	ÇAKIROĞLU	AHMET	AYŞE	Kadın	1933
FATMA	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	REMZİYE	Kadın	1950
AHMET	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	REMZİYE	Erkek	1953
CEMİL	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	REMZİYE	Erkek	1958
KAMİL	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	REMZİYE	Erkek	1958

FAHRİ	ÇAKIR	ALİ	GÜLFİDAN	Erkek	1948
HALİL	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	REMZİYE	Erkek	1959
BAHRİYE	ÇAKIR	MEHMET	FATMA	Kadın	1932
ŞÜKRAN	ÇAKIR	ALİ	BAHRİYE	Kadın	1953
HASBİ	ÇAKIR	ALİ	BAHRİYE	Erkek	1954
NUTKI	ÇAKIR	ALİ	BAHRİYE	Erkek	1956
MEHMET	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	REMZİYE	Erkek	1963
HAMİYET	ÇAKIR	ALİ	BAHRİYE	Kadın	1965
MERYEM	ÇAKIR	HASAN	FATMA	Kadın	1938
ABDULHAMİT	ÇAKIR	HÜSEYİN	MERYEM	Erkek	1965
FERYÜZ	ÇAKIR	HÜSEYİN	MERYEM	Erkek	1964
ALİ FUAT	ÇAKIR	HÜSEYİN	MERYEM	Erkek	1969
MUKADDER	ÇAKIROĞLU	İLYAS	HEDİYE	Kadın	1953
ERCAN	ÇAKIROĞLU	RESUL	MUKADDER	Erkek	1968
ŞEHRİYE	ÇAKIR	RESUL	MUKADDER	Kadın	1972
SÜLEYMAN NACİ	ÇAKIR	HÜSEYİN	MERYEM	Erkek	1973
NİMET	ÇAKIROĞLU	CAFER	FİKRİYE	Kadın	1950
MARİFE	ÇAKIROĞLU	AHMET	NİMET	Kadın	1970
AYŞE	ÇAKIROĞLU	AHMET	NİMET	Kadın	1972
MEHMET	ÇAKIROĞLU	AHMET	NİMET	Erkek	1974
MUSTAFA	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	REMZİYE	Erkek	1975
ŞÜKRÜ	ÇAKIR	HÜSEYİN	MERYEM	Erkek	1975
HAFİZE	ÇAKIROĞLU	RESUL	MUKADDER	Kadın	1973
ESİN	ÇAKIR	RESUL	MUKADDER	Kadın	1976
MUKADDER	ÇAKIROĞLU	RESUL	MUKADDER	Kadın	1977
MUSTAFA	ÇAKIROĞLU	RESUL	MUKADDER	Erkek	1978
HÜSEYİN AVNİ	ÇAKIR	HÜSEYİN	MERYEM	Erkek	1976
SAADET	ÇAKIR	DURALİ	ALİME	Kadın	1958
NURİYE	ÇAKIR	SEFER	HATİCE	Kadın	1954
SELAMİ	ÇAKIR	HASBİ	SAADET	Erkek	1978
NECMİ	ÇAKIR	FAHRİ	NURİYE	Erkek	1975
ALİ KEMAL	ÇAKIR	FAHRİ	NURİYE	Erkek	1977
GÜLSEREN	ÇAKIR	FEHMİ	FATMA	Kadın	1961
YILMAZ	ÇAKIROĞLU	AHMET	NİMET	Erkek	1977
FATMA	ÇAKIROĞLU	YUSUF	GÜLÜZAR	Kadın	1963
AYŞE	ÇAKIR	AHMET	FATMA	Kadın	1965
ELİFE	ÇAKIROĞLU	HASAN TAHSİN	FATMA	Kadın	1962
GÜRSEL	ÇAKIROĞLU	REMZİ	FATMA	Kadın	1960

NİMET	ÇAKIROĞLU	REMZİ	FATMA	Kadın	1970
AYŞE	ÇAKIR	MUHAMMER	BEHİYE	Kadın	1971
ARZU	ÇAKIR	MUSTAFA	BALA	Kadın	1978
NİLGÜN	ÇAKIROĞLU	İSMET	GÜLSÜME	Kadın	1971
DİLEK	ÇAKIR	OSMAN	HATİCE	Kadın	1976
AYLA	ÇAKIROĞLU	HASAN ZEKİ	AYŞE	Kadın	1979
MEHTAP	ÇAKIR	VAHİT	GÜLHANIM	Kadın	1979
FATMA	ÇAKIR	DURSUN	PEMPE	Kadın	1973

ÇAKIROĞLU İSMAİL AĞA OĞLU, SÜLEYMAN AĞA OĞLU,
İSMAİL AĞA SOYAĞACI (SIRAAĞAÇ)(ÇALEK)

ADI	SOYADI	BABA ADI	ANA ADI	CİNSİYET	DOĞUM YILI
SÜLEYMAN	ÇAKIR	İSMAİL	HATİCE	Erkek	1869
MUHAMMET		İSMAİL	HATİCE	Erkek	1873
RÜSTEM		İSMAİL	HATİCE	Erkek	1876
HASAN		İSMAİL	HATİCE	Erkek	1879
ŞEVKİ		MUHAMMET	GÜLFİDAN	Erkek	1902
İSMAİL	ÇAKIR	SÜLEYMAN	ASİYE	Erkek	1903
MUSTAFA FAZİL	ÇAKIR	RÜSTEM	ZAİDE	Erkek	1903
HATİCE		ÖMER	HAVVA	Kadın	1834
ASİYE		MUSTAFA	FATMA	Kadın	1869
GÜLİZAR		MUSTAFA	HAVVA	Kadın	1869
GÜLFİDAN		HÜSEYİN	GÜLFEM	Kadın	1873
SAFİYE		HASAN	AKİLE	Kadın	1879
ZAİDE		HASAN	NAME	Kadın	1884
FATMA		BEHZAT	ŞENUKA	Kadın	1889
HACERE	ÇAKIR	SÜLEYMAN	ASİYE	Kadın	1890
MAKBULE	ÇAKIR	SÜLEYMAN	ASİYE	Kadın	1894
AZİZE	ÇAKIR	SÜLEYMAN	ASİYE	Kadın	1899
FATMA	ÇAKIR	RÜSTEM	SAFİYE	Kadın	1902
ALİ	ÇAKIR	HASAN	HAVVA	Erkek	1910
ŞÜKRİYE	ÇAKIROĞLU	HASAN	FATMA	Kadın	1909
HASBİ		HASAN	FATMA	Erkek	1912
ŞÜKRÜ		HASAN	FATMA	Erkek	1906
FEHMİ	ÇAKIR	HASAN	FATMA	Erkek	1914
SAFİYE	ÇAKIR	MEHMET	FATMA	Kadın	1891
FATMA	ÇAKIR	SÜLEYMAN	SAFİYE	Kadın	1917
VESİLE	ÇAKIR	SÜLEYMAN	SAFİYE	Kadın	1907
HIZIR	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	SAFİYE	Erkek	1925
SEYYARE	ÇAKIR	MUHAMMET	GÜLİZAR	Kadın	1914

MUSTAFA	ÇAKIROĞLU	MUHAMMET	GÜLİZAR	Erkek	1922
BAHRİYE	ÇAKIR	RÜSTEM	ZAİDE	Kadın	1912
SÜLEYMAN	ÇAKIR	İSMAİL	FİKRİYE	Erkek	1927
NECMİ	ÇAKIR	İSMAİL	FİKRİYE	Erkek	1928
RUSTEM	ÇAKIR	MUSTAFA FAZIL	SURİYE	Erkek	1926
HAMDİYE	ÇAKIR	SÜLEYMAN	SAFİYE	Kadın	1932
MEHMET	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞÜKRİYE	Erkek	1934
MEHMET	ÇAKIR	ŞEVKİ	RUKİYE	Erkek	1906
HAVVA	ÇAKIR	ŞEVKİ	RUKİYE	Kadın	1930
REMZİYE	ÇAKIR	MUSTAFA FAZIL	SURİYE	Kadın	1928
RÜŞTÜ	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA FAZIL	HÜSNİYE	Erkek	1930
MUHİTTİN	ÇAKIR	İSMAİL	EMİNE	Erkek	1931
ALİME	ÇAKIR	İSMAİL	FİKRİYE	Kadın	1922
MAKBULE	ÇAKIR	İSMAİL	FİKRİYE	Kadın	1924
İLYAS	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	SAFİYE	Erkek	1920
SELİME	ÇAKIR	ŞEVKİ	RUKİYE	Kadın	1936
NADİDE	ÇAKIR	MUSTAFA FAZIL	SURİYE	Kadın	1941
HÜSNİYE	ÇAKIR	MEHMET	SAKİNE	Kadın	1912
HATİCE	ÇAKIR	MEHMET	HANİME	Kadın	1921
ÖMER	ÇAKIR	SÜLEYMAN	SAFİYE	Erkek	1929
HAMDİYE	ÇAKIR	SÜLEYMAN	SAFİYE	Kadın	1941
HÜSEYİN	ÇAKIR	SÜLEYMAN	SAFİYE	Erkek	1937
DURGUT	ÇAKIR	HIZIR	HATİCE	Erkek	1944
HEDİYE	ÇAKIR	HIZIR	HATİCE	Kadın	1944
AYMELEK	ÇAKIR	FAZLI	SAADET	Kadın	1945
AYTEN	ÇAKIR	FAZLI	SAADET	Kadın	1945
SURİYE	ÇAKIR	MEHMET	AYŞE	Kadın	1902
MEVLUDE	ÇAKIR	HASAN	HATİCE	Kadın	1931
İHSAN	ÇAKIR	RUSTEM	MEVLUDE	Erkek	1947
RAMİSE	ÇAKIR	MEHMET ALİ	MEVLUDE	Kadın	1924
SELVİYE	ÇAKIR	SÜLEYMAN	RAMİSE	Kadın	1943
NEBAHAT	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞÜKRİYE	Kadın	1938
HASAN	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞÜKRİYE	Erkek	1943
HESBİ	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞÜKRİYE	Erkek	1946
FEHMİ	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞÜKRİYE	Erkek	1948
RUKİYE	ÇAKIR	MUSTAFA	İSMİHAN	Kadın	1898

HATİCE	ÇAKIR	ŞEVKET	AYŞE	Kadın	1923
SÜLEYMAN	ÇAKIR	İLYAS	HATİCE	Erkek	1946
RÜSTEM	ÇAKIR	İLYAS	HATİCE	Erkek	1947
MEHMET	ÇAKIR	İLYAS	HATİCE	Erkek	1950
BAHRİYE	ÇAKIR	MUSTAFA FAZIL	SEMAHAT	Kadın	1950
BAHAETTİN	ÇAKIR	HIZIR	HATİCE	Erkek	1948
EMİNE	ÇAKIR	HAYDAR	İPEK	Kadın	1932
RUKİYE	ÇAKIR	MUHİTTİN	EMİNE	Kadın	1950
AYNUR	ÇAKIR	RUSTEM	MEVLUDE	Kadın	1950
SADETTİN	ÇAKIR	RUSTEM	MEVLUDE	Erkek	1949
HIZIR	ÇAKIR	HIZIR	HATİCE	Erkek	1953
VASVİYE	ÇAKIROĞLU	ALİ	ASİYE	Kadın	1930
AYSER	ÇAKIROĞLU	RÜŞTÜ	VASVİYE	Kadın	1950
SECİM	ÇAKIR	MUHİTTİN	EMİNE	Kadın	1954
BAHRİYE	ÇAKIR	İLYAS	HATİCE	Kadın	1954
ŞÜKRİYE	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞÜKRİYE	Kadın	1955
LAYİKE	ÇAKIR	ÖMER	SELİME	Kadın	1955
ÜMMÜHAN	ÇAKIR	ÖMER	SELİME	Kadın	1955
ALİ	ÇAKIR	HIZIR	HATİCE	Erkek	1956
SÜLEYMAN	ÇAKIR	SÜLEYMAN	RAMİSE	Erkek	1953
İSMAİL	ÇAKIR	SÜLEYMAN	RAMİSE	Erkek	1954
İZZET	ÇAKIR	MUHİTTİN	EMİNE	Erkek	1956
FATMA	ÇAKIR	ŞEVKİ	NURİYE	Kadın	1955
HANİFE	ÇAKIR	ŞEVKİ	NURİYE	Kadın	1956
SUZAN	ÇAKIROĞLU	MEHMET	ELMAS	Kadın	1933
ÖNER	ÇAKIROĞLU	MEHMET	SUZAN	Erkek	1956
AHMET	ÇAKIR	ŞEVKİ	NURİYE	Erkek	1958
HACERE	ÇAKIR	SÜLEYMAN	RAMİSE	Kadın	1959
ŞERAFETTİN	ÇAKIR	HÜSEYİN	HAYRİYE	Erkek	1959
RESUL	ÇAKIR	RUSTEM	EMİNE	Erkek	1955
SEVİM	ÇAKIR	ÖMER	SELİME	Kadın	1959
SURİYE	ÇAKIR	MUSTAFA FAZIL	SURİYE	Kadın	1935
ASİYE	ÇAKIR	MUHİTTİN	EMİNE	Kadın	1961
FİKRİYE	ÇAKIR	NECMİ	SURİYE	Kadın	1961
SEVİM	ÇAKIR	ÖMER	SELİME	Kadın	1960
HAVVA	ÇAKIR	DURSUN	HATİCE	Kadın	1894
NEŞE	ÇAKIR	MUHİTTİN	EMİNE	Kadın	1962

EMİNE	ÇAKIR	İZZET	ZELİHA	Kadın	1903
HAYRİYE	ÇAKIR	MEHMET	ZELİHA	Kadın	1925
SEDAT	ÇAKIR	HÜSEYİN	AZİZE	Erkek	1946
AZİZ	ÇAKIR	HÜSEYİN	AZİZE	Erkek	1948
AZİZE	ÇAKIR	HÜSEYİN	HAYRİYE	Kadın	1950
HÜSEYİN	ÇAKIR	HÜSEYİN	HAYRİYE	Erkek	1955
SELAHİTTİN	ÇAKIR	HÜSEYİN	HAYRİYE	Erkek	1956
SEMAHAT	ÇAKIR	HABİP	NAZMİYE	Kadın	1933
FAZLI	ÇAKIR	MUSTAFA FAZIL	SEMAHAT	Erkek	1954
ZAHİDE	ÇAKIR	MUSTAFA FAZIL	SEMAHAT	Kadın	1956
MUALLA	ÇAKIR	SÜLEYMAN	SAADET	Kadın	1956
SAFİYE	ÇAKIR	HIZIR	HATİCE	Kadın	1959
FATMA SEÇİM	TONN	MUHİTTİN	EMİNE	Kadın	1953
MAKBULE	ÇAKIR	SÜLEYMAN	RAMİSE	Kadın	1956
SELİM	ÇAKIR	ÖMER	SELİME	Erkek	1956
YENER	ÇAKIROĞLU	MEHMET	SUZAN	Erkek	1958
SAADET	ÇAKIROĞLU	RÜŞTÜ	VASVİYE	Kadın	1953
AVNİ	ÇAKIR	RÜŞTÜ	VASVİYE	Erkek	1955
YÜKSEL	ÇAKIROĞLU	MEHMET	SUZAN	Erkek	1960
GÜLÜZAR	ÇAKIROĞLU	MEHMET	SUZAN	Kadın	1964
GÜNER	ÇAKIROĞLU	MEHMET	SUZAN	Kadın	1957
YAŞAR	ÇAKIR	NECMİ	SURİYE	Erkek	1962
İHSAN	ÇAKIR	SÜLEYMAN	SAADET	Erkek	1965
ADNAN ZORLU	ÇAKIR	SÜLEYMAN	RAMİSE	Erkek	1965
ÖMER	ÇAKIR	ÖMER	SELİME	Erkek	1964
FATMA	ÇAKIR	ÖMER	SELİME	Kadın	1965
MEHMET	ÇAKIR	ŞEVKİ	NURİYE	Erkek	1959
MUSTAFA	ÇAKIR	ŞEVKİ	NURİYE	Erkek	1962
AYŞE	ÇAKIR	ŞEVKİ	NURİYE	Kadın	1963
NECATİ	ÇAKIR	HÜSEYİN	HAYRİYE	Erkek	1961
FATMA	ÇAKIROĞLU	MEHMET CE-MAL	ELMAS	Kadın	1943
SUZAN	ÇAKIROĞLU	MEHMET	SUZAN	Kadın	1966
MUSTAFA	ÇAKIROĞLU	HASAN	FATMA	Erkek	1966
SEYYARE	ÇAKIROĞLU	HASAN	FATMA	Kadın	1966
NİĞMET	ÇAKIR	NECMİ	SURİYE	Kadın	1966
PERİHAN	ÇAKIR	ÖMER	SELİME	Kadın	1967
REŞAT	ÇAKIROĞLU	RÜŞTÜ	VASVİYE	Erkek	1961

ERSİN	ÇAKIROĞLU	MEHMET	SUZAN	Erkek	1968
HÜLYA	ÇAKIR	NECMİ	SURİYE	Kadın	1968
AYFER	ÇAKIROĞLU	RÜŞTÜ	VASVİYE	Kadın	1968
KENAN	ÇAKIR	RUSTEM	MEVLUDE	Erkek	1965
KEMAL	ÇAKIR	RUSTEM	MEVLUDE	Erkek	1966
AYŞEN	ÇAKIR	RUSTEM	MEVLUDE	Kadın	1969
VEDAT ALİ	ÇAKIR	SEDAT	AYNUR	Erkek	1967
MÜKERREM	ÇAKIR	MUSTAFA FAZIL	SEMAHAT	Kadın	1966
HÜLYA	ÇAKIR	NECMİ	SURİYE	Kadın	1969
SONER	ÇAKIR	NECMİ	SURİYE	Erkek	1971
YASEMİN	ÇAKIR	SEDAT	AYNUR	Kadın	1971
SELMA	ÇAKIR	ÖMER	SELİME	Kadın	1971
EMİNE	ÇAKIROĞLU	TEYFİK	NAME	Kadın	1944
HATİCE NERMİN	ÇAKIR	HALİM	HAVVA	Kadın	1951
BUĞRA	ÇAKIR	DURGUT	HATİCE NERMİN	Erkek	1971
NEJLA	ÇAKIR	İLYAS	ELMAS	Kadın	1949
ENGİN	ÇAKIROĞLU	HESBİ	NEJLA	Erkek	1971
VİLDAN	ÇAKIR	MUSTAFA FAZIL	SEMAHAT	Kadın	1960
TAYLAN	ÇAKIR	NECMİ	SURİYE	Erkek	1972
OSMAN	ÇAKIR	SEDAT	AYNUR	Erkek	1972
FATMA	ÇAKIR	ŞEVKİ	VESİLE	Kadın	1972
SAVAŞ	ÇAKIR	SADETTİN	FATMA	Erkek	1972
EMİNE	ÇAKIR	HIZIR	EMİNE	Kadın	1973
ARZU	ÇAKIROĞLU	HASAN	FATMA	Kadın	1970
FİLİZ	ÇAKIROĞLU	HASAN	FATMA	Kadın	1973
GÜLLÜHAN	ÇAKIR	ÖMER	SELİME	Kadın	1974
TURKAY	ÇAKIR	DURGUT	HATİCE NERMİN	Erkek	1972
BERRİN	ÇAKIR	MUSTAFA FAZIL	SEMAHAT	Kadın	1963
ZEYNEP	ÇAKIR	SEDAT	AYNUR	Kadın	1974
SERPİL	ÇAKIROĞLU	HASAN	FATMA	Kadın	1974
HATİCE	ÇAKIR	DURGUT	HATİCE NERMİN	Kadın	1974
ŞÜKRÜ	ÇAKIROĞLU	MEHMET	SUZAN	Erkek	1975
NEDİME	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	MÜNEVVER	Kadın	1952
ABDULLAH	ÇAKIROĞLU	FEHMİ	NEDİME	Erkek	1975
BARIŞ	ÇAKIR	SADETTİN	FATMA	Erkek	1975

FİKRİYE	ÇAKIR	HASANAĞA	NAME	Kadın	1900
SÜLEYMAN	ÇAKIR	SEDAT	AYNUR	Erkek	1975
İHSAN	ÇAKIROĞLU	HIZIR	EMİNE	Erkek	1976
FATMA	ÇAKIR	ŞÜKRÜ	ASİYE	Kadın	1956
FATMA	ÇAKIR	BAHAETTİN	FATMA	Kadın	1974
ATILLA	ÇAKIR	HESBİ	NEJLA	Erkek	1973
HACER	ÇAKIR	HALİM	SANİYE	Kadın	1960
TUNA	ÇAKIR	SÜLEYMAN	HACER	Erkek	1977
TUNCAY	ÇAKIR	DURGUT	HATİCE NERMİN	Erkek	1977
HADİCE	ÇAKIR	SADETTİN	FATMA	Kadın	1977
FATMA	ÇAKIR	REMZİ	HANIME	Kadın	1953
MURAT	ÇAKIR	AZİZ	FATMA	Erkek	1977
HATİCE	ÇAKIR	İBRAHİM	HATİCE	Kadın	1960
AYDIN	ÇAKIROĞLU	FEHMİ	NEDİME	Erkek	1976
FİKRİYE	ÇAKIR	SÜLEYMAN	HACER	Kadın	1978
AYSEL	ÇAKIR	YAKUP	HASİBE	Kadın	1958
HÜSEYİN AVNİ	ÇAKIR	FAZLI	AYSEL	Erkek	1978
ASUMAN	ÇAKIR	RUSTEM	MEVLUDE	Kadın	1971
ŞENAY	ÇAKIR	RUSTEM	MEVLUDE	Kadın	1972
ÖMER	ÇAKIR	SÜLEYMAN	HACER	Erkek	1979
KADRİYE	ÇAKIR	FAZLI	AYSEL	Kadın	1979
SIRMA	ÇAKIR	OSMAN	AYŞE	Kadın	1959
KORAY	ÇAKIR	HÜSEYİN	SIRMA	Erkek	1979
MURAT ÜMİT	ÇAKIROĞLU	HASAN	FATMA	Erkek	1979
SAİDE	ÇAKIR	İSMAİL	NACİYE	Kadın	1965
CEMİL	ÇAKIR	HESBİ	NEJLA	Erkek	1976
KADRİYE	ÇATAL ÇAKIR	YUSUF	REMZİYE	Kadın	1959
HAVVA	ÇAKIR	MEHMET	EMİNE	Kadın	1965
NURİYE	ÇAKIR	TALİP	HATİCE	Kadın	1927
HAVVA	ÇAKIR	AHMET	PEMBE	Kadın	1959
CÜNEYT	ÇAKIR	BAHAETTİN	FATMA	Erkek	1977
ATILLA	ÇAKIR	BAHAETTİN	FATMA	Erkek	1978
ELMAS	ÇAKIROĞLU	AHMET	FATMA	Kadın	1963
TÜLAY	ÇAKIROĞLU	CENGİZ	FATMA	Kadın	1969
MİYASE	ÇAKIR	HALİL	HAYRİYE	Kadın	1965
RAHİME	ÇAKIR	KAZIM	UMMİHAN	Kadın	1967
ADEM	ÇAKIR	AVNİ	KADRİYE	Erkek	1979
SEMİHA	ÇAKIROĞLU	NUSRET	FETHİYE	Kadın	1966

NİLÜFER	ÇAKIR	HARUN	SABİRE	Kadın	1963
ZEYNEP	ÇAKIR	RIZA	EMİNE	Kadın	1969
ARZU	ÇAKIROĞLU	KEMAL	MEMURİYE	Kadın	1962
HANİFE	ÇAKIR	HASBİ	ASİYE	Kadın	1974
EMİNE	ÇAKIR	ZEKERİYA	FATMA	Kadın	1973
MUHSİNE	ÇAKIR	HALİL	HAYRİYE	Kadın	1969
HÜLYA	ÇAKIROĞLU	ALAATTİN	ZÜLFİYE	Kadın	1971
RAHMİYE	ÇAKIR	MAHMUT	MİHMAN	Kadın	1971
EMİNE	ÇAKIR	İSMAİL	FATMA	Kadın	1974
HURİYE	ÇAKIR	MAHMUT	FATMA	Kadın	1974
ÖZGÜL	ÇAKIROĞLU	YUNUS	HALİSE	Kadın	1976
NAFİYE	ÇAKIR	İDRİS	BAHRİYE	Kadın	1970
REYHAN	ÇAKIR	YILMAZ	SEVİM	Kadın	1977
PERİHAN	ÇAKIR	MEHMET	HASKIZ	Kadın	1969
ZEYNEP	ÇAKIROĞLU	NEBİ	ZEMİNE	Kadın	1978
NİĞMET	ÇAKIR	SEBAHATTİN	AYTEN	Kadın	1973
AYLA	ÇAKIR	HASAN	FATMA	Kadın	1978
NEBAHAT	ÇAKIROĞLU	RECEP	HATUN	Kadın	1979

**ÇAKIROĞLU İSMAİL AĞA OĞLU,
SÜLEYMAN AĞA SOYAĞACI (SIRAAĞAÇ)(ÇALEK)**

ADI	SOYADI	BABA ADI	ANA ADI	CİNSİYET	DOĞUM YILI
İZZET		SÜLEYMAN	FATULA	Erkek	1873
RIZVAN	ÇAKIR	SÜLEYMAN	FATULA	Erkek	1880
AHMET	ÇAKIR	İZZET	HAMİDE	Erkek	1898
FATULA		ALİ	HAVVA	Kadın	1844
HAMİDE		DURALİ	AKİLE	Kadın	1864
ASİYE	ÇAKIR	İBRAHİM	TAİFE	Kadın	1879
FAME	ÇAKIR	İZZET	FATMA	Kadın	1894
ABDULLAH	ÇAKIROĞLU	RIZVAN	ASİYE	Erkek	1918
YAKUP	ÇAKIR	İZZET	FATMA	Erkek	1916
AYŞE	ÇAKIR	RIZVAN	ASİYE	Kadın	1910
İZZET	ÇAKIROĞLU	RIZVAN	ASİYE	Erkek	1928
HIZIR	ÇAKIROĞLU	RIZVAN	ASİYE	Erkek	1927
FATMA	ÇAKIR	RIZVAN	ASİYE	Kadın	1925
FATMA	ÇAKIR	SÜLEYMAN	HAVA	Kadın	1882
ZEKİYE	ÇAKIR	RIZVAN	FATMA	Kadın	1926
ALİ	ÇAKIR	RIZVAN	FATMA	Erkek	1913
ŞEVKİ	ÇAKIROĞLU	AHMET	GÜLHATUN	Erkek	1926
RÜSTEM	ÇAKIROĞLU	AHMET	GÜLHATUN	Erkek	1928
BEHRAM	ÇAKIROĞLU	AHMET	GÜLHATUN	Erkek	1934
YUSUF	ÇAKIR	YAKUP	ŞEVKİYE	Erkek	1934
SÜLEYMAN	ÇAKIR	İZZET	GÜLBAHAR	Erkek	1916
MEMİŞ	ÇAKIR	YAKUP	ŞEVKİYE	Erkek	1937
GÜLHATUN	ÇAKIR	TAHİR	FATMA	Kadın	1896
ALİ İHSAN	ÇAKIROĞLU	AHMET	GÜLHATUN	Erkek	1938
FATMA	ÇAKIR	AHMET	GÜLHATUN	Kadın	1938
HASBİ	ÇAKIR	YAKUP	ŞEVKİYE	Erkek	1939
ŞEVKİYE	ÇAKIR	ABDULLAH	AYŞE	Kadın	1914
RESUL	ÇAKIR	YAKUP	ŞEVKİYE	Erkek	1941

HIZIR	ÇAKIR	YAKUP	ŞEVKİYE	Erkek	1941
AYŞE	ÇAKIR	YAKUP	ŞEVKİYE	Kadın	1946
ASİYE	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	RABİA ARİFE	Kadın	1914
HASAN	ÇAKIROĞLU	ABDULLAH	ASİYE	Erkek	1943
RÜSTEM	ÇAKIR	ABDULLAH	ASİYE	Erkek	1945
SEVİM	ÇAKIR	ABDULLAH	ASİYE	Kadın	1946
ÖMER	ÇAKIROĞLU	ABDULLAH	ASİYE	Erkek	1948
FATMA	ÇAKIROĞLU	ABDULLAH	ASİYE	Kadın	1948
FİDAN	ÇAKIR	MUSTAFA	ASİYE	Kadın	1909
YALÇIN	ÇAKIR	SÜLEYMAN	FİDAN	Erkek	1941
NERMİN	ÇAKIR	SÜLEYMAN	FİDAN	Kadın	1947
MEHMET	ÇAKIR	SÜLEYMAN	FİDAN	Erkek	1948
NACİYE	ÇAKIR	YAKUP	ŞEVKİYE	Kadın	1952
İZZETTİN	ÇAKIR	YAKUP	ŞEVKİYE	Erkek	1951
NEBİYE	ÇAKIROĞLU	MUHAMMET	NAZİRE	Kadın	1929
NİMET	ÇAKIROĞLU	HIZIR	NEBİYE	Kadın	1949
SANİYE	ÇAKIROĞLU	MUHAMMET	NAZİRE	Kadın	1923
HANİFE	ÇAKIROĞLU	İZZET	SANİYE	Kadın	1949
ALİ	ÇAKIROĞLU	ABDULLAH	ASİYE	Erkek	1954
MUSTAFA NURİ	ÇAKIROĞLU	HIZIR	NEBİYE	Erkek	1958
HÜSEYİN	ÇAKIROĞLU	İZZET	SANİYE	Erkek	1951
SÜLEYMAN	ÇAKIROĞLU	İZZET	SANİYE	Erkek	1954
AYŞE	ÇAKIROĞLU	İZZET	SANİYE	Kadın	1958
FATMA	ÇAKIROĞLU	HIZIR	NEBİYE	Kadın	1953
NEDİME	ÇAKIROĞLU	HIZIR	NEBİYE	Kadın	1955
HIZIR	ÇAKIR	YAKUP	ŞEVKİYE	Erkek	1944
FATMA	ÇAKIR	YAKUP	ŞEVKİYE	Kadın	1961
ZEKİYE	ÇAKIROĞLU	İZZET	SANİYE	Kadın	1962
İKRAM	ÇAKIR	YAKUP	ŞEVKİYE	Erkek	1956
BAHTİYAR	ÇAKIROĞLU	HALİL İBRAHİM	NAİME	Kadın	1935
EMMAGORT-RUD	ÇAKIR	YOHANN FİREDRİCH	ANNA ELİSABEHT	Kadın	1920
MEHMET KAMİL	ÇAKIROĞLU	HIZIR	NEBİYE	Erkek	1963
FERDA	ÇAKIROĞLU	HASAN	BAHTİYAR	Kadın	1964
ASİYE	ÇAKIROĞLU	İZZET	SANİYE	Kadın	1964
ERDAL	ÇAKIROĞLU	HASAN	BAHTİYAR	Erkek	1966
AYŞE	ÇAKIR	RECEP	FATMA	Kadın	1950
HAKAN	ÇAKIROĞLU	HASAN	BAHTİYAR	Erkek	1970

HAVVA	ÇAKIR	ALİ	SULTAN	Kadın	1949
ALİ	ÇAKIR	HIZIR	HAVVA	Erkek	1973
YAKUP	ÇAKIR	HIZIR	HAVVA	Erkek	1973
MUHTEREM	ÇAKIROĞLU	MUHİTTİN	ASİYE	Kadın	1954
NUSRET	ÇAKIR	HASBİ	AYŞE	Erkek	1975
AYDIN	ÇAKIR	HIZIR	HAVVA	Erkek	1975
YAŞAR	ÇAKIR	İZZETTİN	GÜL	Erkek	1974
MÜJGAN	ÇAKIR	AHMET	MELAHAT	Kadın	1955
YASİN	ÇAKIR	İZZETTİN	GÜL	Erkek	1977
GÜL	ÇAKIR	ZÜLKİF	FATMA	Kadın	1955
RİZVAN	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	MUHTEREM	Erkek	1975
ALİ İHSAN	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	MUHTEREM	Erkek	1977
İRFAN	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	MUHTEREM	Erkek	1978
NURSEL	ÇAKIR	HASBİ	AYŞE	Kadın	1978
AYHAN	ÇAKIR	MEMİŞ	MÜJGAN	Erkek	1977
YASEMİN	ÇAKIR	İZZETTİN	GÜL	Kadın	1979
ADİGE	ÇAKIROĞLU	AHMET	MEVLÜDE	Kadın	1950
YÜKSEL	ÇAKIROĞLU	ÖMER	ADİGE	Kadın	1973
ÜMMİHAN	ÇAKIR	HIZIR	HAVVA	Kadın	1979
EMİNE	ÇAKIROĞLU	ÖMER	ADİGE	Kadın	1978
AHMET	ÇAKIROĞLU	ÖMER	ADİGE	Erkek	1979
KEZİBAN	ÇAKIROĞLU	TAHSİN	NAZMİYE	Kadın	1953
GÜLİZAR	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	KEZİBAN	Kadın	1978
AHMET	ÇAKIROĞLU	ABDULLAH	ASİYE	Erkek	1951
SELMA	ÇAKIR	RESUL	HARBİYE	Kadın	1973
AYŞE GÜL	ÇAKIR	BEHRAM	MELAHAT	Kadın	1960
GÖNÜL	ÇAKIR	ALİ	AYŞE	Kadın	1975
MERYEM	ÇAKIR	NURETTİN	FATMA	Kadın	1975

**ÇAKIROĞLU İSMAİL AĞA OĞLU,
SÜLEYMAN AĞA SOYAĞACI (SIRAAĞAÇ)(ÇALEK)**

ADI	SOYADI	BABA ADI	ANA ADI	CİNSİYET	DOĞUM YILI
MEMİŞ	ÇAKIR	YEMEN	FATMA	Erkek	1869
İSMAİL	ÇAKIR	MEMİŞ	GÜLBAHAR	Erkek	1900
MUSTAFA	ÇAKIR	MEMİŞ	GÜLBAHAR	Erkek	1902
GÜLBAHAR	ÇAKIR	BADDAL	GÜLİZAR	Kadın	1870
MEVLÜDE	ÇAKIR	MEMİŞ	GÜLBAHAR	Kadın	1889
İLYAS	ÇAKIR	MEMİŞ	GÜLBAHAR	Erkek	1907
HIZIR	ÇAKIR	MEMİŞ	GÜLBAHAR	Erkek	1920
ELMAS	ÇAKIR	ABDULLAH	HAMİDE	Kadın	1902
NAZIM	ÇAKIR	İSMAİL	ELMAS	Erkek	1928
SALİH ZEKİ	ÇAKIR	İSMAİL	ELMAS	Erkek	1927
MEHMET	ÇAKIR	İSMAİL	ELMAS	Erkek	1929
SAMİ	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	ELMAS	Erkek	1934
HANİFE	ÇAKIR	İSMAİL	ELMAS	Kadın	1933
SÜLBİYE	ÇAKIR	İSMAİL	ELMAS	Kadın	1930
NECATİ	ÇAKIR	MUSTAFA	ŞÜKRİYE	Erkek	1934
ZİNNET	ÇAKIR	YAKUP	EMİNE	Kadın	1917
MUKERREM	ÇAKIR	İSMAİL	ELMAS	Kadın	1937
FAHRİ	ÇAKIR	İSMAİL	ELMAS	Erkek	1942
HASAN	ÇAKIR	MUSTAFA	ŞÜKRİYE	Erkek	1939
MEMİŞ	ÇAKIR	MUSTAFA	ŞÜKRİYE	Erkek	1940
ÖMER	ÇAKIR	MUSTAFA	ŞÜKRİYE	Erkek	1943
ALİ	ÇAKIR	MUSTAFA	ŞÜKRİYE	Erkek	1936
ŞAHZENE	ÇAKIR	YAKUP	EMİNE	Kadın	1916
MÜŞEREF	ÇAKIR	İLYAS	ŞAHZENE	Kadın	1937
AZİZ	ÇAKIR	İLYAS	ŞAHZENE	Erkek	1937
YAKUP	ÇAKIR	İLYAS	ŞAHZENE	Erkek	1940
ZİNNET	ÇAKIR	İLYAS	ŞAHZENE	Kadın	1942
LÜTFİYE	ÇAKIR	ALİ	HATİCE	Kadın	1917

MEZİYYET	ÇAKIR	HIZIR	LÜTFİYE	Kadın	1947
GÜNER	ÇAKIROĞLU	İLYAS	ŞAHZENE	Erkek	1949
SABRİ	ÇAKIR	HIZIR	LÜTFİYE	Erkek	1951
NACİYE	ÇAKIR	HIZIR	LÜTFİYE	Kadın	1950
SAADET	ÇAKIR	MEHMET EMİN	HACER	Kadın	1933
HEDİYE	ÇAKIR	DURSUN	ZEYNE	Kadın	1926
HİDAYET	ÇAKIR	NAZIM	SAADET	Erkek	1953
SEVGİN	ÇAKIR	SALİH ZEKİ	HEDİYE	Kadın	1953
ADALET	ÇAKIR	NAZIM	SAADET	Kadın	1954
ŞÜKRİYE	ÇAKIR	HASAN	AYŞE	Kadın	1914
FATMA	ÇAKIR	SALİH ZEKİ	HEDİYE	Kadın	1955
HİKMET	ÇAKIR	NAZIM	SAADET	Erkek	1956
İSMAİL	ÇAKIR	SALİH ZEKİ	HEDİYE	Erkek	1958
MEMİŞ	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞÜKRİYE	Erkek	1946
ALİ	ÇAKIR	MUSTAFA	ŞÜKRİYE	Erkek	1950
ÖMER	ÇAKIR	MUSTAFA	ŞÜKRİYE	Erkek	1949
ELMAS	ÇAKIR	SALİH ZEKİ	HEDİYE	Kadın	1959
HABİP	ÇAKIR	HIZIR	LÜTFİYE	Erkek	1953
GÜNAY	ÇAKIR	HIZIR	LÜTFİYE	Kadın	1959
ŞEVKET	ÇAKIR	İLYAS	ŞAHZENE	Erkek	1955
NEDİME	ÇAKIROĞLU	NAZIM	FATMA	Kadın	1941
ŞENGÜL	ÇAKIR	SAMİ	NEDİME	Kadın	1960
MUAMMER	ÇAKIR	SAMİ	NEDİME	Erkek	1961
ERKAN	ÇAKIR	SAMİ	NEDİME	Erkek	1962
AYŞE	ÇAKIR	MEHMET ŞÜKRÜ	MERYEM	Kadın	1946
ELMAS	ÇAKIR	NAZIM	SAADET	Kadın	1963
AZİZ	ÇAKIR	SAMİ	NEDİME	Erkek	1963
EMİNE	ÇAKIR	MEHMET ŞÜKRÜ	MERYEM	Kadın	1944
CEVAT	ÇAKIR	SAMİ	NEDİME	Erkek	1965
NAFİYE	ÇAKIR	AHMET	MERYEM	Kadın	1941
NAZIM	ÇAKIR	FAHRİ	NAFİYE	Erkek	1960
ERSOY	ÇAKIR	FAHRİ	NAFİYE	Erkek	1962
NURETTİN	ÇAKIR	FAHRİ	NAFİYE	Erkek	1964
İSLAM	ÇAKIR	SALİH ZEKİ	HEDİYE	Erkek	1967
GÖNÜL	ÇAKIR	FAHRİ	NAFİYE	Kadın	1965
AYŞE	ÇAKIR	FAHRİ	NAFİYE	Kadın	1967
NECMETTİN	ÇAKIR	FAHRİ	NAFİYE	Erkek	1969

UMMİHAN	ÇAKIR	RASIM	GÜLİŞAN	Kadın	1937
MEHMET	ÇAKIR	NECATİ	UMMİHAN	Erkek	1962
AHMET	ÇAKIR	NECATİ	UMMİHAN	Erkek	1964
AYŞE	ÇAKIR	NECATİ	UMMİHAN	Kadın	1966
AZİZE	ÇAKIR	ABDULLAH	EMİNE	Kadın	1947
AHMET	ÇAKIR	HASAN	AZİZE	Erkek	1965
SALİM	ÇAKIR	HASAN	AZİZE	Erkek	1966
MUSTAFA	ÇAKIR	HASAN	AZİZE	Erkek	1969
REYHAN	ÇAKIR	MUSTAFA	ŞÜKRİYE	Kadın	1950
AYŞE	ÇAKIR	MUSTAFA	ŞÜKRİYE	Kadın	1952
ALİ	ÇAKIR	SAMİ	NEDİME	Erkek	1970
REYHAN	ÇAKIR	NAZIM	SAADET	Kadın	1970
METİN	ÇAKIROĞLU	AZİZ	EMİNE	Erkek	1964
HATİCE	ÇAKIROĞLU	HARUN	REFİGÜL	Kadın	1952
AYSER	ÇAKIR	RÜŞTÜ	VASFİYE	Kadın	1950
FATMA	ÇAKIR	MAHMUT	YASİME	Kadın	1948
GÜLSEREN	ÇAKIR	FAHRİ	NAFİYE	Kadın	1971
TANER	ÇAKIR	HASAN	AZİZE	Erkek	1971
MUHAMMET SEDAT	ÇAKIROĞLU	MEMİŞ	HATİCE	Erkek	1970
MEHTAP	ÇAKIR	AZİZ	AYSER	Kadın	1971
YEMEN	ÇAKIR	HASAN	AZİZE	Erkek	1972
HAKAN	ÇAKIR	YAKUP	AYŞE	Erkek	1969
İBRAHİM	ÇAKIR	FAHRİ	NAFİYE	Erkek	1973
AZİZ	ÇAKIR	FAHRİ	NAFİYE	Erkek	1974
HACER	ÇAKIR	SABRİ	FATMA	Kadın	1969
EMİNE	ÇAKIR	SABRİ	FATMA	Kadın	1970
MEMNUNE	ÇAKIR	SABRİ	FATMA	Kadın	1971
SERPİL	ÇAKIR	SABRİ	FATMA	Kadın	1974
DİLEK	ÇAKIR	ÖMER	ŞEHRİYE	Kadın	1973
İLKAN	ÇAKIR	ÖMER	ŞEHRİYE	Erkek	1975
İLYAS	ÇAKIR	YAKUP	AYŞE	Erkek	1968
ERKAN	ÇAKIR	AZİZ	AYSER	Erkek	1974
AYTEN	ÇAKIR	ALİ RIZA	MELAHAT	Kadın	1960
OKTAY	ÇAKIR	HABİP	AYTEN	Erkek	1976
ERDAL	ÇAKIROĞLU	SAMİ	NEDİME	Erkek	1977
SULTAN	ÇAKIROĞLU	SAMİ	NEDİME	Erkek	1975
SÜLEYMAN	ÇAKIR	HABİP	AYTEN	Erkek	1978
BERKAN	ÇAKIR	AZİZ	AYSER	Erkek	1978

SELAMİ	ÇAKIROĞLU	MEMİŞ	HATİCE	Erkek	1973
FİLİZ	ÇAKIROĞLU	MEMİŞ	HATİCE	Kadın	1978
İSMAİL	ÇAKIR	HASAN	AZİZE	Erkek	1975
SÜLEYMAN	ÇAKIR	HASAN	AZİZE	Erkek	1978
TÜLAY	ÇAKIROĞLU	HAMDİ	ZÜHAL	Kadın	1962
VİLDAN	ÇAKIROĞLU	MEMİŞ	HATİCE	Kadın	1972
SEMA	ÇAKIR	ÖNDER	ESMA	Kadın	1963
NURDAN	ÇAKIR	NECATİ	UMMİHAN	Kadın	1975
NİLÜFER	ÇAKIR	YAKUP	AYŞE	Kadın	1973
MEHMET	ÇAKIR	SABRİ	FATMA	Erkek	1976
SULTAN	ÇAKIR	SABRİ	FATMA	Erkek	1977
GÜLBAHAR	ÇAKIR	MEHMET BAYRAM	MEZİYYET	Kadın	1963
LÜTFİYE	ÇAKIR	SABRİ	FATMA	Kadın	1979
MERYEM	ÇAKIR	ALİ OSMAN	SAFİYE	Kadın	1962
AYFER	ÇAKIR	HASAN TAŞIN	SEVİM	Kadın	1970
NURİYE	ÇAKIR	MUHİTTİN	FATMA	Kadın	1965
SARE	ÇAKIR	MAHMUT	FATMA	Kadın	1958
HAVVA	ÇAKIR	AHMET	HATİCE	Kadın	1973
HATİCE	ÇAKIR	NAZIM	NOKTA	Kadın	1972
HACER	ÇAKIR	AHMET	NACİYE	Kadın	1969
NURAN	ÇAKIR	ÖMER LÜTFÜ	SEMAHAT	Kadın	1965
DERYA	ÇAKIR	YUSUF ZİYA	BEDRİYE	Kadın	1975
EMİNE	ÇAKIR	HALİL	HANİFE	Kadın	1969
ASİYE	ÇAKIR	ABDULVA-HAP	AYŞE	Kadın	1973
YASEMİN	ÇAKIR	NAZIM	NOKTA	Kadın	1979
AYŞE	ÇAKIROĞLU	HASAN	FATMA ZEH-RA	Kadın	1975
AYŞE	ÇAKIR	CEVAHİR	EMİNE	Kadın	1975
FİLİZ	ÇAKIR	ŞAHİN	AYŞE	Kadın	1974
MÜLKİYE	ÇAKIR	ŞEVKET	MÜZEYYEN	Kadın	1978
SİNEM	ÇAKIROĞLU	MEHMET	KEVSER	Kadın	1979

ÇAKIROĞLU İSMAİL AĞA OĞLU, HACI MUSTAFA AĞA OĞLU,
İBRAHİM AĞA OĞLU, HASAN AĞA SOYAĞACI (KIYICIK)(ESKİPAZAR)

ADI	SOYADI	BABA ADI	ANA ADI	CİNSİYET	DOĞUM YILI
HASAN	ÇAKIROĞLU	İBRAHİM	HANİFE	Erkek	1869
AHMET	ÇAKIROĞLU	HASAN	FETHİYE	Erkek	1892
FETHİYE	ÇAKIROĞLU	YUSUF	MEVA	Kadın	1972
FATMA	ÇAKIROĞLU	HASAN	FETHİYE	Kadın	1901
GÜLÜZAR		HASAN	FETHİYE	Kadın	1902
YUSUF		HASAN	FETHİYE	Erkek	1897
CELAL	ÇAKIROĞLU	HASAN	FETHİYE	Erkek	1918
ŞÜKRİYE	ÇAKIROĞLU	AHMET	ALİME	Kadın	1922
RAHİMİ	ÇAKIROĞLU	AHMET	ALİME	Erkek	1930
FATMA	ÇAKIROĞLU	AHMET	ALİME	Kadın	1934
GÜLÜZAR	ÇAKIROĞLU	YUSUF	GÜLSÜME	Kadın	1916
BİRSEN	ÇAKIROĞLU	MAHMUT CELAL	GÜLİZAR	Kadın	1936
GALİP	ÇAKIROĞLU	AHMET	ALİME	Erkek	1937
FATMA	ÇAKIROĞLU	MEHMET ALİ	FATMA	Kadın	1913
YÜKSEL	ÇAKIROĞLU	CELAL	GÜLÜZAR	Erkek	1938
YILMAZ	ÇAKIROĞLU	CELAL	FATMA	Erkek	1943
SEVİM	ÇAKIROĞLU	CELAL	GÜLÜZAR	Kadın	1945
ALİME	ÇAKIROĞLU	MİKDAT	ALİYE	Kadın	1904
METİN	ÇAKIROĞLU	CELAL	FATMA	Erkek	1950
MÜFİDE	ÇAKIROĞLU	DURSUN	AYŞE MELEK	Kadın	1925
EMİNE	ÇAKIROĞLU	HASAN	NACİYE	Kadın	1939
MİKDAT	ÇAKIROĞLU	RAHİMİ	EMİNE	Erkek	1961
ÜLKER	ÇAKIROĞLU	ÖMER	ŞADİYE	Kadın	1941
HAKAN	ÇAKIROĞLU	YÜKSEL	ÜLKER	Erkek	1964
ŞÜKRİYE	ÇAKIROĞLU	RAHİMİ	EMİNE	Kadın	1965
TURGUT	ÇAKIROĞLU	YÜKSEL	ÜLKER	Erkek	1965

SEBAHATTİN	ÇAKIROĞLU	RAHMİ	EMİNE	Erkek	1964
TÜLAY	ÇAKIROĞLU	FAZLI	MÜRVET	Kadın	1947
ALİYE	ÇAKIROĞLU	RAHMİ	EMİNE	Kadın	1960
ŞÜKRİYE GÜLEN	ÇAKIROĞLU	RAHMİ	EMİNE	Kadın	1962
HASAN	ÇAKIROĞLU	RAHMİ	EMİNE	Erkek	1966
HATİCE	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN HÜSNÜ	HANİFE	Kadın	1950
MEHMET MELİH	ÇAKIROĞLU	GALİP	TÜLAY	Erkek	1969
ALİME	ÇAKIROĞLU	GALİP	TÜLAY	Kadın	1970
MURAT	ÇAKIROĞLU	YILMAZ	HATİCE	Erkek	1972
YAVUZ	ÇAKIROĞLU	YILMAZ	HATİCE	Erkek	1973
İSMAİL TARKAN	ÇAKIROĞLU	RAHMİ	EMİNE	Erkek	1971
FATMA	ÇAKIROĞLU	RAHMİ	EMİNE	Kadın	1973
FETHİYE GÜL- TEN	ÇAKIROĞLU	ŞEVKİ	ŞÜKRİYE	Kadın	1956
ALİ	ÇAKIROĞLU	GALİP	TÜLAY	Erkek	1970
ZEYNEP	ÇAKIROĞLU	GALİP	TÜLAY	Kadın	1976
ÜLKER	ÇAKIROĞLU	MEHMET AKİF	HAFİZE	Kadın	1968
YASEMİN	ÇAKIROĞLU	GÜNGÖR	CAVİDE	Kadın	1968
GÜLSEN	ÇAKIROĞLU	BORA	FATMA BENEK	Kadın	1968
UFUK	ÇAKIROĞLU	ALİ RIZA	AYSER	Kadın	1976
NAHİDE	ÇAKIROĞLU	SAFFET	NEVRİYE	Kadın	1971
HACER İPEK	ÇAKIROĞLU	SEVİNÇ	EMİNE	Kadın	1976
EMİNE	ÇAKIROĞLU	BEKİR	ŞÜKRİYE	Kadın	1958
LEMAN	ÇAKIROĞLU	ATA	SADİYE	Kadın	1979
HATİCE	ÇAKIROĞLU	AHMET	AYSEL	Kadın	1976
ŞULE	ÇAKIROĞLU	AHMET	AYSEL	Kadın	1974

ÇAKIROĞLU İSMAİL AĞA OĞLU, HACI MUSTAFA AĞA OĞLU,
HASAN AĞA OĞLU, İLYAS EFENDİ SOYAĞACI (KIYIÇIK)(ESKİPAZAR)

ADI	SOYADI	BABA ADI	ANA ADI	CİNSİYET	DOĞUM TARİHİ
ŞEVKİ	ÇAKIR	İLYAS	HACİRE	Erkek	1919
İBRAHİM	ÇAKIROĞLU	İLYAS	HACİRE	Erkek	1924
MUSTAFA	ÇAKIROĞLU	İLYAS	HACİRE	Erkek	1928
NECATİ İSFENDİ- YAR	ÇAKIROĞLU	İLYAS	FATMA	Erkek	1933
FATMA	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	NOKTA	Kadın	1915
SAMİ	ÇAKIROĞLU	İLYAS	FATMA	Erkek	1940
HASAN	ÇAKIROĞLU	İLYAS	FATMA	Erkek	1937
GÜLİZAR	ÇAKIR	İLYAS	FATMA	Kadın	1943
ŞÜKRİYE	ÇAKIR	AHMET	ALİME	Kadın	1922
YUSUF ZİYA	ÇAKIR	İLYAS	HACİRE	Erkek	1930
CENGİZ	ÇAKIROĞLU	ŞEVKİ	ŞÜKRİYE	Erkek	1945
VİLDAN	ÇAKIROĞLU	ALİ	GÜLİZAR	Kadın	1927
NERİMAN	ÇAKIROĞLU	İLYAS	FATMA	Kadın	1945
İLYAS ORHAN	ÇAKIROĞLU	İBRAHİM	VİLDAN	Erkek	1949
İNCİ GÜLSELİ	ÇAKIROĞLU	İBRAHİM	VİLDAN	Kadın	1951
AYTEN YILDIZ	ÇAKIROĞLU	ŞEVKİ	ŞÜKRİYE	Kadın	1951
ŞUŞUKA	ÇAKIROĞLU	VEYSEL	HATİCE	Kadın	1930
NUFER	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞUŞUKA	Erkek	1930
İLYAS	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞUŞUKA	Erkek	1951
HAFİZA	ÇAKIROĞLU	ABİT	AYŞE	Kadın	1929
FATİH	ÇAKIROĞLU	HASAN	HAFİZA	Erkek	1956
MERAL NERMİN	ÇAKIROĞLU	HASAN	HAFİZA	Kadın	1955
HACER SEYHAN	ÇAKIROĞLU	İBRAHİM	VİLDAN	Kadın	1953
ALİ İSFENDİYAR	ÇAKIROĞLU	İBRAHİM	VİLDAN	Erkek	1955
MEHMET YALÇIN	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞUŞUKA	Erkek	1953
FETHİYE GÜLTEN	ÇAKIROĞLU	ŞEVKİ	ŞÜKRİYE	Kadın	1956
ERTUĞRUL	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞUŞUKA	Erkek	1958

ŞENGÜL	ÇAKIROĞLU	HASAN	HAFIZA	Kadın	1960
ÜLKÜ	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞUŞUKA	Kadın	1960
NESLİHAN	ÇAKIROĞLU	İBRAHİM	VİLDAN	Kadın	1960
SULTAN MEHMET	ÇAKIROĞLU	HASAN	HAFIZA	Erkek	1962
VEYSEL	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞUŞUKA	Erkek	1962
KENAN	ÇAKIROĞLU	HASAN	HAFIZA	Erkek	1964
SÜLEYMAN	ÇAKIROĞLU	HASAN	HAFIZA	Erkek	1966
ÜLKÜ	ÇAKIROĞLU	SALİH DÜ- RAN	CEVRİYE	Kadın	1938
CEM	ÇAKIROĞLU	NECATİ İS- FENDİYAR	ÜLKÜ	Erkek	1968
AYŞE	ÇAKIROĞLU	HASAN	HAFIZA	Kadın	1969
ÖMER	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞUŞUKA	Erkek	1970
AYSEL	ÇAKIROĞLU	ALİ	RAHİME	Kadın	1952
KORAY	ÇAKIROĞLU	SAMİ	AYSEL	Erkek	1975
NURHAN	ÇAKIROĞLU	ALİ	EMİNE	Kadın	1955
İSFENDİYAR NECATİ	ÇAKIROĞLU	İLYAS ORHAN	NURHAN	Erkek	1979
VOLKAN	ÇAKIROĞLU	SAMİ	AYSEL	Erkek	1979
AYTEN SEHRA	ÇAKIROĞLU	MUZAFFER	TÜRKAN	Kadın	1957
AYŞE	ÇAKIROĞLU	ABDULLAH	FATMA	Kadın	1956
DİLEK	ÇAKIROĞLU	MEHMET YALÇIN	AYŞE	Kadın	1975
NECLA	ÇAKIROĞLU	MEHMET YALÇIN	AYŞE	Kadın	1977
HACER	ÇAKIROĞLU	MEHMET YALÇIN	AYŞE	Kadın	1978
UMMAHAN	ÇAKIROĞLU	MEHMET RIZA	GÜLFİDAN	Kadın	1959
MELAHAT	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	ŞÖHRET	Kadın	1966
FİKRİYE	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	HEDİYE	Kadın	1971
NİLÜFER NESLİ- HAN	ÇAKIROĞLU	ÖMER SEYFULLAH	TANSEL	Kadın	1961
AYŞE	ÇAKIROĞLU	NİYAZİ	RABİYE	Kadın	1977
ŞENAY	ÇAKIROĞLU	MÜDESSİR	ŞEKİBE	Kadın	1967
HAVA	ÇAKIROĞLU	FİKRİ	ASİYE	Kadın	1970
AYTÜL	ÇAKIROĞLU	CELAL	FAHRİYE	Kadın	1979
ZEYNEP	ÇAKIROĞLU	HASAN	SEVER	Kadın	1975
GÜLTAÇ	ÇAKIROĞLU	İSMET	ŞENAY	Kadın	1969
ŞADUMAN	ÇAKIROĞLU	REFİK	NURİYE	Kadın	1979
BANU	ÇAKIROĞLU	HADİ	FATMA ZEN- NUR	Kadın	1975

ÇAKIROĞLU İSMAİL AĞA OĞLU, HACI MUSTAFA AĞA OĞLU,
İBRAHİM AĞA OĞLU, SÜLEYMAN VE ABİT AĞA SOYAĞACI
(DOĞANÇAY)(TİRVANA)

ADI	SOYADI	BABA ADI	ANA ADI	CİNSİYET	DOĞUM YILI
SÜLEYMAN	ÇAKIROĞLU	İBRAHİM	HANİFE	Erkek	1874
ABİT	ÇAKIROĞLU	İBRAHİM	HANİFE	Erkek	1877
İLYAS	ÇAKIROĞLU	HASAN	FETHİYE	Erkek	1892
HARUN	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	SEYYARE	Erkek	1895
MUSTAFA	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	SEYYARE	Erkek	1898
MEHMET ALİ	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	SEYYARE	Erkek	1900
FAZLI	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	SEYYARE	Erkek	1901
İLVE	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	SEYYARE	Kadın	1879
FERDANE	ÇAKIROĞLU	GENÇAĞA	İLVE	Kadın	1879
VESİLE	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	SEYYARE	Kadın	1897
ZEHRA	ÇAKIROĞLU	ABİT	İLVE	Kadın	1902
GÜLİZAR	ÇAKIROĞLU	İLYAS	HACERE	Kadın	1911
TAHSİN	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	HATİCE	Erkek	1911
HACERE	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	ASİYE	Kadın	1890
HATİCE	ÇAKIROĞLU	YUNUS	YASİME	Kadın	1884
ŞEVKİ	ÇAKIROĞLU	İLYAS	HACERE	Erkek	1919
İBRAHİM	ÇAKIROĞLU	İLYAS	HACERE	Erkek	1924
YUSUF	ÇAKIROĞLU	İLYAS	HACERE	Erkek	1926
İLHAME	ÇAKIROĞLU	İSLAM	ŞUŞUKA	Kadın	1892
TAYYİP	ÇAKIROĞLU	ABİT	İLVE	Erkek	1907
FATMA	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	HATİCE	Kadın	1913
FATMA	ÇAKIROĞLU	ABİT	İLVE	Kadın	1911
AZİZE	ÇAKIROĞLU	ABİT	İLVE	Kadın	1909
LÜTFİYE	ÇAKIROĞLU	ABİT	İLVE	Kadın	1919
İHSAN	ÇAKIROĞLU	HARUN	HATİCE	Erkek	1937

ŞÜKRİ	ÇAKIROĞLU	HARUN	FATMA	Erkek	1932
SEMAHAT	ÇAKIROĞLU	MEHMET ALİ	SAADET	Kadın	1926
MEHMET SAMİ	ÇAKIROĞLU	MEHMET ALİ	SAADET	Erkek	1928
ŞEFİK AVNİ	ÇAKIROĞLU	MEHMET ALİ	SAADET	Erkek	1931
FEHMİ	ÇAKIROĞLU	MEHMET ALİ	SAADET	Erkek	1933
HULUSİ	ÇAKIROĞLU	FAZLI	FATMA	Erkek	1933
FEVZİYE	ÇAKIROĞLU	FAZLI	FATMA	Kadın	1933
MUSTAFA	ÇAKIROĞLU	İLYAS	HACERE	Erkek	1928
NECATİ	ÇAKIROĞLU	İLYAS	FATMA	Erkek	1933
HAFIZA	ÇAKIROĞLU	ABİT	AYŞE	Kadın	1929
NACİYE	ÇAKIROĞLU	TAYYİP	NAZMİYE	Kadın	1934
İSMAİL	ÇAKIROĞLU	MEHMET	EMİNE	Erkek	1919
HANİFE	ÇAKIROĞLU	YAKUP	FATMA	Kadın	1917
HATİCE	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	SALİHA EMİNE	Kadın	1892
HANİFE	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	HATİCE	Kadın	1923
HAMİYET	ÇAKIROĞLU	TAHSİN	HANİFE	Kadın	1942
YAŞAR	ÇAKIROĞLU	TAYYİP	NAZMİYE	Erkek	1935
HATİCE	ÇAKIROĞLU	ARSLAN	ESMA	Kadın	1895
ZİNNET	ÇAKIROĞLU	HARUN	HATİCE	Kadın	1922
MAKSUT	ÇAKIROĞLU	HARUN	HATİCE	Erkek	1930
CEMAL	ÇAKIROĞLU	HARUN	HATİCE	Erkek	1930
YADİGAR	ÇAKIROĞLU	HARUN	HATİCE	Kadın	1937
NEHRİMAN	ÇAKIROĞLU	İLYAS	FATMA	Kadın	1945
SAADET	ÇAKIROĞLU	HARUN	HATİCE	Kadın	1921
FATMA	ÇAKIROĞLU	HARUN	REFİGÜL	Kadın	1950
HATİCE	ÇAKIROĞLU	HARUN	REFİGÜL	Kadın	1952
İFAKET	ÇAKIROĞLU	İDRİS	ASİYE	Kadın	1928
AYNUR	ÇAKIROĞLU	CEMAL	İFAKET	Kadın	1950
ŞÜKRÜ	ÇAKIROĞLU	CEMAL	İFAKET	Erkek	1952
GÜLİZAR	ÇAKIROĞLU	RASİM	GÜLİŞAN	Kadın	1926
ALİ	ÇAKIROĞLU	ŞEFİK AVNİ	GÜLİZAR	Erkek	1950
NURAN	ÇAKIROĞLU	MEHMET SAMİ	MERYEM	Kadın	1950
ŞÜKRİYE	ÇAKIROĞLU	HARUN	GÜLİZAR	Kadın	1929
AHMET	ÇAKIROĞLU	HARUN	SEYYARE	Erkek	1934
FATMA	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	NOKTA	Kadın	1895
SAMİ	ÇAKIROĞLU	İLYAS	FATMA	Erkek	1940
HASAN	ÇAKIROĞLU	İLYAS	FATMA	Erkek	1937
GÜLİZAR	ÇAKIROĞLU	İLYAS	FATMA	Kadın	1943

YÜKSEL CAVİT	ÇAKIROĞLU	TAHSİN	HANİFE	Erkek	1943
ŞÜKRİYE	ÇAKIROĞLU	AHMET	ALİME	Kadın	1922
YUSUF ZİYA	ÇAKIROĞLU	İLYAS	HACERE	Erkek	1930
CENGİZ	ÇAKIROĞLU	ŞEVKİ	ŞÜKRİYE	Erkek	1945
MERYEM	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	KAZİME	Kadın	1928
ŞÜKRİYE	ÇAKIROĞLU	MEHMET SAMİ	MERYEM	Kadın	1945
VİLDAN	ÇAKIROĞLU	ALİ	GÜLİZAR	Kadın	1927
SAADET	ÇAKIROĞLU	MİKTAT	ZARİFE	Kadın	1904
GÜLİZAR	ÇAKIROĞLU	HARUN	GÜLİZAR	Kadın	1925
MAARİFE	ÇAKIROĞLU	ABİT	SEYYARE	Kadın	1924
HANİFE	ÇAKIROĞLU	HASAN	FATMA	Kadın	1925
SÜLEYMAN	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	HANİFE	Erkek	1949
EMİNE	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	HANİFE	Kadın	1950
NEBAHAT	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	HANİFE	Kadın	1952
ALİ	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	HANİFE	Erkek	1959
KEMAL	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	HANİFE	Erkek	1960
GÜLİZAR	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	HANİFE	Kadın	1961
İHSAN	ÇAKIROĞLU	CEMAL	İFAKET	Erkek	1955
HAMİYET	ÇAKIROĞLU	CEMAL	İFAKET	Kadın	1956
EŞREF	ÇAKIROĞLU	CEMAL	İFAKET	Erkek	1958
FATMA	ÇAKIROĞLU	CEMAL	İFAKET	Kadın	1962
MUSTAFA	ÇAKIROĞLU	MAKSUT	EMİNE	Erkek	1956
EMİNE	ÇAKIROĞLU	SALİH	SEYYARE	Kadın	1917
RAHİMİYE	ÇAKIROĞLU	MAKSUT	EMİNE	Kadın	1944
HANİFE	ÇAKIROĞLU	MAKSUT	EMİNE	Kadın	1945
HALİS	ÇAKIROĞLU	MAKSUT	EMİNE	Erkek	1950
ALİ	ÇAKIROĞLU	MAKSUT	EMİNE	Erkek	1952
ŞÜKRAN	ÇAKIROĞLU	MEHMET SAMİ	MERYEM	Kadın	1942
FUAT	ÇAKIROĞLU	HARUN	REFİGÜL	Erkek	1956
CEMAL	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	HANİFE	Erkek	1955
MUSTAFA	ÇAKIROĞLU	MAKSUT	EMİNE	Erkek	1959
KAMİL	ÇAKIROĞLU	ŞEFİK AVNİ	GÜLİZAR	Erkek	1946
HACER	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	HANİFE	Kadın	1964
NEBAHAT	ÇAKIROĞLU	ALİ	LÜTFİYE	Kadın	1942
İNCİ	ÇAKIROĞLU	YAŞAR	NEBAHAT	Kadın	1963
NEZAHAT	ÇAKIROĞLU	YAŞAR	NEBAHAT	Kadın	1964
FATMA	ÇAKIROĞLU	CEMAL	İFAKET	Kadın	1965
FAZLI	ÇAKIROĞLU	CEMAL	İFAKET	Erkek	1968
TAYYİP	ÇAKIROĞLU	YAŞAR	NEBAHAT	Erkek	1968

HARBİYE	ÇAKIROĞLU	ÖMER	GÜLHANIM	Kadın	1952
SÜLEYMAN	ÇAKIROĞLU	CEMAL	İFAKET	Erkek	1970
NEBAHAT	ÇAKIROĞLU	FAİK SABRİ	AYŞE	Kadın	1951
NEZAHAT	ÇAKIROĞLU	ŞÜKRÜ	NEBAHAT	Kadın	1970
NURAN	ÇAKIROĞLU	MEHMET SAMİ	MERYEM	Kadın	1950
ÖMÜR YAŞAR	ÇAKIROĞLU	ALİ	NURAN	Erkek	1966
HAYATİ SABRİ	ÇAKIROĞLU	ALİ	NURAN	Erkek	1967
SÜLEYMAN SAMİ	ÇAKIROĞLU	ALİ	NURAN	Erkek	1969
RESMİYE	ÇAKIROĞLU	MEHMET	ZEYNEP	Kadın	1949
EMİNE	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	RESMİYE	Kadın	1972
SALİH	ÇAKIROĞLU	HALİS	HARBİYE	Erkek	1972
HARUN	ÇAKIROĞLU	HALİS	HARBİYE	Erkek	1970
ERKAN AVNİ	ÇAKIROĞLU	ALİ	NURAN	Erkek	1973
MUSTAFA	ÇAKIROĞLU	HALİS	HARBİYE	Erkek	1974
KADEM	ÇAKIROĞLU	ŞÜKRÜ	NEBAHAT	Erkek	1974
RECEP	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	RESMİYE	Erkek	1974
LEYLA	ÇAKIROĞLU	HALİS	HARBİYE	Kadın	1975
MERYEM	ÇAKIROĞLU	AHMET	RAHİME	Kadın	1950
BİRGÜL	ÇAKIROĞLU	FUAT	MERYEM	Kadın	1974
VEDAT	ÇAKIROĞLU	FUAT	MERYEM	Erkek	1975
VAHİDE	ÇAKIROĞLU	MEHMET NURİ	FATMA	Kadın	1957
HATİCE	ÇAKIROĞLU	ŞÜKRÜ	NEBAHAT	Kadın	1972
AYŞE	ÇAKIROĞLU	YAŞAR	NEBAHAT	Kadın	1969
EMİNE	ÇAKIROĞLU	HALİS	HARBİYE	Kadın	1977
AYTEN	ÇAKIROĞLU	ULVİ	BAHRİYE	Kadın	1934
HALİL İBRAHİM	ÇAKIROĞLU	ALİ	VAHİDE	Erkek	1977
ALİ ŞEVKİ	ÇAKIROĞLU	ŞÜKRÜ	NEBAHAT	Erkek	1977
FATMA	ÇAKIROĞLU	MEHMET	FATMA	Kadın	1960
ERSOY	ÇAKIROĞLU	FUAT	MERYEM	Erkek	1976
RAHMİYE	ÇAKIROĞLU	ALİ	VAHİDE	Kadın	1978
NİMET	ÇAKIROĞLU	AHMET	EMİNE	Kadın	1951
EMRE	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	RESMİYE	Erkek	1978
NESLİHAN	ÇAKIROĞLU	CEMAL	FATMA	Kadın	1979
ŞEMSE	ÇAKIROĞLU	OSMAN	GÜLÜNAZ	Kadın	1957
FEYZULLAH	ÇAKIROĞLU	İHSAN	ŞEMSE	Erkek	1979
ŞÜKRAN	ÇAKIROĞLU	MEHMET	ŞERİFE	Kadın	1938
AYŞE	ÇAKIROĞLU	ŞAKİR	CEMİLE	Kadın	1929
EMİNE	ÇAKIROĞLU	ASLAN	ŞÜKRİYE	Kadın	1959
SEZER	ÇAKIROĞLU	HALİM	FATMA	Kadın	1960

EMİNE	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ELMAS	Kadın	1964
MUALLA	ÇAKIROĞLU	ALAY	SAİME	Kadın	1970
SUZAN	ÇAKIROĞLU	MEHMET	EMİNE	Kadın	1974
MİNTEHA	ÇAKIROĞLU	YILMAZ HALİL	AYSER	Kadın	1972
AYŞE	ÇAKIROĞLU	SELİM	MÜZEYYEN	Kadın	1972
RİVAYET	ÇAKIROĞLU	GÜNDÜZ	MÜNEVVER	Kadın	1975
NİMET	ÇAKIROĞLU	MUZAFFER	EMİNE	Kadın	1977
ELİF	ÇAKIROĞLU	ÖMER	EMİNE	Kadın	1976
TUĞBA	ÇAKIROĞLU	NUSRET	AYTEN	Kadın	1975
SERPİL	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	MELEK	Kadın	1978

ÇAKIROĞLU İSMAİL AĞA OĞLU, HACI MUSTAFA AĞA OĞLU,
İBRAHİM AĞA OĞLU, MEHMET VE OSMAN AĞA SOYAĞACI
(DOĞANÇAY)(TİRVANA)

ADI	SOYADI	BABA ADI	ANA ADI	CİNSİYET	DOĞUM YILI
OSMAN	ÇAKIR	İBRAHİM	MAHBUBE	Erkek	1884
FATMA	ÇAKIR	HURŞUT	AYİŞE	Kadın	1892
MEHMET	ÇAKIR	İBRAHİM	MAHBUBE	Erkek	1897
İSMAİL	ÇAKIR	OSMAN	MAHMAN	Erkek	1911
NAZMİYE	ÇAKIR	OSMAN	MAHMAN	Kadın	1917
ELMAS	ÇAKIR	GENÇAĞA	SAKİNE	Kadın	1898
NAZİRE	ÇAKIR	AHMET	HAVVA	Kadın	1902
SARİYE	ÇAKIR	OSMAN	FATMA	Kadın	1924
MAHBUBE	ÇAKIR	MEHMET	ELMAS	Kadın	1924
CEMAL	ÇAKIR	OSMAN	FATMA	Erkek	1925
KEMAL	ÇAKIR	OSMAN	FATMA	Erkek	1926
NAZİM	ÇAKIR	OSMAN	FATMA	Erkek	1927
İBRAHİM	ÇAKIR	MEHMET	ELMAS	Erkek	1927
ALİME	ÇAKIR	MEHMET	ELMAS	Kadın	1929
AVNİ	ÇAKIR	MEHMET	ELMAS	Erkek	1933
MİNE	ÇAKIR	İBRAHİM	MAHBUBE	Kadın	1889
AYİŞE	ÇAKIR	İBRAHİM	MAHBUBE	Kadın	1909
ÖZCAN	ÇAKIR	MEHMET	ELMAS	Erkek	1936
MAHMUT	ÇAKIR	OSMAN	FATMA	Erkek	1933
REFİYE	ÇAKIR	ABDULGAFUR	SAKİNE	Kadın	1922
HANİFE	ÇAKIR	İSMAİL	REFİYE	Kadın	1949
AYŞE	ÇAKIR	MEHMET	FATMA	Kadın	1924
CENGİZ	ÇAKIR	İBRAHİM	AYŞE	Erkek	1950
NURETTİN	ÇAKIR	İBRAHİM	AYŞE	Erkek	1951
MEHMET	ÇAKIR	İBRAHİM	AYŞE	Erkek	1953
KEMAL	ÇAKIR	CEMAL	ALİME	Erkek	1949

OSMAN	ÇAKIR	CEMAL	ALİME	Erkek	1952
İHSAN	ÇAKIR	CEMAL	ALİME	Erkek	1956
MELAHAT	ÇAKIR	İSMAİL	REFİYE	Kadın	1950
HANİFE	ÇAKIR	İSMAİL	REFİYE	Kadın	1948
EMİNE	ÇAKIR	OSMAN	FATMA	Kadın	1935
HASAN	ÇAKIR	AVNİ	EMİNE	Erkek	1955
CEMİL	ÇAKIR	İSMAİL	FATMA	Erkek	1942
HÜSEYİN	ÇAKIR	AVNİ	EMİNE	Erkek	1958
HÜSEYİN	ÇAKIROĞLU	İBRAHİM	AYŞE	Erkek	1959
MEHMET YILMAZ	ÇAKIROĞLU	İBRAHİM	AYŞE	Erkek	1960
YUSUF	ÇAKIR	AVNİ	EMİNE	Erkek	1961
RAHMİ	ÇAKIR	MAHMUT	MİHMAN	Erkek	1961
FEHMİ	ÇAKIR	MAHMUT	MİHMAN	Erkek	1958
MİHMAN	ÇAKIR	HALİM	AKKIZ	Kadın	1933
ARİF	ÇAKIR	CEMAL	ALİME	Erkek	1958
SAKİNE	ÇAKIR	RÜSTEM	HAMİDE	Kadın	1940
ALİ	ÇAKIR	ÖZCAN	SAKİNE	Erkek	1958
MELAHAT	ÇAKIR	ÖZCAN	SAKİNE	Kadın	1961
FATMA	ÇAKIR	MAHMUT	MİHMAN	Kadın	1965
HIZIR	ÇAKIR	ÖZCAN	SAKİNE	Erkek	1965
EMİNE	ÇAKIR	HASAN	EMİNE	Kadın	1941
YAŞAR	ÇAKIR	FAİK	MAHBUBE	Kadın	1947
FATMA	ÇAKIR	KEMAL	YAŞAR	Kadın	1966
HACI BAYRAM	ÇAKIR	ÖZCAN	SAKİNE	Erkek	1966
ALİME	ÇAKIR	AVNİ	EMİNE	Kadın	1968
LEYLA	ÇAKIR	KEMAL	YAŞAR	Kadın	1968
MİNE	ÇAKIR	ÖZCAN	SAKİNE	Kadın	1969
EMİNE	ÇAKIR	MAHMUT	MİHMAN	Kadın	1969
RAMİYE	ÇAKIR	MAHMUT	MİHMAN	Kadın	1971
ALİ DURSUN	ÇAKIR	MAHMUT	MİHMAN	Erkek	1974
RÜSTEM	ÇAKIR	ÖZCAN	SAKİNE	Erkek	1970
MUSTAFA	ÇAKIR	KEMAL	YAŞAR	Erkek	1974
ESMA	ÇAKIR	ÖZCAN	SAKİNE	Kadın	1975
NÜRSEN	ÇAKIR	HACI HAFİZ	AKİLE	Kadın	1958
LEYLA	ÇAKIR	KEMAL	YAŞAR	Kadın	1968
FATMA	ÇAKIR	SELAHATTİN	NURİYE	Kadın	1973
ESMA	ÇAKIR	ÖZCAN	SAKİNE	Kadın	1975

AHMET	ÇAKIR	CENGİZ	SAADET	Erkek	1968
YASEMİN	NUHOĞLU	CENGİZ	SAADET	Kadın	1970
FATMA	ÇAKIR	CENGİZ	SAADET	Erkek	1974

ÇAKIROĞLU İSMAİL AĞA OĞLU, HACI MUSTAFA AĞA OĞLU,
ARİF AĞA SOYAĞACI (DOĞANÇAY)(TİRVANA)

ADI	SOYADI	BABA ADI	ANA ADI	CİNSİ-YET	DOĞUM YILI
ARİF	ÇAKIR	MUSTAFA	FATMA	Erkek	1834
HAMİT	ÇAKIR	ARİF	AYŞE	Erkek	1892
ABDULLAH	ÇAKIR	ARİF	AYŞE	Erkek	1894
YAKUP	ÇAKIR	HÜSEYİN	SALİHA EMİNE	Erkek	1889
AHMET		ARİF	AYŞE	Erkek	1896
AYŞE		YUSUF	RUKİYE	Kadın	1849
HATİCE	ÇAKIR	HÜSEYİN	SALİHA EMİNE	Kadın	1892
AYŞE		HÜSEYİN	SALİHA EMİNE	Kadın	1896
FATMA	ÇAKIR	AHMET	GÜLİŞAN	Kadın	1896
HANİFE	ÇAKIR	YAKUP	FATMA	Kadın	1917
EMİNE	ÇAKIR	YAKUP	FATMA	Kadın	1918
HÜSEYİN	ÇAKIR	YAKUP	FATMA	Erkek	1923
MEHMET	ÇAKIR	YAKUP	FATMA	Erkek	1929
CELAL	ÇAKIR	YAKUP	FATMA	Erkek	1926
EMİNE	ÇAKIR	HAMİT	HATİCE	Kadın	1919
NAZMİYE	ÇAKIR	HAMİT	HATİCE	Kadın	1922
MEHMET	ÇAKIR	HAMİT	RAHİME	Erkek	1931
AHMET	ÇAKIR	HAMİT	RAHİME	Erkek	1933
FATMA	ÇAKIR	AHMET	FİRDES	Kadın	1926
AYŞE	ÇAKIR	AHMET	FİRDES	Kadın	1929
FATMA	ÇAKIROĞLU	YAKUP	MEVLÜDE	Kadın	1929
MUSTAFA	ÇAKIR	YAKUP	MEVLÜDE	Erkek	1934
ZEYNEP	ÇAKIR	ABDÜL HAMİT	HAVA	Kadın	1900
NESİME	ÇAKIR	ABDULLAH	ZEYNEP	Kadın	1920
HÜSEYİN	ÇAKIR	ABDULLAH	ZEYNEP	Erkek	1922
HALİM	ÇAKIR	ABDULLAH	ZEYNEP	Erkek	1924
ARİF	ÇAKIROĞLU	ABDULLAH	ZEYNEP	Erkek	1926
HAMDİ	ÇAKIROĞLU	ABDULLAH	ZEYNEP	Erkek	1928

FATMA	ÇAKIR	ABDULLAH	ZEYNEP	Kadın	1930
HANİFE	ÇAKIR	ABDULLAH	ZEYNEP	Kadın	1931
SANİYE	ÇAKIR	ABDULLAH	ZEYNEP	Kadın	1932
TEVFİK	ÇAKIROĞLU	ABDULLAH	ZEYNEP	Erkek	1933
YUSUF	ÇAKIR	HAMİT	RAHİME	Erkek	1937
OSMAN	ÇAKIR	HAMİT	RAHİME	Erkek	1937
AYŞE	ÇAKIR	ABDULLAH	ZEYNEP	Kadın	1937
KADİR	ÇAKIR	ARİF	FATMA	Erkek	1874
MİNE	ÇAKIR	KADİR	MERYEM	Kadın	1923
DURSUN ALİ	ÇAKIR	KADİR	MERYEM	Erkek	1926
AHMET	ÇAKIR	KADİR	MERYEM	Erkek	1928
TAHSİN	ÇAKIR	KADİR	MERYEM	Erkek	1930
MELAHAT	ÇAKIR	KADİR	MERYEM	Kadın	1932
MERYEM	ÇAKIR	HÜSEYİN	HASHATUN	Kadın	1891
FATMA	ÇAKIR	HÜSEYİN	HASHATUN	Kadın	1924
MUSTAFA	ÇAKIR	HAMİT	RAHİME	Erkek	1943
ALİ RIZA	ÇAKIR	YUSUF	HALİME	Erkek	1925
CELİL	ÇAKIR	YAKUP	MEVLÜDE	Erkek	1927
HACER	ÇAKIR	EYÜP	KAYA	Kadın	1929
SAADET	ÇAKIR	MUSTAFA	FATMA	Kadın	1929
ALİ	ÇAKIR	CELİL	SAADET	Erkek	1946
AYŞE	ÇAKIR	ABDULLAH	ZEYNEP	Kadın	1941
CELİL	ÇAKIR	HALİM	FATMA	Erkek	1948
ŞADUMAN	ÇAKIR	HALİM	FATMA	Kadın	1950
MERYEM	ÇAKIR	DURSUN ALİ	HANİFE	Kadın	1950
GÜLFE	ÇAKIR	DURSUN	HANİFE	Kadın	1923
NECMİ	ÇAKIR	MEHMET	GÜLFE	Erkek	1950
AZMİ	ÇAKIR	CELİL	SAADET	Erkek	1949
NEBAHAT	ÇAKIR	CELİL	SAADET	Kadın	1952
CELİL	ÇAKIR	HALİM	FATMA	Kadın	1948
RAHİME	ÇAKIR	AHMET	ALTUN	Kadın	1904
AYŞE	ÇAKIR	AHMET	FATMA	Kadın	1949
SUZAN	ÇAKIR	ARİF	FATMA	Kadın	1951
ENVER	ÇAKIROĞLU	ARİF	FATMA	Erkek	1953
AHMET	ÇAKIR	HÜSEYİN	FATMA	Erkek	1950
HAMİYET	ÇAKIR	HALİM	FATMA	Kadın	1953
HATİCE	ÇAKIR	HAMZA	HATUN	Kadın	1938
AYŞE	ÇAKIR	DURSUN ALİ	HANİFE	Kadın	1954
MÜNEVVER	ÇAKIR	DURSUN ALİ	HANİFE	Kadın	1955

SEVİM	ÇAKIR	DURSUN ALİ	HANİFE	Kadın	1956
NAZMİ	ÇAKIR	HALİM	FATMA	Erkek	1956
AYŞE	ÇAKIR	AHMET	TENZİLE	Kadın	1925
CAVİT	ÇAKIR	ALİ RIZA	AYŞE	Erkek	1950
YUSUF	ÇAKIR	ALİ RIZA	AYŞE	Erkek	1952
EMİNE	ÇAKIR	ALİ RIZA	AYŞE	Kadın	1956
ABDULKADİR	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	FATMA	Erkek	1958
GÜLBEHAN	ÇAKIR	MUSTAFA	FATMA	Kadın	1934
AYŞE	ÇAKIR	MUSTAFA	GÜLBEHAN	Kadın	1956
KADİR	ÇAKIROĞLU	DURSUN ALİ	HANİFE	Erkek	1959
YAŞAR	ÇAKIROĞLU	ARİF	FATMA	Erkek	1959
ALİME	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	RAZİYE	Kadın	1936
HATİCE	ÇAKIROĞLU	HAMDİ	ALİME	Kadın	1956
MURAT	ÇAKIR	ALİ RIZA	AYŞE	Erkek	1960
HÜSEYİN	ÇAKIR	CELİL	SAADET	Erkek	1957
NEDİM	ÇAKIROĞLU	HALİM	FATMA	Erkek	1960
YAKUP	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	GÜLBEHAN	Erkek	1959
MEHMET VE-DAT	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	GÜLBEHAN	Erkek	1960
TALİP	ÇAKIR	DURSUN ALİ	HANİFE	Erkek	1961
ZEKİ	ÇAKIR	AHMET	FATMA	Erkek	1961
ARİFE	ÇAKIROĞLU	ARİF	FATMA	Kadın	1961
ADEM	ÇAKIROĞLU	HAMDİ	ALİME	Erkek	1961
HATİCE	ÇAKIR	MEHMET	GÜLFE	Kadın	1961
AYŞE	ÇAKIROĞLU	HAMDİ	ALİME	Kadın	1962
ZEYNEP	ÇAKIROĞLU	AHMET	FATMA	Kadın	1958
NİMET	ÇAKIR	TAHSİN	HATİCE	Kadın	1959
ZİNNET	ÇAKIR	TAHSİN	HATİCE	Kadın	1958
YUSUF	ÇAKIR	TAHSİN	HATİCE	Erkek	1956
SAADET	ÇAKIR	TAHSİN	HATİCE	Kadın	1962
ZEYNEP	ÇAKIR	ARİF	FATMA	Kadın	1963
MEVLÜDE	ÇAKIR	MEHMET	GÜLFE	Kadın	1964
NERMİN	ÇAKIR	MEHMET	GÜLFE	Kadın	1964
GÜLİZAR	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN SABRİ	FATMA	Kadın	1946
HİDAYET	ÇAKIR	TEVFİK	GÜLİZAR	Kadın	1958
YUSUF	ÇAKIROĞLU	TEVFİK	GÜLİZAR	Erkek	1960
CEMAL	ÇAKIROĞLU	TEVFİK	GÜLİZAR	Erkek	1964
MUZAFFER	ÇAKIROĞLU	HAMDİ	ALİME	Erkek	1964
HANIM	ÇAKIR	MEHMET	GÜLFE	Kadın	1956

AYTEN	ÇAKIR	MEHMET	GÜLFE	Kadın	1957
HANİFE	ÇAKIR	MEHMET	GÜLFE	Kadın	1959
ABDÜLKADİR	ÇAKIROĞLU	ARİF	FATMA	Erkek	1965
NEVZAT	ÇAKIR	HÜSEYİN	FATMA	Erkek	1960
YETER	ÇAKIR	TAHSİN	HATİCE	Kadın	1964
MERYEM	ÇAKIR	TAHSİN	HATİCE	Kadın	1965
MİNE	ÇAKIR	TAHSİN	HATİCE	Kadın	1966
TEVFİK FİKRET	ÇAKIROĞLU	TEVFİK	GÜLİZAR	Erkek	1966
VEHBİ	ÇAKIR	MEHMET	GÜLFE	Erkek	1967
FATMA	ÇAKIR	DURSUN ALİ	HANİFE	Kadın	1967
ZEHRA	ÇAKIROĞLU	DURSUN ALİ	HANİFE	Kadın	1967
SEZER	ÇAKIR	HALİM	FATMA	Kadın	1960
HAVVA	ÇAKIROĞLU	HAMDİ	ALİME	Kadın	1967
SEVİM	ÇAKIR	KENAN	HİKMET	Kadın	1952
SAMİ	ÇAKIR	TAHSİN	HATİCE	Erkek	1969
AYŞE	ÇAKIR	TAHSİN	HATİCE	Kadın	1968
TÜLAY	ÇAKIR	CELİL	SEVİM	Kadın	1970
REMZİYE	ÇAKIR	ZİYAETTİN	GÜLÜZAR	Kadın	1949
HIZIR	ÇAKIR	ALİ	REMZİYE	Erkek	1970
BETÜL	ÇAKIR	CELİL	SEVİM	Kadın	1969
MUSTAFA	ÇAKIR	TAHSİN	HATİCE	Erkek	1971
MEHMET	ÇAKIR	CELİL	SAADET	Erkek	1971
FATMA	ÇAKIROĞLU	TEVFİK	GÜLİZAR	Kadın	1969
FATMA	ÇAKIR	ALİ	REMZİYE	Kadın	1972
NEBAHAT HAYRİYE	ÇAKIR	İLYAS	GÜLBeyaz	Kadın	1954
MÜŞERREF	ÇAKIROĞLU	HAMDİ	ALİME	Kadın	1970
GÜLCAN	ÇAKIR	NECMİ	SUZAN	Kadın	1974
FATMA	ÇAKIR	DURSUN ALİ	ZELİHA	Kadın	1952
MURAT	ÇAKIR	ALİ	REMZİYE	Erkek	1974
MÜMİNE	ÇAKIROĞLU	HAMDİ	ALİME	Kadın	1975
MÜŞERREF	ÇAKIROĞLU	HAMDİ	ALİME	Kadın	1972
SELİM	ÇAKIR	CELİL	SEVİM	Erkek	1971
MURAT	ÇAKIR	CELİL	SEVİM	Erkek	1973
SEMA	ÇAKIR	AHMET	NEBAHAT HAYRİYE	Kadın	1974
SERKAN	ÇAKIR	YUSUF	FATMA	Erkek	1975
HANİFE	ÇAKIROĞLU	TEVFİK	GÜLİZAR	Kadın	1975
YALÇIN	ÇAKIR	NECMİ	SUZAN	Erkek	1976

REŞAT	ÇAKIR	YUSUF	FATMA	Erkek	1976
MELEK	ÇAKIR	NECMİ	SUZAN	Kadın	1977
SİNAN	ÇAKIR	NECMİ	SUZAN	Erkek	1978
MÜNEVVER	ÇAKIROĞLU	RAHMİ	AYŞE	Kadın	1961
ALİ	ÇAKIR	TAHSİN	HATİCE	Erkek	1972
GÜLÜZAR	ÇAKIR	AHMET	GÜLŞAN	Kadın	1954
AYSEL	ÇAKIR	DURSUN ALİ	ASLİHAN	Kadın	1957
ADEM	ÇAKIR	AZMİ	GÜLÜZAR	Erkek	1981
İRFAN	ÇAKIR	AZMİ	GÜLÜZAR	Erkek	1977
İSHAK	ÇAKIR	AZMİ	GÜLÜZAR	Erkek	1978
HÜSEYİN	ÇAKIR	AHMET	NEBAHAT HAYRİYE	Erkek	1977
EMİNE	ÇAKIROĞLU	NECATİ	İSMİNAZ	Kadın	1965
GÜLİZAR	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	HANİFE	Kadın	1961
AYŞE	ÇAKIROĞLU	HASAN TAHSİN	SEVİM	Kadın	1968
VİLDAN	ÇAKIROĞLU	TAHSİN	RABİA	Kadın	1964
EMİNE	ÇAKIR	NEŞAT	LÜTFİYE	Kadın	1968
FATMA	ÇAKIROĞLU	NİZAMETTİN	BAHRİYE	Kadın	1962
AYNUR	ÇAKIROĞLU	OSMAN	AYŞE	Kadın	1967
FATMA	ÇAKIR	İBRAHİM	EMİNE	Kadın	1964
ÜMMÜHAN	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	AYŞE	Kadın	1967
AYSEL	ÇAKIR	ABDULLAH	CEMİLE	Kadın	1966
EMİNE	ÇAKIR	HIZIR	EMİNE	Kadın	1973
ASUMAN	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	AYŞE	Kadın	1970
HÜLYA	ÇAKIROĞLU	İLYAS	GÜNAY	Kadın	1970
ÇİĞDEM	ÇAKIR	HİLMİ	FATMA	Kadın	1975
HATİCE	ÇAKIR	İSMAİL	PAKİZE	Kadın	1977
SEMANUR	ÇAKIR	MEHMET	ZEHRA	Kadın	1968
ASIYE	ÇAKIR	İBRAHİM HAKKI	ASIYE	Kadın	1974
NAZLI	ÇAKIR	RIZA	EMİNE	Kadın	1979
GÜLİŞAN	ÇAKIROĞLU	HIZIR	RUHİYE	Kadın	1972
EDA	ÇAKIR	HASAN	ŞERİFE	Kadın	1976
SERPİL	ÇAKIR	HASAN ALİ	HAVA	Kadın	1978
NİLÜFER	ÇAKIR	MUSTAFA	KIYAFET	Kadın	1979

ÇAKIROĞLU İSMAİL AĞA OĞLU, HACI MUSTAFA AĞA OĞLU,
ARİF AĞA OĞLU, MEHMET AĞA SOYAĞACI
(DOĞANÇAY)(TİRVANA)

ADI	SOYADI	BABA ADI	ANA ADI	CİNSİYET	DOĞUM YILI
MEHMET	ÇAKIR	MUSTAFA	AYŞE	Erkek	1933
EMİNE	ÇAKIR	ALİ	GÜLÜZAR	Kadın	1939
HATİCE	ÇAKIR	MEHMET	EMİNE	Kadın	1959
ÖMER	ÇAKIR	MEHMET	EMİNE	Erkek	1963
MUSTAFA	ÇAKIR	MEHMET	EMİNE	Erkek	1889
AYŞE	ÇAKIR	RAŞİT	ÜMMÜGÜL	Kadın	1899
FATMA	ÇAKIR	MUSTAFA	AYŞE	Kadın	1933
BAYRAM	ÇAKIR	MUSTAFA	AYŞE	Erkek	1938
İHSAN	ÇAKIR	MUSTAFA	AYŞE	Erkek	1943
ARİF HİKMET	ÇAKIR	MEHMET	EMİNE	Erkek	1960
SUNA	ÇAKIR	İSMAİL	FATMA	Kadın	1945
MUZAFFER	ÇAKIR	BAYRAM	SUNA	Erkek	1961
MUSTAFA	ÇAKIR	BAYRAM	SUNA	Erkek	1966
ALİ	ÇAKIR	BAYRAM	SUNA	Erkek	1966
BEKİR SİDDİK	ÇAKIR	BAYRAM	SUNA	Erkek	1968
EMİNE	ÇAKIR	MEHMET	SADİFE	Kadın	1953
DAVUT	ÇAKIR	İHSAN	EMİNE	Erkek	1971
BÜNYAMİN MUSTAFA	ÇAKIR	İHSAN	EMİNE	Erkek	1973
FATMA REYHAN	ÇAKIR	İHSAN	EMİNE	Kadın	1975
FERİT NURİ	ÇAKIR	İHSAN	EMİNE	Erkek	1977
BAKİYE	ÇAKIR	NİYAZİ	ALTUN	Kadın	1962
HATİCE	ÇAKIR	HAMİT	HANİFE	Kadın	1961
FATMA	ÇAKIR	ARİF HİKMET	HATİCE	Kadın	1978
YASİN	ÇAKIR	ARİF HİKMET	HATİCE	Erkek	1978
HAVVA	ÇAKIR	HAMİT	HANİFE	Kadın	1964
AYTEN	ÇAKIR	NİYAZİ	ALTUN	Kadın	1969
SEVGİ	ÇAKIR	KEMAL	NERİMAN	Kadın	1966
AYŞE	ÇAKIR	TAHSİN	HATİCE	Kadın	1968
MELEK	ÇAKIR	HULUSİ	MERYEM	Kadın	1979
ŞAHZENE	ÇAKIR	BAHRİ	ZİNNET	Kadın	1971

ÇAKIROĞLU İSMAİL AĞA OĞLU, HACI MUSTAFA AĞA OĞLU,
SALİH AĞA SOYAĞACI (DOĞANÇAY)(TİRVANA)

ADI	SOYADI	BABA ADI	ANA ADI	CİNSİYET	DOĞUM YILI
SALİH		MUSTAFA	FATMA	Erkek	1839
MUSTAFA		SALİH	HACULA	Erkek	1883
İSMAİL	ÇAKIR	SALİH	AYŞE	Erkek	1884
İLYAS	ÇAKIR	SALİH	HACULA	Erkek	1895
RASİM	ÇAKIR	SALİH	AYŞE	Erkek	1896
HASAN	ÇAKIR	SALİH	AYŞE	Erkek	1897
ÖMER	ÇAKIR	SALİH	AYŞE	Erkek	1903
FAZLI		MUSTAFA	ÜMMİGÜL	Erkek	1905
HACULA		HÜSEYİN	HAVVA	Kadın	1854
AYŞE	ÇAKIR	FEYRUZ	ALTUN	Kadın	1859
ÜMMİGÜL		REŞİT	HAVVA	Kadın	1884
HALİME	ÇAKIR	YUSUF	FERUZE	Kadın	1888
HATİCE	ÇAKIR	SALİH	AYŞE	Kadın	1894
ŞAHZENE	ÇAKIR	İSMAİL	HALİME	Kadın	1904
ALTUNA		OSMAN	HATİCE	Kadın	1872
AHMET	ÇAKIR	İSMAİL	HALİME	Erkek	1913
DURDUN	ÇAKIR	MUSTAFA	ÜMMİGÜL	Erkek	1919
HAYRİYE	ÇAKIR	İSMAİL	HALİME	Kadın	1912
SALİH	ÇAKIR	İSMAİL	HALİME	Erkek	1923
OSMAN	ÇAKIR	İSMAİL	HALİME	Erkek	1926
RAFET	ÇAKIR	İSMAİL	HALİME	Erkek	1928
HÜSEYİN	ÇAKIR	MUSTAFA	ÜMMİGÜL	Erkek	1920
HALİM	ÇAKIR	MUSTAFA	ÜMMİGÜL	Erkek	1921
ALİ	ÇAKIR	MUSTAFA	ÜMMİGÜL	Erkek	1922
OSMAN	ÇAKIR	MUSTAFA	ÜMMİGÜL	Erkek	1910
HAMDİYE	ÇAKIR	YUSUF	AYŞE	Kadın	1906
HATİCE	ÇAKIR	HASAN	HAMDİYE	Kadın	1918
ŞADİYE	ÇAKIR	HASAN	HAMDİYE	Kadın	1920

YUSUF	ÇAKIR	HASAN	HAMDİYE	Erkek	1930
MELAHAT	ÇAKIR	HASAN	HAMDİYE	Kadın	1933
MUSTAFA	ÇAKIR	FAZLI	ASİYE	Erkek	1923
HÜSEYİN	ÇAKIROĞLU	HASAN	HAMDİYE	Erkek	1927
LÜTFİYE	ÇAKIR	RASİM	GÜLİŞAN	Kadın	1922
FATMA	ÇAKIR	RASİM	GÜLİŞAN	Kadın	1924
GÜLİZAR	ÇAKIR	RASİM	GÜLİŞAN	Kadın	1926
ASİYE	ÇAKIR	RASİM	GÜLİŞAN	Kadın	1928
ŞÜKRİYE	ÇAKIR	RASİM	GÜLİŞAN	Kadın	1930
HATİCE	ÇAKIR	RASİM	GÜLİŞAN	Kadın	1934
EKREM	ÇAKIR	ÖMER	EMİNE	Erkek	1926
MEHMET	ÇAKIR	ÖMER	EMİNE	Erkek	1929
MUSTAFA	ÇAKIR	ÖMER	EMİNE	Erkek	1932
LÜTFİYE	ÇAKIR	RASİM	GÜLİŞAN	Kadın	1922
SADIK	ÇAKIR	İLYAS	SELFİNAZ	Erkek	1919
EMİNE	ÇAKIR	İLYAS	HAMİDE	Kadın	1917
HATİCE	ÇAKIR	İLYAS	HAMİDE	Kadın	1921
KADİR	ÇAKIR	İLYAS	HAMİDE	Erkek	1921
SÜLEYMAN	ÇAKIR	İLYAS	MEVLÜDE	Erkek	1929
SADET	ÇAKIR	İLYAS	FATMA	Kadın	1923
MUSTAFA	ÇAKIR	FAZLI	ASİYE	Erkek	1929
OSMAN	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	ASİYE	Erkek	1932
YUSUF	ÇAKIR	HÜSEYİN	ASİYE	Erkek	1934
HAYRİYE	ÇAKIR	AHMET	LÜTFİYE	Kadın	1931
NİHAT	ÇAKIR	HASAN	HAMDİYE	Erkek	1934
ÜMMİHAN	ÇAKIR	RASİM	GÜLİŞAN	Kadın	1937
HIZIR	ÇAKIR	RASİM	GÜLİŞAN	Erkek	1940
NİMET	ÇAKIR	ÖMER	EMİNE	Kadın	1936
FEHMİ	ÇAKIR	HASAN	HAMDİYE	Erkek	1940
EMİNE	ÇAKIR	RÜSTEM	HAMİDE	Kadın	1908
NAZMİYE	ÇAKIR	HAMİT	HATİCE	Kadın	1922
GAFUR	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	HALİME	Erkek	1932
BAKİYE	ÇAKIR	OSMAN	FATMA	Kadın	1914
LÜTFİYE	ÇAKIR	AHMET	BAKİYE	Kadın	1943
ASİYE	ÇAKIR	İBRAHİM	SELVİNAZ	Kadın	1904
SEHER	ÇAKIR	HÜSEYİN	ASİYE	Kadın	1941
YUSUF	ÇAKIR	HÜSEYİN	ASİYE	Erkek	1939
OSMAN	ÇAKIR	HÜSEYİN	ASİYE	Erkek	1937
EMİNE	ÇAKIR	AHMET	BAKİYE	Kadın	1947

FATMA	ÇAKIR	AHMET	BAKİYE	Kadın	1948
ŞEHİRİYE	ÇAKIR	AHMET	BAKİYE	Kadın	1940
RAHMİYE	ÇAKIR	DURSUN	NAZMİYE	Kadın	1947
MUHİTTİN	ÇAKIR	DURSUN	NAZMİYE	Erkek	1943
HANIM	ÇAKIROĞLU	SADULLAH	ZEYNEP	Kadın	1925
KERİMAN	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	HANIM	Kadın	1949
MEHMET AKİF	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	HANIM	Erkek	1950
İLYAS	ÇAKIR	AHMET	BAKİYE	Erkek	1952
GÜLİŞAN	ÇAKIR	HURŞUT	MAFUNA	Kadın	1894
AYŞE	ÇAKIR	ALİ	HATİCE	Kadın	1918
EMİNE	ÇAKIR	EKREM	AYŞE	Kadın	1950
AYŞE	ÇAKIR	YUSUF	HAFİZE	Kadın	1938
HASAN	ÇAKIR	HÜSEYİN	HANIM	Erkek	1954
METİN	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	HANIM	Erkek	1956
SAMİ	ÇAKIR	EKREM	AYŞE	Erkek	1954
SELAMİ	ÇAKIR	EKREM	AYŞE	Erkek	1956
HANIM	ÇAKIROĞLU	HAMZA	AYŞE	Kadın	1939
HALİM	ÇAKIR	SALİH	HATİCE	Erkek	1954
AYŞE	ÇAKIR	YUSUF	ŞÜKRİYE	Kadın	1955
AYLA	HOCANOĞLU	YUSUF	ŞÜKRİYE	Kadın	1956
AYŞE	ÇAKIR	ABDÜL CELİL	ASİYE	Kadın	1935
YUSUF	ÇAKIR	OSMAN	AYŞE	Erkek	1956
MUSTAFA	ÇAKIR	AHMET	BAKİYE	Erkek	1956
HACER	ÇAKIR	SALİH	HATİCE	Kadın	1957
HABİP	ÇAKIR	YUSUF	ŞÜKRİYE	Erkek	1958
BAHRİYE	ÇAKIR	ŞEVKİ	HACERE	Kadın	1942
MERAL	ÇAKIR	MEHMET	AYŞE	Kadın	1956
AYŞEGÜL	ÇAKIR	YUSUF	ŞÜKRİYE	Kadın	1953
FATMA	ÇAKIR	OSMAN	AYŞE	Kadın	1960
İSMAİL	ÇAKIR	GAFUR	HANIM	Erkek	1960
ALİ	ÇAKIR	SALİH	HATİCE	Erkek	1960
RUKİYE	ÇAKIR	SAMİ	YASİME	Kadın	1936
İBRAHİM	ÇAKIR	HIZIR	RUHİYE	Erkek	1960
LEYLA	ÇAKIR	HIZIR	RUHİYE	Kadın	1960
AYŞE	ÇAKIR	OSMAN	AYŞE	Kadın	1960
KÖKSAL	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	HANIM	Erkek	1961
ÖMER	ÇAKIR	MUSTAFA	BAHRİYE	Erkek	1961
SİNAN	ÇAKIR	EKREM	AYŞE	Erkek	1959

TÜLİN	ÇAKIR	OSMAN	AYŞE	Kadın	1962
SELMAN	ÇAKIR	EKREM	AYŞE	Erkek	1962
MEHMET	ÇAKIR	MUSTAFA	BAHRİYE	Erkek	1963
NEBİ	ÇAKIR	OSMAN	AYŞE	Erkek	1963
ADNAN ZORLUKAN	ÇAKIR	SALİH	HATİCE	Erkek	1963
İSMAİL HAKKI	ÇAKIROĞLU	GAFUR	HANIM	Erkek	1957
ALİME	ÇAKIR	ALİ	HAYRİYE	Kadın	1946
HAMDİYE	ÇAKIR	FEHMİ	ALİME	Kadın	1965
EVŞEN	ÇAKIR	MEHMET EMİN	EMİNE	Kadın	1939
CELAL	ÇAKIR	NİHAT	EVŞEN	Erkek	1959
ESİN	ÇAKIR	NİHAT	EVŞEN	Kadın	1962
RABİYE	ÇAKIR	GAFUR	HANIM	Kadın	1965
NİMET	ÇAKIR	MUSTAFA	BAHRİYE	Kadın	1965
MEHMET	ÇAKIR	OSMAN	AYŞE	Erkek	1965
HALİME	ÇAKIR	GAFUR	HANIM	Kadın	1961
ERTUĞRUL	ÇAKIR	YUSUF	ŞÜKRİYE	Erkek	1966
NERİMAN	ÇAKIR	GAFUR	HANIM	Kadın	1966
HASAN FEHMİ	ÇAKIR	NİHAT	EVŞEN	Erkek	1966
FATMA	ÇAKIR	RÜŞTÜ	FİRDEVŞ	Kadın	1928
GÜLLER	ÇAKIR	MUSTAFA	FATMA	Kadın	1955
EMİNE	ÇAKIR	MUSTAFA	FATMA	Kadın	1957
MERYEM	ÇAKIR	MUSTAFA	FATMA	Kadın	1958
MELEK	ÇAKIR	MUSTAFA	FATMA	Kadın	1966
HATİCE	ÇAKIR	FEHMİ	ALİME	Kadın	1967
GÜLÜNAZ	ÇAKIROĞLU	SADIK	SAKİNE	Kadın	1938
ŞEMSE	ÇAKIROĞLU	OSMAN	GÜLÜNAZ	Kadın	1957
TÜRKAN	ÇAKIROĞLU	OSMAN	GÜLÜNAZ	Kadın	1960
HÜSEYİN	ÇAKIROĞLU	OSMAN	AYŞE	Erkek	1966
SONGÜL	ÇAKIR	SÜLEYMAN	KETAİN	Kadın	1939
ÜLKER	ÇAKIR	YUSUF	SONGÜL	Kadın	1961
HARUN	ÇAKIR	YUSUF	SONGÜL	Erkek	1963
ASİYE	ÇAKIR	MEHMET	EMİNE	Kadın	1949
FATMA	ÇAKIR	İLYAS	ASİYE	Kadın	1965
EMİNE	ÇAKIR	MUSTAFA	BAHRİYE	Kadın	1967
İHSAN	ÇAKIROĞLU	OSMAN	GÜLÜNAZ	Erkek	1968
AHMET	ÇAKIR	GAFUR	HANIM	Erkek	1968
HAFİZE	ÇAKIROĞLU	REŞİT	HAYRİYE	Kadın	1948

KERİMAN	ÇAKIROĞLU	MEHMET AKİF	HAFİZE	Kadın	1966
ÜLKER	ÇAKIROĞLU	MEHMET AKİF	HAFİZE	Kadın	1968
FAZLI	ÇAKIR	MUSTAFA	FATMA	Erkek	1968
HADİYE	ÇAKIR	İLYAS	ASİYE	Kadın	1968
FATMA	ÇAKIR	FEHMİ	ALİME	Kadın	1969
FATMA	AKAYDIN	GAFUR	HANIM	Kadın	1969
İSMAİL	ÇAKIR	OSMAN	AYŞE	Erkek	1969
HALİT	ÇAKIR	İLYAS	ASİYE	Erkek	1970
SÜLEYMAN	ÇAKIR	İLYAS	HAMİDE	Erkek	1921
LÜTFİYE	ÇAKIR	RASİM	GÜLÜŞAN	Kadın	1922
MUSTAFA	ÇAKIR	SÜLEYMAN	LÜTFİYE	Erkek	1944
SUNA	ÇAKIR	SÜLEYMAN	LÜTFİYE	Kadın	1946
NEBAHAT	ÇAKIR	SÜLEYMAN	LÜTFİYE	Kadın	1948
SAMİ	ÇAKIR	SÜLEYMAN	LÜTFİYE	Erkek	1953
SUSAM	ÇAKIR	SADIK	SAKİNE	Kadın	1944
YUSUF ZİYA	ÇAKIROĞLU	MEHMET AKİF	HAFİZE	Erkek	1970
ABDULKA-DİR	ÇAKIR	FEHMİ	ALİME	Erkek	1970
SEMRA	ÇAKIR	MUSTAFA	SUSAM	Kadın	1971
MEHMET	ÇAKIR	MUSTAFA	FATMA	Erkek	1971
İSMAİL	ÇAKIROĞLU	OSMAN	GÜLÜNAZ	Erkek	1971
HÜSEYİN	ÇAKIR	NİHAT	EVŞEN	Erkek	1971
HAYRİYE	ÇAKIROĞLU	GAFUR	HANIM	Kadın	1972
İLYAS MURAT	ÇAKIR	MUSTAFA	SUSAM	Erkek	1971
AHMET	ÇAKIR	İLYAS	ASİYE	Erkek	1972
HANEFİ	ÇAKIR	MUSTAFA	FATMA	Erkek	1972
HANDAN	ÇAKIROĞLU	MEHMET AKİF	HAFİZE	Kadın	1972
FATİH	ÇAKIR	FEHMİ	ALİME	Erkek	1973
SAKİNE	ÇAKIR	MUSTAFA	SUSAM	Kadın	1973
MUSA	ÇAKIROĞLU	OSMAN	GÜLÜNAZ	Erkek	1973
HAMZA	ÇAKIROĞLU	GAFUR	HANIM	Erkek	1974
SAVAŞ	ÇAKIR	İLYAS	ASİYE	Erkek	1974
AYNUR	ÇAKIROĞLU	OSMAN	AYŞE	Kadın	1967
NURAY	ÇAKIROĞLU	OSMAN	AYŞE	Kadın	1969
NECLA	ÇAKIROĞLU	OSMAN	AYŞE	Kadın	1971
AYŞE	ÇAKIROĞLU	OSMAN	AYŞE	Kadın	1974
EMİNE	ÇAKIROĞLU	OSMAN	AYŞE	Kadın	1974
İHSAN SABRİ	ÇAKIR	MUSTAFA	BAHRİYE	Erkek	1975

GÜLİŞAN	ÇAKIR	HIZIR	RUHİYE	Kadın	1972
HURŞİT ZİYA	ÇAKIR	HIZIR	RUHİYE	Erkek	1975
HALİL	ÇAKIR	HIZIR	RUHİYE	Erkek	1963
NURSAL	ÇAKIR	HIZIR	RUHİYE	Kadın	1965
AHMET KA-SIM	ÇAKIR	HIZIR	RUHİYE	Erkek	1967
YUSUF ZİYA	ÇAKIROĞLU	MEHMET AKİF	HAFİZE	Erkek	1975
OSMAN BARIŞ	ÇAKIR	İLYAS	ASİYE	Erkek	1976
OKTAY	ÇAKIR	MUSTAFA	SUSAM	Erkek	1977
SÜLEYMAN	ÇAKIROĞLU	GAFUR	HANIM	Erkek	1977
KERİMAN	ÇAKIR	OSMAN	RABİA	Kadın	1958
GÜLAY	ÇAKIROĞLU	OSMAN	GÜLÜNAZ	Kadın	1975
SELMA	ÇAKIR	MUSTAFA	SUSAM	Kadın	1979
ÖZEN	ÇAKIR	HÜSEYİN	EMİNE	Kadın	1963
NURİYE	ÇAKIR	NESİP	EMİNE	Kadın	1957
MELAHAT	ÇAKIR	HASAN	NURİYE	Kadın	1975
ŞEFİK	ÇAKIR	HASAN	NURİYE	Erkek	1977
CELAL YA-VUZ	ÇAKIR	YUSUF	KERİMAN	Erkek	1979
ŞEHNAZ	ÇAKIR	YUSUF	ŞEHNAZ	Kadın	1961
EMİNE	ÇAKIROĞLU	MEHMET EMİN	EMİNE	Kadın	1957
MUSA	ÇAKIROĞLU	METİN	EMİNE	Erkek	1979
FATMA	ÇAKIR	İLYAS	ASİYE	Kadın	1977
MUSA	ÇAKIROĞLU	OSMAN	AYŞE	Erkek	1975
ŞADİYE	ÇAKIR	YUSUF	SONGÜL	Kadın	1976
SEHER	ÇAKIR	YUSUF	SONGÜL	Kadın	1978
MERYEM	ÇAKIR	CELAL	KIYMET	Kadın	1966
AYSER	ÇAKIR	HALİM	YETER	Kadın	1960
GÜLÜZAR	ÇAKIR	MEHMET BAYRAM	MEZİYYET	Kadın	1966
RUKİYE	ÇAKIR	KADİR	FATMA	Kadın	1964
ÖZLEM	ÇAKIROĞLU	MEHMET AKİF	HAFİZE	Kadın	1978
ELVAN	ÇAKIROĞLU	MUZAFFER	SEVİM	Kadın	1965
NAZMİYE	ÇAKIROĞLU	RECEP	ZENNUR	Kadın	1960
AYŞE	ÇAKIR	BAHRİ	ZİNNET	Kadın	1964
AYSEL	ÇAKIR	İSMAİL	EMİNE	Kadın	1966
ÜMMİHAN	ÇAKIR	HÜSEYİN	FATMA	Kadın	1963
REYHAN	ÇAKIR	ALİ	MEVLÜDE	Kadın	1970
ŞAKİRE	ÇAKIR	HAYATİ	AYHAN	Kadın	1968

LEYLA	ÇAKIR	CELAL	KIYMET	Kadın	1973
NEBAHAT	ÇAKIR	NİYAZİ	NACİYE	Kadın	1973
AYLA	ÇAKIR	EMRULLAH	HANİFE	Kadın	1971
AYŞE	ÇAKIR	AHMET	ASİYE	Kadın	1966
HACER	ÇAKIR	ÖMER	EMİNE	Kadın	1971
ARZU	ÇAKIROĞLU	REMZİ	NURAN	Kadın	1974
REYHANİYE	ÇAKIR	DURAN	TÜRKAN	Kadın	1975
NEVİN	ÇAKIR	İHSAN	ÜLFİYE	Kadın	1972
HATİCE MAKSUDE	ÇAKIR	NEVZAT	MENBEHA	Kadın	1975
HATİCE NURDAN	ÇAKIROĞLU	YILMAZ	FATMA	Kadın	1972
HAYRİYE	ÇAKIROĞLU	YUNUS	HAMİDE	Kadın	1938
DİLEK	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	HATİCE	Kadın	1970

**ÇAKIROĞLU İSMAİL AĞA OĞLU, DURSUN AĞA OĞULLARI
AHMET AĞA VE HASAN AĞA SOYAĞACI (SIRAAĞAÇ)(ÇALEK)**

ADI	SOYADI	BABA ADI	ANA ADI	CİNSİYETİ	DOĞUM YILI
AHMET	ÇAKIR	DURSUN	FATMA	Erkek	1857
DURSUN	ÇAKIR	AHMET	FATMA	Erkek	1881
ESAT	ÇAKIR	AHMET	ASİYE	Erkek	1889
AZİZ	ÇAKIR	AHMET	ASİYE	Erkek	1893
OSMAN	ÇAKIR	AHMET	ASİYE	Erkek	1895
BADDAL		AHMET	ASİYE	Erkek	1900
SALİHE		AHMET	SAKİNE	Kadın	1859
ASİYE		SALİH	ASBULİ	Kadın	1864
İLVE		SEFER	GÜLİZAR	Kadın	1889
SABİRE	ÇAKIR	HÜSEYİN	SALİHE	Kadın	1892
ELMAS	ÇAKIR	AHMET	MERYEM	Kadın	1897
FATMA	ÇAKIR	DURSUN	İLVE	Kadın	1910
HAVVA	ÇAKIR	AZİZ	SABİRE	Kadın	1922
HATİCE	ÇAKIR	AZİZ	SABİRE	Kadın	1924
ÖMER	ÇAKIROĞLU	AZİZ	SABİRE	Erkek	1928
CEMAL	ÇAKIROĞLU	AZİZ	SABİRE	Erkek	1924
HALİL	ÇAKIROĞLU	AZİZ	SABİRE	Erkek	1930
AYŞE	ÇAKIROĞLU	DURSUN	SABİRE	Kadın	1919
SAADET	ÇAKIR	DURSUN	İLVE	Kadın	1921
EMİNE	ÇAKIR	DURSUN	SABİRE	Kadın	1923
HASAN	ÇAKIR	DURSUN	FATO	Erkek	1929
HATİCE	ÇAKIR	AHMET	ASİYE	Kadın	1906
MEHMET	ÇAKIROĞLU	AZİZ	SABİRE	Erkek	1916
NOKTA	ÇAKIR	AHMET	MERYEM	Kadın	1898
MERYEM	ÇAKIR	AHMET	MERYEM	Kadın	1902
MUHAMMET HANEFİ	ÇAKIR	OSMAN	FATMA	Erkek	1935

MUSTAFA	ÇAKIR	ESAT	SEYYARE	Erkek	1919
RAMUS	ÇAKIR	ESAT	SEYYARE	Erkek	1923
FATMA	ÇAKIR	ESAT	SEYYARE	Kadın	1924
DURSUN	ÇAKIR	ESAT	SEYYARE	Erkek	1932
ZEHRA	ÇAKIR	AZİZ	SABİRE	Kadın	1933
SEYYARE	ÇAKIR	MAHMUT	FATMA	Kadın	1892
FATMA	ÇAKIR	HÜSEYİN	SALİHE	Kadın	1896
ZEKİYE	ÇAKIR	OSMAN	FATMA	Kadın	1914
EMİNE	ÇAKIR	OSMAN	FATMA	Kadın	1921
RUSTEM	ÇAKIR	OSMAN	FATMA	Erkek	1925
ÜMMİHAN	ÇAKIR	OSMAN	FATMA	Kadın	1927
MÜSLİM	ÇAKIROĞLU	OSMAN	FATMA	Erkek	1929
GÜLBEYAZ	ÇAKIR	OSMAN	FATMA	Kadın	1931
HÜSEYİN	ÇAKIR	OSMAN	FATMA	Erkek	1933
KEMAL	ÇAKIR	DURSUN	FATMA	Erkek	1934
ALİ REMZİ	ÇAKIR	DURSUN	FATMA	Erkek	1934
GÜLBEYAZ	ÇAKIR	AHMET	SALİHE	Kadın	1908
ŞEHİRİYE	ÇAKIR	OSMAN	FATMA	Kadın	1944
ASLİHAN	ÇAKIR	RUSTEM	ZEKİYE	Kadın	1951
ZEKİYE	ÇAKIROĞLU	FUAT	FATMA	Kadın	1932
SAADET	ÇAKIR	HASAN	HATİCE	Kadın	1950
İLVE	ÇAKIR	MEHMET	HANİFE	Kadın	1917
MEHMET	ÇAKIR	DURSUN	İLVE	Erkek	1950
HİLMİ	ÇAKIROĞLU	AZİZ	SABİRE	Erkek	1935
MERYEM	ÇAKIR	AHMET	MERYEM	Kadın	1900
CEMAL	ÇAKIR	DURSUN	FATMA	Erkek	1943
ZEKİYE	ÇAKIR	RIZVAN	FATMA	Kadın	1926
HAYRİYE	ÇAKIR	MEHMET	ELMAS	Kadın	1924
NECMETTİN	ÇAKIROĞLU	MEHMET	AYŞE	Erkek	1946
NECLA	ÇAKIROĞLU	MEHMET	AYŞE	Kadın	1948
NURHAN	ÇAKIR	RUSTEM	ZEKİYE	Kadın	1949
PERİHAN	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	SALİHA	Kadın	1933
NAZMİ	ÇAKIROĞLU	MEHMET	AYŞE	Erkek	1947
NEZA	ÇAKIROĞLU	MEHMET	AYŞE	Kadın	1949
GÜNAY	ÇAKIROĞLU	MEHMET	AYŞE	Kadın	1951
ESET	ÇAKIR	RAMUS	HAYRİYE	Erkek	1953
ORHAN	ÇAKIR	RUSTEM	ZEKİYE	Erkek	1953

FATMA	ÇAKIROĞLU	FERHAT	ŞEMİ	Kadın	1931
MUSA	ÇAKIROĞLU	ÖMER	ZEKİYE	Erkek	1954
AZİZ	ÇAKIROĞLU	CEMAL	PERİHAN	Erkek	1952
CEMİL BEŞİR	ÇAKIROĞLU	CEMAL	PERİHAN	Erkek	1954
SALİHA	ÇAKIROĞLU	MEHMET	AYŞE	Kadın	1955
MAVİYE	ÇAKIROĞLU	HASAN	FATMA	Kadın	1938
NURHAN	ÇAKIR	HASAN	HATİCE	Kadın	1947
AHMET	ÇAKIR	HASAN	HATİCE	Erkek	1952
MERYEM	ÇAKIR	HASAN	HATİCE	Kadın	1953
ALİ OSMAN	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	FATMA	Erkek	1953
HAYRİYE	ÇAKIROĞLU	HASAN	ELMAS	Kadın	1930
CEMİL	ÇAKIROĞLU	HALİL	HAYRİYE	Erkek	1955
NADİDE	ÇAKIROĞLU	ÖMER	ZEKİYE	Kadın	1955
CENGİZ	ÇAKIROĞLU	HALİL	HAYRİYE	Erkek	1958
LEYLA	ÇAKIR	HASAN	HATİCE	Kadın	1956
NADİDE	ÇAKIROĞLU	ÖMER	ZEKİYE	Kadın	1956
HATİCE	ÇAKIROĞLU	ÖMER	ZEKİYE	Kadın	1958
BAHİRE	ÇAKIROĞLU	MEHMET	AYŞE	Kadın	1956
NESRİN	ÇAKIROĞLU	CEMAL	PERİHAN	Kadın	1959
ŞÜKRAN	ÇAKIROĞLU	HİLMİ	MAVİYE	Kadın	1959
EMİNE	ÇAKIR	HÜSEYİN	FATMA	Kadın	1956
AYSEN	ÇAKIR	DURSUN	İLVE	Kadın	1955
GÜLSEN	ÇAKIR	DURSUN	İLVE	Kadın	1956
ZARİFE	ÇAKIR	SEFER	MAHİZAR	Kadın	1933
SAADET	ÇAKIR	ALİ REMZİ	ZARİFE	Kadın	1955
AHMET	ÇAKIROĞLU	MEHMET	AYŞE	Erkek	1960
MEMURİYE	ÇAKIR	AZİZ	ZEKİYE	Kadın	1936
İSA	ÇAKIROĞLU	ÖMER	ZEKİYE	Erkek	1961
CEMİLE	ÇAKIROĞLU	HALİL	HAYRİYE	Kadın	1961
SÜREYYA	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	FATMA	Kadın	1961
MÜRŞİDE	ÇAKIR	HİLMİ	MAVİYE	Kadın	1961
NADİYE	ÇAKIR	ALİ REMZİ	ZARİFE	Kadın	1962
MÜRÜVVET	ÇAKIR	RAMUS	HAYRİYE	Kadın	1952
AYKUL	ÇAKIR	RAMUS	HAYRİYE	Kadın	1953
RESUL	ÇAKIR	RAMUS	HAYRİYE	Erkek	1956
CELAL	ÇAKIR	ALİ REMZİ	ZARİFE	Erkek	1962
ELMAS	ÇAKIR	RAMUS	HAYRİYE	Kadın	1962
ARZU	ÇAKIR	KEMAL	MEMURİYE	Kadın	1962
ÜMMİHAN	ÇAKIR	HÜSEYİN	FATMA	Kadın	1963

GÖNÜL	ÇAKIR	HÜSEYİN	FATMA	Kadın	1965
MİYASE	ÇAKIROĞLU	HALİL	HAYRİYE	Kadın	1965
AYSEL	ÇAKIR	KEMAL	MEMURİYE	Kadın	1965
BİLGİHAN	ÇAKIROĞLU	HİLMİ	MAVİYE	Kadın	1964
SABİRE	ÇAKIROĞLU	HİLMİ	MAVİYE	Kadın	1963
NEBAHAT	ÇAKIR	RAMUS	FEYİME	Kadın	1945
EKREM	ÇAKIR	CEMAL	NEBAHAT	Erkek	1965
AZİME	ÇAKIR	FERHAT	MAKBULE	Kadın	1944
FEYZULLAH	ÇAKIR	MUHAMMET HANEFİ	AZİME	Erkek	1964
MİHRİBAN	ÇAKIR	HÜSEYİN	FATMA	Kadın	1966
MUSTAFA	ÇAKIR	DURSUN	İLVE	Erkek	1960
SÜHEYLA	ÇAKIROĞLU	CEMAL	PERİHAN	Kadın	1966
AYDIN	ÇAKIR	KEMAL	MEMURİYE	Erkek	1966
HATİCE	ÇAKIROĞLU	HİLMİ	MAVİYE	Kadın	1966
GÜLÜZAR	ÇAKIR	ALİ REMZİ	ZARİFE	Kadın	1967
İKRAM	ÇAKIR	CEMAL	NEBAHAT	Erkek	1967
FATMA	ÇAKIR	HÜSEYİN	FATMA	Kadın	1968
İRFAN	ÇAKIR	CEMAL	NEBAHAT	Erkek	1969
SÜLEYMAN	ÇAKIROĞLU	HALİL	HAYRİYE	Erkek	1969
MUHSİNE	ÇAKIROĞLU	HALİL	HAYRİYE	Kadın	1969
İSMAİL	ÇAKIR	MUHAMMET HANEFİ	AZİME	Erkek	1966
ASİYE	ÇAKIR	MUHAMMET HANEFİ	AZİME	Kadın	1969
İHSAN	ÇAKIR	CEMAL	NEBAHAT	Erkek	1970
NURHAN	ÇAKIROĞLU	RUSTEM	ZEKİYE	Kadın	1949
ALİ ŞÜKRÜ	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	FATMA	Erkek	1971
AZİZE	ÇAKIR	MUHAMMET HANEFİ	AZİME	Kadın	1971
DURSUN BEY	ÇAKIR	ALİ REMZİ	ZARİFE	Erkek	1971
TÜRKAN	ÇAKIROĞLU	ALİ REMZİ	ZARİFE	Kadın	1971
MEHMET ALİ	ÇAKIROĞLU	HİLMİ	MAVİYE	Erkek	1972
HATİCE	ÇAKIROĞLU	HİLMİ	MAVİYE	Kadın	1969
EMİNE	ÇAKIROĞLU	HİLMİ	MAVİYE	Kadın	1970
SELİM SIRRI	ÇAKIROĞLU	NECMETTİN	NURHAN	Erkek	1973
İLHAN	ÇAKIR	CEMAL	NEBAHAT	Erkek	1974
MEHMET ALİ	ÇAKIR	MUHAMMET HANEFİ	AZİME	Erkek	1972
HEDİYE	ÇAKIROĞLU	ARİF	MURADİYE	Kadın	1954

NEBAHAT	ÇAKIR	İSMAİL	HEDİYE	Kadın	1958
ADEM	ÇAKIR	MEHMET	NEBAHAT	Erkek	1976
GÜLŞAH	ÇAKIROĞLU	AZİZ	HEDİYE	Kadın	1976
MEHMET SİNAN	ÇAKIROĞLU	NECMETTİN	NURHAN	Erkek	1977
ERDAL	ÇAKIR	MEHMET	NEBAHAT	Erkek	1977
NURAY	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	FATMA	Kadın	1977
NEHAR	ÇAKIR	MUHAMMET HANEFİ	AZİME	Kadın	1976
KADİR	ÇAKIROĞLU	AZİZ	HEDİYE	Erkek	1977
SÜLEYMAN	ÇAKIR	AHMET	MÜRŞİDE	Erkek	1978
GÜNAY	ÇAKIR	HIZIR	LÜTFİYE	Kadın	1959
HANİFE	ÇAKIR	MUHAMMET HANEFİ	AZİME	Kadın	1979
ASİYE	ÇAKIR	MEHMET	NEBAHAT	Kadın	1979
NEZİHA	ÇAKIROĞLU	BAYRAM	EMRİYE	Kadın	1957
YASEMİN	ÇAKIR	RESUL	GÜNAY	Kadın	1976
FATİH	ÇAKIR	RESUL	GÜNAY	Erkek	1978
HÜLYA	ÇAKIROĞLU	ALTAY	AYSER	Kadın	1964
FATİH	ÇAKIROĞLU	HİLMİ	MAVİYE	Erkek	1975
CÜNEYT FARUK	ÇAKIROĞLU	NECMETTİN	NURHAN	Erkek	1971
NEVİN	ÇAKIR	RESUL	GÜNAY	Kadın	1979
VİLDAN	ÇAKIROĞLU	HALİL	SÜNBÜLE	Kadın	1960
NEVİN	ÇAKIR	MURAT	GÜLFİDAN	Kadın	1972
NURAN	ÇAKIR	MEHMET	NACİYE	Kadın	1968
EMRİYE	ÇAKIR	ŞUAYIP	ŞÜKRAN	Kadın	1969
AYLA	ÇAKIROĞLU	SAFET	FATMA	Kadın	1969
HATİCE	ÇAKIROĞLU	ALİ	ŞEHRİYE	Kadın	1966
AYSEL	ÇAKIR	NURİ	AYŞE	Kadın	1971
EMSALİ	ÇAKIROĞLU	NEŞAT	LÜTFİYE	Kadın	1973
MUKADDER	ÇAKIROĞLU	RESUL	MUKADDER	Kadın	1977
NİMET	ÇAKIR	AHMET FAİK	FEHİME	Kadın	1969
HATİCE	ÇAKIR	İBRAHİM	HACER	Kadın	1973
NURAN	ÇAKIROĞLU	TAHSİN	FATMA	Kadın	1976
PINAR	ÇAKIR	ŞENOL	ŞENGÜL	Kadın	1972
REYHAN	ÇAKIR	İSMAİL	AKİLE	Kadın	1979
EMİNE	ÇAKIR	RAMAZAN	FATMA	Kadın	1974

**ÇAKIROĞLU İSMAİL AĞA OĞLU, ALİ AĞA (GENÇ AĞA) OĞLU
MİKTAT AĞA SOYAĞACI (SIRAAĞAÇ)(ÇALEK)**

ADI	SOYADI	BABA ADI	ANA ADI	CİNSİYET	DOĞUM YILI
MİKTAT AĞA		ALİ	RAZİYE	Erkek	1854
İLVE		AHMET	FATMA	Kadın	1854
İLYAS	ÇAKIROĞLU	MİKTAT AĞA	İLVE	Erkek	1906
NAZIM	ÇAKIROĞLU	MİKTAT AĞA	İLVE	Erkek	1923
MERYEM	ÇAKIR	MİKTAT AĞA	ARİFE	Kadın	1921
ARİFE	ÇAKIR	İLYAS	FATMA	Kadın	1882
MİTHAT	ÇAKIROĞLU	İLYAS	FATMA	Erkek	1926
LÜTFİYE	ÇAKIROĞLU	İLYAS	FATMA	Kadın	1928
NAHİDE	ÇAKIROĞLU	İLYAS	FATMA	Kadın	1930
HAMDİYE		HAMİT	GÜLPERİ	Kadın	1916
HATİCE	ÇAKIROĞLU	DURSUN	AYŞE	Kadın	1922
YILDIRIM	ÇAKIROĞLU	İLYAS	FATMA	Erkek	1939
FATMA NERMİN	ÇAKIROĞLU	NAZIM	HATİCE	Kadın	1949
NAZMİYE	ÇAKIROĞLU	NAZIM	HATİCE	Kadın	1949
HAYRİYE	ÇAKIROĞLU	HARUN	FATMA	Kadın	1928
TURGUT	ÇAKIROĞLU	MİKTAT	HAYRİYE	Erkek	1949
FATMA	ÇAKIROĞLU	MEHMET	ASİYE	Kadın	1901
RUHAN	ÇAKIROĞLU	MİKTAT	HAYRİYE	Erkek	1952
ORHAN	ÇAKIR	MİKTAT	HAYRİYE	Erkek	1952
ŞÜKRAN	ÇAKIR	MİKTAT	HAYRİYE	Kadın	1954
SABUR	ÇAKIROĞLU	NAZIM	HATİCE	Erkek	1955
KERİMAN	ÇAKIROĞLU	NAZIM	HATİCE	Kadın	1955
ELMAS	ÇAKIROĞLU	ŞABAN	RAHİME	Kadın	1904
NEJLA	ÇAKIROĞLU	İLYAS	ELMAS	Kadın	1949
NACİ	ÇAKIROĞLU	NAZIM	HATİCE	Erkek	1959
ARİFE	ÇAKIROĞLU	NAZIM	HATİCE	Kadın	1959
LEYLA	ÇAKIROĞLU	NAZIM	HATİCE	Kadın	1961

RAZİYE	ÇAKIROĞLU	NAZIM	HATİCE	Kadın	1964
RACİ	ÇAKIROĞLU	NAZIM	HATİCE	Erkek	1966
GÜLTEN	ÇAKIROĞLU	HASAN	MÜSLİME	Kadın	1937
MEHMET İHSAN	ÇAKIROĞLU	YILDIRIM	GÜLTEN	Erkek	1971
FATMA MÜJGAN	ÇAKIROĞLU	YILDIRIM	GÜLTEN	Kadın	1975
GÜLŞİŞE	ÇAKIROĞLU	AHMET	GÜLHANIM	Kadın	1950
NAZIM	ÇAKIROĞLU	SABUR	GÜLŞİŞE	Erkek	1974
HİFZE	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	EMİNE	Kadın	1953
MİTHAT CİHAT	ÇAKIROĞLU	TURGUT	HİFZE	Erkek	1976
NAZIM	ÇAKIROĞLU	SABUR	GÜLŞİŞE	Erkek	1973
NERMİN	ÇAKIROĞLU	SABUR	GÜLŞİŞE	Kadın	1975
NAZİF	ÇAKIROĞLU	SABUR	GÜLŞİŞE	Erkek	1976
NADİR LATİF	ÇAKIROĞLU	YILDIRIM	GÜLTEN	Erkek	1977
SERPİL	ÇAKIROĞLU	SABUR	GÜLŞİŞE	Kadın	1977
HAMDİYE ŞÜKRAN	ÇAKIROĞLU	TURGUT	HİFZE	Kadın	1979
VOLKAN	ÇAKIROĞLU	SABUR	GÜLŞİŞE	Erkek	1978
MÜSLİME FİGAN	ÇAKIROĞLU	YILDIRIM	GÜLTEN	Kadın	1978
HİLAL	ÇAKIROĞLU	MEHMET	NAHİDE	Kadın	1957
GÖKÇEHAN EFSE	ÇAKIROĞLU	RUHAN	HİLAL	Kadın	1979
MERYEM	ÇAKIROĞLU	MEHMET ŞÜKRÜ	MERYEM	Kadın	1959
NAZHANIM	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	NALLI	Kadın	1965
FATMA	ÇAKIROĞLU	EYÜP	HAMİDE	Kadın	1955
MALİKE	ÇAKIROĞLU	AYDIN	GÖNÜL	Kadın	1977
AYŞE	ÇAKIROĞLU	OSMAN	ŞAHSENE	Kadın	1968

**ÇAKIROĞLU İSMAİL AĞA OĞLU, ALİ AĞA (GENÇ AĞA) OĞULLARI,
SEFER (HIZIR) AĞA, İSMAİL AĞA,
VE ALİ AĞA (GENÇ AĞA) SOYAĞACI (SIRAAĞAÇ)(ÇALEK)**

ADI	SOYADI	BABA ADI	ANA ADI	CİNSİYET	DOĞUM YILI
SEFER (HIZIR)		ALİ AĞA (GENÇ AĞA)	TAİFE	Erkek	1869
İSMAİL		ALİ AĞA (GENÇ AĞA)	TAİFE	Erkek	1874
ALİ	ÇAKIR	ALİ AĞA (GENÇ AĞA)	TAİFE	Erkek	1879
MUSTAFA		RASİM	AYŞE	Erkek	1882
BEHZAT	ÇAKIR	İSMAİL	FATMA	Erkek	1896
OSMAN	ÇAKIR	İSMAİL	FATMA	Erkek	1897
İLYAS	ÇAKIR	SEFER	NAZİFE	Erkek	1989
ŞEVKİ	ÇAKIR	SEFER	NAZİFE	Erkek	1900
HÜSEYİN	ÇAKIR	İSMAİL	FATMA	Erkek	1901
RASİM	ÇAKIR	İSMAİL	FATMA	Erkek	1903
SÜLEYMAN		SEFER	NAZİFE	Erkek	1905
TAİFE		ÖMER	FATMA	Kadın	1844
NAZİFE	ÇAKIR	AHMET	İNCEKIZ	Kadın	1874
MERYEM	ÇAKIR	İBRAHİM	HATUNKIZ	Kadın	1878
FATMA		RIZA	HAMİDE	Kadın	1879
HASHATUN	ÇAKIR	HALİM	FATMA	Kadın	1884
ZEYNEP		MEMİŞ	GÜLFEM	Kadın	1886
GÜLSÜM	ÇAKIR	SEFER	NAZİFE	Kadın	1892
EMİNE		İSMAİL	FATMA	Kadın	1904
HATİCE HÜSİNİYE	ÇAKIR	ALİ	YASİME	Kadın	1893
VESİLE	ÇAKIR	ALİ	ZEYNEP	Kadın	1906
ESMA	ÇAKIR	ALİ	HATİCE	Kadın	1910
HAYRİYE	ÇAKIR	ALİ	HATİCE	Kadın	1914

LÜTFİYE	ÇAKIR	ALİ	HATİCE	Kadın	1917
AYŞE	ÇAKIR	ALİ	HATİCE	Kadın	1918
HASAN ŞÜKRÜ	ÇAKIR	ALİ	HATİCE	Erkek	1925
ÖMER LÜTFİ	ÇAKIROĞLU	İLYAS	HATİCE HÜSNİYE	Erkek	1919
FATMA	ÇAKIR	İLYAS	HATİCE HÜSNİYE	Kadın	1924
YUSUF	ÇAKIR	İLYAS	HATİCE HÜSNİYE	Erkek	1926
MERYEM	ÇAKIR	İLYAS	HATİCE HÜSNİYE	Kadın	1926
İLVE	ÇAKIR	İLYAS	HATİCE HÜSNİYE	Kadın	1921
ALİ	ÇAKIR	İLYAS	HATİCE HÜSNİYE	Erkek	1922
HATİCE	ÇAKIR	SALİH	AYŞE	Kadın	1894
SÜLEYMAN SABRİ	ÇAKIR	SEFER	NAZİFE	Erkek	1902
İSMAİL	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	HATİCE	Erkek	1923
MAKBULE	ÇAKIR	İSMAİL	GÜLAYŞE	Kadın	1912
EMİNE	ÇAKIR	HÜSEYİN	MERYEM	Kadın	1922
FERHAT	ÇAKIR	OSMAN	AYŞE	Erkek	1924
HALİL	ÇAKIR	OSMAN	AYŞE	Erkek	1929
MELİHAT	ÇAKIR	OSMAN	AYŞE	Kadın	1931
KADİR	ÇAKIR	OSMAN	AYŞE	Erkek	1933
ZİNNET	ÇAKIR	ŞEVKİ	VESİLE	Kadın	1926
AYŞE	ÇAKIR	ŞEVKİ	VESİLE	Kadın	1928
AHMET	ÇAKIROĞLU	ŞEVKİ	VESİLE	Erkek	1931
HIZIR	ÇAKIROĞLU	ŞEVKİ	VESİLE	Erkek	1933
ALİ RIZA	ÇAKIR	ALİ	HATİCE	Erkek	1934
YAKUP	ÇAKIR	BEHZAT	AYŞE	Erkek	1922
NAZİFE	ÇAKIROĞLU	ŞEVKİ	VESİLE	Kadın	1935
NAZIM	ÇAKIR	ŞEVKİ	VESİLE	Erkek	1937
HÜSEYİN	ÇAKIR	İLYAS	HATİCE HÜSNİYE	Erkek	1930
AYŞE	ÇAKIR	İLYAS	HATİCE HÜSNİYE	Kadın	1931
REŞİT	ÇAKIR	İLYAS	HATİCE HÜSNİYE	Erkek	1932
SALİH ZEKİ	ÇAKIROĞLU	İLYAS	HATİCE HÜSNİYE	Erkek	1934

BAHRİ	ÇAKIROĞLU	ALİ	HATİCE	Erkek	1938
MERYEM	ÇAKIR	AHMET	MERYEM	Kadın	1900
HASİBE	ÇAKIR	YUSUF	GÜLİZAR	Kadın	1914
NEBAHAT	ÇAKIR	HÜSEYİN	HASİBE	Kadın	1936
İSMAİL	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	HASİBE	Erkek	1938
AZMİ	ÇAKIR	ŞEVKİ	VESİLE	Erkek	1942
FATMA	ÇAKIR	YAKUP	FATMA	Kadın	1917
FEHMİ	ÇAKIR	ŞEVKİ	VESİLE	Erkek	1943
SEHER	ÇAKIR	SÜLEYMAN SABRİ	FATMA	Kadın	1945
RASIM	ÇAKIR	SÜLEYMAN SABRİ	FATMA	Erkek	1945
SÜNBÜLE	ÇAKIR	SÜLEYMAN SABRİ	FATMA	Kadın	1946
GÜLİZAR	ÇAKIR	SÜLEYMAN SABRİ	FATMA	Kadın	1946
MERYEM	ÇAKIR	YAKUP	HAYRİYE	Kadın	1937
RUHİ	ÇAKIR	YAKUP	HAYRİYE	Erkek	1940
ASAN	ÇAKIR	YAKUP	ALİYE	Erkek	1943
MUSTAFA	ÇAKIROĞLU	YAKUP	HAYRİYE	Erkek	1945
EMRİYE	ÇAKIR	SÜLEYMAN SABRİ	FATMA	Kadın	1946
AYŞE	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	RAZİYE	Kadın	1921
HÜSEYİN	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	AYŞE	Erkek	1943
MEHMET	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	AYŞE	Erkek	1945
AYŞE	ÇAKIR	YAKUP	HAYRİYE	Kadın	1947
EMİNE	ÇAKIR	İDRİS	KANİYE	Kadın	1925
AYHAN	ÇAKIR	YAKUP	HAYRİYE	Erkek	1951
MUSTAFA	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	AYŞE	Erkek	1947
EMİNE	ÇAKIR	İSMAİL	AYŞE	Kadın	1948
FATMA	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	AYŞE	Kadın	1951
MEHMET	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN SABRİ	FATMA	Erkek	1951
ORHAN	ÇAKIROĞLU	ALİ	EMİNE	Erkek	1947
BURHAN	ÇAKIR	ALİ	EMİNE	Erkek	1950
AYŞE	ÇAKIR	MİKDAT	İLVE	Kadın	1893
NURETTİN	ÇAKIROĞLU	HASAN ŞÜKRÜ	FATMA	Erkek	1944
NERİMAN	ÇAKIR	HASAN ŞÜKRÜ	FATMA	Kadın	1949
FATMA ÇİÇEK	ÇAKIROĞLU	HALİM	RASİME	Kadın	1923
EMİNE	ÇAKIR	ALİ RIZA	MELİHAT	Kadın	1950

NEJDET	ÇAKIR	ALİ RIZA	MELİHAT	Erkek	1952
METİN	ÇAKIROĞLU	ÖMER LÜTFİ	FATMA ÇİÇEK	Erkek	1949
NAMIK	ÇAKIROĞLU	ÖMER LÜTFİ	FATMA ÇİÇEK	Erkek	1953
MUSTAFA	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN SABRİ	FATMA	Erkek	1953
HAYRİYE	ÇAKIR	HASAN FEHMİ	MENSURE	Kadın	1937
NURHAN	ÇAKIR	ALİ	EMİNE	Kadın	1955
FİKRİYE	ÇAKIR	İDRİS	KANİYE	Kadın	1929
TAYFUN	ÇAKIR	REŞİT	FİKRİYE	Erkek	1956
İHSAN	ÇAKIR	OSMAN	AYŞE	Erkek	1938
OĞUZ	ÇAKIR	YAKUP	HASİBE	Erkek	1954
NİHAT	ÇAKIROĞLU	YAKUP	HASİBE	Erkek	1955
FUAT	ÇAKIROĞLU	YAKUP	HASİBE	Erkek	1956
FATMA	ÇAKIR	RASİM	HANİFE	Kadın	1936
NACİYE	ÇAKIROĞLU	DAVUT	MERYEM	Kadın	1931
NAZMİ	ÇAKIROĞLU	HIZIR	NACİYE	Erkek	1956
NİMET	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN	VESİLE	Kadın	1932
CENGİZ	ÇAKIROĞLU	AHMET	NİMET	Erkek	1956
ZİNNET	ÇAKIROĞLU	İLYAS	ŞAHZENE	Kadın	1942
HATİCE	ÇAKIR	ABDULHAMİT	HAVVA	Kadın	1885
FATMA	ÇAKIR	SALİH	GÜLHATUN	Kadın	1896
YAKUP	ÇAKIROĞLU	SÜLEYMAN SABRİ	FATMA	Erkek	1956
ŞEMSETTİN	ÇAKIR	REŞİT	KADRİYE	Erkek	1952
HASAN	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	AYŞE	Erkek	1953
KEMAL	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	AYŞE	Erkek	1956
HAYRETTİN	ÇAKIR	HASAN ŞÜKRÜ	FATMA	Erkek	1953
RAHMİ	ÇAKIR	ALİ RIZA	MELİHAT	Erkek	1954
NECDET	ÇAKIR	ALİ RIZA	MELİHAT	Erkek	1953
AYTEN	ÇAKIR	ALİ RIZA	MELİHAT	Kadın	1960
GENÇAĞA	ÇAKIR	ALİ RIZA	MELİHAT	Erkek	1960
AYLA	ÇAKIROĞLU	HIZIR	NACİYE	Kadın	1960
ATILLA	ÇAKIR	SALİH ZEKİ	NAZİFE	Erkek	1957
ŞENGÜL	ÇAKIR	SALİH ZEKİ	NAZİFE	Kadın	1954
SELİM	ÇAKIR	SALİH ZEKİ	NAZİFE	Erkek	1961
FERİZE	ÇAKIR	AHMET	MAKBULE	Kadın	1940
BESİM BASRİ	ÇAKIROĞLU	HIZIR	NACİYE	Erkek	1961
TURKAY	ÇAKIR	HÜSEYİN	FERİZE	Erkek	1961
TURGUT	ÇAKIR	YUSUF	HAYRİYE	Erkek	1955
TURAN	ÇAKIR	YUSUF	HAYRİYE	Erkek	1958

FATMA	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	FATMA	Kadın	1943
ALAETTİN	ÇAKIROĞLU	HASAN ŞÜKRÜ	FATMA	Erkek	1958
MEMNUNE	ÇAKIROĞLU	HASAN ŞÜKRÜ	FATMA	Kadın	1959
HÜSNİYE	ÇAKIR	REŞİT	FİKRİYE	Kadın	1960
KANİYE	ÇAKIR	REŞİT	FİKRİYE	Kadın	1964
SEVİM	ÇAKIR	HÜSEYİN	FERİZE	Kadın	1964
SELİM	ÇAKIR	ALİ RIZA	MELİHAT	Erkek	1964
ADNAN	ÇAKIROĞLU	AHMET	NİMET	Erkek	1960
ŞEVKİ YAŞAR	ÇAKIROĞLU	AHMET	NİMET	Erkek	1964
HANIM	ÇAKIR	HALİM	EMİNE	Kadın	1945
GÖKSEL	ÇAKIR	RUHİ	HANIM	Erkek	1960
NURSEL	ÇAKIR	RUHİ	HANIM	Kadın	1964
HEDİYE	ÇAKIROĞLU	AHMET	AYŞE	Kadın	1936
NEBAHAT	ÇAKIR	İSMAİL	HEDİYE	Kadın	1958
FATMA	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	HEDİYE	Kadın	1960
HÜSEYİN	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	HEDİYE	Erkek	1962
HIZIR	ÇAKIR	REŞİT	FİKRİYE	Erkek	1964
İLYAS	ÇAKIR	REŞİT	FİKRİYE	Erkek	1964
NİLÜFER	ÇAKIR	KADİR	MERYEM	Kadın	1962
HADİYE	ÇAKIR	HIZIR	HATİCE	Kadın	1944
AYLA	ÇAKIR	NAZİM	HADİYE	Kadın	1964
HATİCE	ÇAKIR	ALİ RIZA	MELİHAT	Kadın	1965
ZİNNET	ÇAKIR	HIZIR	NACİYE	Kadın	1963
ÜSLET	ÇAKIR	HALİL	SÜNBÜLE	Kadın	1957
HAMİYET	ÇAKIROĞLU	HALİL	SÜNBÜLE	Kadın	1959
VİLDAN	ÇAKIR	HALİL	SÜNBÜLE	Kadın	1960
AYTEN	ÇAKIR	HALİL	SÜNBÜLE	Kadın	1963
OSMAN	ÇAKIR	HALİL	SÜNBÜLE	Erkek	1965
VESİLE	ÇAKIROĞLU	HIZIR	NACİYE	Kadın	1965
AYSEL	ÇAKIR	YAKUP	HASİBE	Kadın	1958
ADALET	ÇAKIR	RUHİ	HANIM	Kadın	1965
RASİM	ÇAKIR	İSMAİL	HEDİYE	Erkek	1965
AYŞE	ÇAKIROĞLU	BAHRİ	ZİNNET	Kadın	1964
FİRDEVS	ÇAKIROĞLU	BAHRİ	ZİNNET	Kadın	1966
BEHZAT	ÇAKIROĞLU	RUHİ	HANIM	Erkek	1966
HABİB	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	HEDİYE	Erkek	1966
ŞENOL	ÇAKIR	HÜSEYİN	FERİZE	Erkek	1966
HABİBE	ÇAKIR	NAZİM	HADİYE	Kadın	1967
CELAL	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	FATMA	Erkek	1964

SAADETTİN	ÇAKIROĞLU	HIZIR	NACİYE	Erkek	1967
HÜSNİYE ONUR	ÇAKIR	REŞİT	FİKRİYE	Kadın	1967
ÖMER	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	FATMA	Erkek	1967
SELMAN	ÇAKIROĞLU	SALİH ZEKİ	NAZİFE	Erkek	1962
HÜLYA	ÇAKIROĞLU	SALİH ZEKİ	NAZİFE	Kadın	1966
HALİS	ÇAKIROĞLU	BAHRİ	ZİNNET	Erkek	1967
HANİFE	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	AYŞE	Kadın	1959
ASUMAN	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	AYŞE	Kadın	1963
MÜRÜVVET	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	AYŞE	Kadın	1965
EMİNE	ÇAKIR	HÜSEYİN	FERİZE	Kadın	1967
AYŞE	ÇAKIROĞLU	KADİR	MERYEM	Kadın	1966
ALİ	ÇAKIR	HALİL	SÜNBÜLE	Erkek	1966
FATMA	ÇAKIR	BAYRAM	EMİNE	Kadın	1945
FERHAT	ÇAKIROĞLU	İHSAN	FATMA	Erkek	1964
İBRAHİM	ÇAKIR	İHSAN	FATMA	Erkek	1967
SİNAN SAMİ	ÇAKIR	NAZIM	HADİYE	Erkek	1968
NEZAKET	ÇAKIR	MENSUR	GÜLHATUN	Kadın	1950
SULTAN REŞAT	ÇAKIROĞLU	AHMET	NİMET	Erkek	1968
MÜNEVVER	ÇAKIR	FEHMİ	NEZAKET	Kadın	1968
HANİFE	ÇAKIROĞLU	HAKKI	HALİSE	Kadın	1950
EMRİYE	ÇAKIROĞLU	MEHMET	HANİFE	Kadın	1968
MUSA	ÇAKIR	KADİR	MERYEM	Erkek	1968
MEHMET	ÇAKIR	HÜSEYİN	FERİZE	Erkek	1968
ADNAN	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	FATMA	Erkek	1968
RASİM	ÇAKIR	İSMAİL	HEDİYE	Erkek	1968
NERMİN	ÇAKIR	FEHMİ	NEZAKET	Kadın	1969
YAKUP	ÇAKIROĞLU	BAHRİ	ZİNNET	Erkek	1969
NURETTİN	ÇAKIR	İHSAN	FATMA	Erkek	1969
AYŞE	ÇAKIR	HÜSEYİN	FERİZE	Kadın	1962
EMRİYE	ÇAKIR	FAZLI	FATMA	Kadın	1950
NURGÜL	ÇAKIR	AYHAN	EMRİYE	Kadın	1969
EMİNE	ÇAKIR	AZMİ	SEHER	Kadın	1965
ÖMER	ÇAKIR	HALİL	SÜNBÜLE	Erkek	1969
HÜRREM	ÇAKIR	AZMİ	SEHER	Kadın	1962
VESİLE	ÇAKIR	AZMİ	SEHER	Kadın	1963
OSMAN NURİ	ÇAKIR	HALİL	SÜNBÜLE	Erkek	1962
FİLİZ	ÇAKIR	İSMAİL	HEDİYE	Kadın	1969
İRFAN	ÇAKIROĞLU	MEHMET	HANİFE	Erkek	1970
HACER	ÇAKIR	ALİ RIZA	MELİHAT	Kadın	1970

KENAN	ÇAKIR	NAZİM	HADİYE	Erkek	1970
FATMA	ÇAKIROĞLU	FEHMİ	NEZAKET	Kadın	1970
MÜBECCEL	ÇAKIR	RUHİ	HANIM	Kadın	1970
AYŞE	ÇAKIR	İHSAN	FATMA	Kadın	1971
ERKAN	ÇAKIR	KADİR	MERYEM	Erkek	1971
CEMİL	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	FATMA	Erkek	1970
ÜLKÜ	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	PAKİZE	Kadın	1951
HATİCE	ÇAKIR	NAZİM	HADİYE	Kadın	1972
ORHAN	ÇAKIR	NECDET	EMİNE	Erkek	1972
FİKRET	ÇAKIR	AZMİ	SEHER	Erkek	1972
NEZAHAT	ÇAKIR	FEHMİ	NEZAKET	Kadın	1972
HAKAN	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	HEDİYE	Erkek	1972
YAKUP	ÇAKIR	KADİR	MERYEM	Erkek	1972
FİRDES	ÇAKIROĞLU	BAHRİ	ZİNNET	Kadın	1973
MAVİYE	ÇAKIR	HÜSEYİN	FERİZE	Kadın	1971
NERMİN	ÇAKIR	İHSAN	FATMA	Kadın	1973
CEMİL	ÇAKIROĞLU	BAHRİ	ZİNNET	Erkek	1970
ŞAHZENE	ÇAKIROĞLU	BAHRİ	ZİNNET	Kadın	1971
TAHSİN	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	HEDİYE	Erkek	1970
FİKRİYE	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	HEDİYE	Kadın	1971
HİKMET	ÇAKIR	AZMİ	SEHER	Erkek	1973
İLVE	ÇAKIROĞLU	MEHMET	FATMA	Kadın	1954
OĞUZHAN	ÇAKIROĞLU	NURETTİN	ÜLKÜ	Erkek	1973
GÖNÜL ŞÜKRAN	ÇAKIROĞLU	CEMAL	AYŞE	Kadın	1959
YAŞAR	ÇAKIR	NAZİM	HADİYE	Erkek	1974
GÜLŞAH	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	HEDİYE	Kadın	1974
İKBAL MAHİNUR	ÇAKIROĞLU	ALİ İHSAN	HAYRİYE	Kadın	1950
GÜLLİNAZ	ÇAKIROĞLU	ALİ RIZA	FATMA	Kadın	1956
MECİT	ÇAKIROĞLU	NİHAT	GÜLLİNAZ	Erkek	1974
FATİH	ÇAKIROĞLU	MEHMET	İLVE	Erkek	1975
TUĞRUL	ÇAKIR	YUSUF	HAYRİYE	Erkek	1966
SUZAN AYSUN	ÇAKIROĞLU	ENİS KEMALET-TİN	NURTEN	Kadın	1957
MELAHAT	ÇAKIR	İHSAN	FATMA	Kadın	1975
MERYEM	ÇAKIR	HALİL	SÜNBÜLE	Kadın	1975
ÖZDEN	ÇAKIR	MUSTAFA	İSMET	Kadın	1957
HAYRİYE	ÇAKIR	KADİR	MERYEM	Kadın	1976
TUBA	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	İKBAL MAHİNUR	Kadın	1976
SÜLEYMAN	ÇAKIROĞLU	MEHMET	HANİFE	Erkek	1976

YASEMİN	ÇAKIROĞLU	CENGİZ	GÖNÜL ŞÜKRAN	Kadın	1976
HACER	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	EMİNE	Kadın	1955
YAKUP CEMİL	ÇAKIR	AYHAN	EMRİYE	Erkek	1969
YUSUF İZZETTİN	ÇAKIR	AYHAN	EMRİYE	Erkek	1971
ÖZDEN	ÇAKIR	AYHAN	EMRİYE	Kadın	1970
KÜRŞAT EMİN	ÇAKIR	AYHAN	EMRİYE	Erkek	1975
HÜLYA	ÇAKIROĞLU	MEHMET	İLVE	Kadın	1976
SULTAN	ÇAKIROĞLU	İSMAİL	HEDİYE	Erkek	1976
AYŞE	ÇAKIR	ÖMER	SEBAHAT	Kadın	1956
ALİ GÖKHAN	ÇAKIR	BURHAN	ÖZDEN	Erkek	1977
MUHAMMET ALİ	ÇAKIROĞLU	NİHAT	GÜLLİNAZ	Erkek	1975
AYŞE	ÇAKIR	ŞÜKÜR	FATMA	Kadın	1959
SEVİLAY	ÇAKIR	NAZIM	HADİYE	Kadın	1978
SERKAN SULTAN	ÇAKIROĞLU	MEHMET	İLVE	Erkek	1978
MERYEM	ÇAKIROĞLU	NAZMİ	HACER	Kadın	1978
ARİFE	ÇAKIROĞLU	ARİF	FATMA	Kadın	1961
DENİZ	ÇAKIR	TAYFUN	AYŞE	Kadın	1977
DERYA	ÇAKIR	TAYFUN	AYŞE	Kadın	1978
MERYEM	ÇAKIR	ALİ RIZA	ESMA	Kadın	1955
SONGÜL	ÇAKIR	FEHMİ	NEZAKET	Kadın	1976
MERAL	ÇAKIR	FEHMİ	NEZAKET	Kadın	1977
FATMA	ÇAKIR	MEHMET	HANİFE	Kadın	1974
SULTAN	ÇAKIR	NECDET	EMİNE	Erkek	1974
GÜLLER	ÇAKIROĞLU	REŞİT	HAYRİYE	Kadın	1954
SÜHEYLA	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	GÜLLER	Kadın	1973
SELDA	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	GÜLLER	Kadın	1975
İLYAS	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	GÜLLER	Erkek	1977
AYCA	ÇAKIR	OĞUZ	AYŞE	Kadın	1979
YASEMİN	ÇAKIROĞLU	NİHAT	GÜLLİNAZ	Kadın	1979
ÜLKER	ÇAKIR	BAHRİ	ZİNNET	Kadın	1960
AYFER	ÇAKIROĞLU	BAHRİ	ZİNNET	Kadın	1963
AYŞE ZUHAL	DÖNMEZER ÇAKIROĞLU	OSMAN SULHİ	HATİCE MERRİH	Kadın	1956
ŞAZİYE	ÇAKIROĞLU	BAYRAM	EMİNE	Kadın	1958
YAVUZ SELİM	ÇAKIROĞLU	SALİH ZEKİ	NAZİFE	Erkek	1974
HATİCE	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞAZİYE	Kadın	1973
BEHZAT	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞAZİYE	Erkek	1975
FATMA	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞAZİYE	Kadın	1977
HALİM	ÇAKIROĞLU	MUSTAFA	ŞAZİYE	Erkek	1978

MUSTAFA	ÇAKIROĞLU	NURETTİN	ÜLKÜ	Erkek	1979
FATMA	ÇAKIR	DAVUT	MEMNUNE	Kadın	1931
ESRA	ÇAKIROĞLU	CENGİZ	GÖNÜL ŞÜKRAN	Kadın	1979
MAKBULE	ÇAKIR	HÜSEYİN	FERİZE	Kadın	1974
MERYEM	ÇAKIROĞLU	NAZMİ	HACER	Kadın	1978
SENE	ÇAKIR	AYHAN	EMRİYE	Kadın	1979
FATMA	ÇAKIR	HIZIR	MURADİYE	Kadın	1962
TUNÇAY	ÇAKIR	AZMİ	SEHER	Erkek	1976
GÖNÜL	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	FATMA	Kadın	1965
DİLEK	ÇAKIR	CABİR	MUALLA	Kadın	1965
SEVGİ	ÇAKIR	DURAN	HANİFE	Kadın	1956
SALİHA	ÇAKIROĞLU	RAMİZ	ZİNNET	Kadın	1962
SEVİM	ÇAKIROĞLU	BÜNYAMİN	ŞÜKRAN	Kadın	1965
GÜLSİNEM	ÇAKIROĞLU	ZEYNEL	SALİME	Kadın	1957
ESMA	ÇAKIR	FEHMİ	NEZAKET	Kadın	1978
SEMA	ÇAKIROĞLU	HÜSEYİN	HANİFE	Kadın	1966
ELMAS	ÇAKIROĞLU	ARSLAN	AYŞE	Kadın	1968
FATMA	ÇAKIR	MEHMET ALİ	ELMAS	Kadın	1968
NURAY	ÇAKIROĞLU	SELAHADDİN	BERİHAN	Kadın	1971
SAADET	ÇAKIROĞLU	CELAL	FATMA	Kadın	1971
AYŞE	ÇAKIROĞLU	MEHMET SALİH	FATMA	Kadın	1960
NEBAHAT	ÇAKIROĞLU	HASAN	MERYEM	Kadın	1970
SEVİM	ÇAKIROĞLU	NECATİ	GÜLNAR	Kadın	1971
FATMA	ÇAKIROĞLU	NUMAN	HAVVA	Kadın	1972
ZEYNEP	ÇAKIR	MUSTAFA	HANİFE	Kadın	1974
DİLEK	ÇAKIR	ALİBAY	MİNE	Kadın	1976
SEVİN	ÇAKIROĞLU	İDRİS	SULTAN	Kadın	1973
SEHER	ÇAKIROĞLU	YUSUF	SONGÜL	Kadın	1978
ESİN	ÇAKIR	SEFER	ELİF	Kadın	1972
MİNE	ÇAKIROĞLU	MEHMET	MERAL	Kadın	1974
BİRSEN	ÇAKIROĞLU	YUNUS	ASİYE	Kadın	1973
DİLEK	ÇAKIROĞLU	REMZİ	SÜLFİYE	Kadın	1975
YILDIZ	ÇAKIR	ALİ	FADİME	Kadın	1971
YASEMEN	ÇAKIROĞLU	YASİN	MÜHÜP	Kadın	1972
MÜCELLA	ÇAKIROĞLU	İKRAMİ	MÜZEYyen	Kadın	1972
GÜLTEN	ÇAKIR	HULUSİ	AYİŞE	Kadın	1968
AYFER	ÇAKIROĞLU	İSMAİL VASFİ	ATİKE	Kadın	1978
HÜLYA	ÇAKIROĞLU	RAMİZ	GÜLSEVİM	Kadın	1968

NESRİN	ÇAKIROĞLU	CEMİL CAHİT	ÜSLET	Kadın	1977
SEVİLAY	ÇAKIROĞLU	HİKMET	MERYEM	Kadın	1976
MERYEM	ÇAKIR	ŞÜKÜR	ZİYAFE	Kadın	1978